

Marszałek

Województwa Mazowieckiego

ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, dnia 19 maja 2022 roku

P_3029463

PZ-OP-II.7222.6.2022.AS

DECYZJA Nr 59/22/PZ.Z

Na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183 ust. 1 art. 188 ust. 1, ust. 2 pkt. 1, 2, 3, 5, ust. 2b, ust. 3, ust. 5, art. 201 ust. 1, art. 202 ust. 1, ust. 2 pkt 1, ust. 4, art. 204 ust. 1, art. 211 ust. 1, ust. 3, ust. 5 i ust. 6, art. 378 ust. 2a pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą Poś, art. 41 ust. 1, art. 43 ust. 2, art. 45 ust. 6, 8 i 9 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2022 r. poz. 699), po rozpatrzeniu wniosku Przedsiębiorstwa Usługowego "HETMAN" sp. z o.o., Al. Krakowska 110/114, 00-971 Warszawa

udziela się pozwolenia zintegrowanego

Przedsiębiorstwu Usługowemu "HETMAN" sp. z o.o., Al. Krakowska 110/114, 00-971 Warszawa (REGON: 016270951, NIP: 522-253-01-90), na prowadzenie instalacji do kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania, zlokalizowanej przy ul. Turystycznej 38 w miejscowości Nadarzyn, gmina Nadarzyn, powiat pruszkowski i określa się następujące warunki pozwolenia:

I. Rodzaj prowadzonej działalności

1. Mechaniczno-biologiczne przetwarzanie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych, oznaczonych kodem 20 03 01.
2. Mechaniczne przetwarzanie odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki, oznaczonych kodami z podgrupy 15 01, 20 01, 20 02 i 20 03.
3. Mechaniczne przetwarzanie odpadów, oznaczonych kodami z grupy 03, 04, 07, 15, 16, 17, 19 i 20, w celu produkcji paliwa alternatywnego.
4. Manualne przetwarzanie odpadów wielkogabarytowych poza instalacją.

II. Rodzaj i parametry instalacji oraz stosowana technologia

1. Rodzaj instalacji

Instalacja do kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania.

Instalacja zlokalizowana jest na działkach o numerach (nr) ewidencyjnych (ewid.) 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gmina Nadarzyn.

Warianty funkcjonowania instalacji:

- 1) wariant I – mechaniczno-biologiczne przetwarzanie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych, oznaczonych kodem 20 03 01;
- 2) wariant II – mechaniczne przetwarzanie odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki, oznaczonych kodami z podgrupy 15 01, 20 01, 20 02 i 20 03;
- 3) wariant III – mechaniczne przetwarzanie odpadów, oznaczonych kodami z grupy 03, 04, 07, 15, 16, 17, 19 i 20, w celu produkcji paliwa alternatywnego;

przy zachowaniu maksymalnych ilości wskazanych w ustępie 2. w części II. pozwolenia.

2. Moc przerobowa (zdolność przetwarzania) instalacji

Instalacja do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów:

- 1) część mechaniczna – o całkowitej mocy przerobowej – 158 000,0 Mg/rok (praca w systemie dwuzmianowym w dni robocze oraz w systemie jednozmianowym w soboty), w której prowadzone mogą być procesy:
 - a) mechanicznego przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych, oznaczonych kodem 20 03 01 (wariant I) – w ilości do 90 000,0 Mg/rok,
 - b) mechanicznego przetwarzania odpadów zbieranych w sposób selektywny, oznaczonych kodami z podgrup 15 01, 20 01, 20 02 i 20 03 (wariant II) – w ilości do 38 000,0 Mg/rok,
 - c) mechanicznego przetwarzania odpadów, oznaczonych kodami z grup 03, 04, 07, 15, 16, 17, 19 i 20, w celu produkcji paliwa alternatywnego (wariant III) – w ilości do 30 000,0 Mg/rok,
- 2) część biologiczna – o całkowitej mocy przerobowej – 33 000,00 Mg/rok (w tym maksymalnie 32 600,00 Mg/rok dla procesu biosuszenia oraz maksymalnie 13 125 Mg/rok dla procesu stabilizacji tlenowej), w której prowadzone są procesy:
 - a) biologicznego suszenia frakcji o wielkości 0-40 mm (z linii II) lub 0-60 mm lub 0-80 mm (z linii I) – tzw. frakcji podsitowej, oznaczonej kodem ex 19 12 12, wydzielonej z niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych (wariant I), w ilości do 32 600 Mg/rok,
 - b) biologicznej stabilizacji tlenowej frakcji o wielkości 0-40 mm, oznaczonej kodem ex 19 12 12, wydzielonej mechanicznie z odpadów powstałych w wyniku biologicznego suszenia frakcji podsitowej (wariant I) w ilości do 13 500,00 Mg/rok,
 - c) mechanicznego rozdzielania odpadów po biologicznej stabilizacji tlenowej, oznaczonych kodem 19 05 99 o uziarnieniu 0-40 mm na frakcje 0-20 mm oraz 20-40 mm i metali na sicie o wielkości oczek 20 mm wyposażonym w separator magnetyczny, frakcja 0-20 mm oznaczona kodem 19 05 03 - powstająca w ilości do 6 000,00 Mg/rok, frakcja 20-40 mm oznaczona kodem 19 05 99 (stanowiąca stabilizat) powstająca w ilości do 7 200,00 Mg/rok, metale wydzielone na separatorze magnetycznym, oznaczone kodem 19 12 02, w ilości do 300,00 Mg/rok;

3. Skład instalacji

- 1) Część mechaniczna instalacji do mechanicznego oraz mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów

Część mechaniczna instalacji zlokalizowana jest w hali sortowni – obiekcie o konstrukcji stalowej, o powierzchni 1 950,9 m². Hala posiada utwardzone, szczelne, betonowe

podłoże o grubości 35 cm z systemem ujmowania i odprowadzania odcieków do szczelnego, zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 m³ oraz systemem wentylacji mechanicznej. W hali zastosowano odciąg miejscowy systemu wentylacji wywiewnej o wydajności 40 000 m³/h. Powietrze oczyszczane jest w modułowym odpylaczu filtracyjnym o klasie filtracji M5 i odprowadzane do atmosfery dwoma emitarami (wentylatory wywiewne o wydajności 20 000 m³/h każdy) o wysokościach 11,5 m, przekrojach kwadratowych o boku 1 185 mm i wylotach zadaszonych. Obiekt ten wyposażony został także w przenośny system neutralizacji zapachów złownonych wykorzystywany również zamiennie (w zależności od potrzeb) w hali biologicznego przetwarzania. Hala sortowni połączona jest z halą biologicznego przetwarzania za pomocą łącznika.

Przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów surowcowych pochodzących z selektywnej zbiórki oraz odpadów przeznaczonych do produkcji paliwa alternatywnego może być prowadzone w części mechanicznej instalacji, złożonej z dwóch linii technologicznych z końcową częścią wspólną.

- a) Linia I w części mechanicznego przetwarzania odpadów składa się z następujących urządzeń:
- rozdrabniacz wstępny,
 - przesiewacz bębnowy (o średnicy oczek d=60 i 80 mm z wymiennymi blachami sitowymi w pierwszej sekcji sita o średnicy oczek 60 i 80 mm, co umożliwia funkcjonowanie przesiewacza w wariacie oczek o średnicy d=80 mm),
 - 8- stanowiskowa kabina sortownicza (linia sortownicza nr 2),
 - instalacja do przygotowania frakcji odpadowej do produkcji paliwa RDF: separatory magnetyczne, separator powietrzny, rozdrabniacz końcowy (część wspólna z linią II);
- b) Linia II do mechanicznego przetwarzania odpadów składa się z następujących urządzeń:
- rozrywarka worków,
 - przesiewacz wibracyjny (o średnicy oczek d=40 mm),
 - 24- stanowiskowa kabina sortownicza (linia sortownicza nr 1),
 - instalacja do przygotowania frakcji odpadowej do produkcji paliwa RDF: separatory magnetyczne, separator powietrzny, rozdrabniacz końcowy (część wspólna z linią I);
- c) Część wspólna dla linii I oraz II, do przygotowania frakcji odpadowej do przygotowania paliwa RDF składa się z następujących urządzeń:
- separatora magnetycznego odpadów po sortowaniu ręcznym (separator metali żelaznych),
 - separatora powietrznego (separator frakcji lekkich),
 - rozdrabniacza końcowego,
 - separatora magnetycznego odpadów rozdrobnionych,
 - belownicy.

2) Część biologiczna instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów

Część biologiczna instalacji zlokalizowana jest w hali biologicznego przetwarzania – obiekcie o konstrukcji stalowej, o powierzchni 2 310,0 m². Hala posiada utwardzone,

szczelne, betonowe podłoże z systemem ujmowania i odprowadzania odcieków do szczelnego, żelbetowego zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 m³ oraz systemem wentylacji mechanicznej. W hali zainstalowano 6 wentylatorów dachowych o wydajności 10 100 m³/h każdy, usytuowanych na wysokości 11,5 m i wyposażonych w filtry węglowe. Obiekt ten wyposażony został także w przenośny system neutralizacji zapachów złownonych wykorzystywany również zamiennie (w zależności od potrzeb) w hali sortowni. Hala biologicznego przetwarzania połączona jest z halą sortowni za pomocą łącznika.

Do procesu biologicznego przetwarzania wykorzystywane są reaktory wykonane w konstrukcji betonowej (bloki betonowe), w których umieszczane są szczelne rękawy polietylenowe. Każdy reaktor podzielony jest dodatkową biegnącą przez środek reaktora ścianą oporową umożliwiającą załadowanie rękawa do odpowiedniej wysokości. Wysokość wszystkich betonowych ścian reaktora i ściany oporowej wynosi 1,60 m. W każdym reaktorze usytuowane są po dwa rękawy. W trzech reaktorach prowadzony jest proces suszenia odpadów (sześć rękawów), a w trzech kolejnych reaktorach (sześć rękawów) proces stabilizacji tlenowej. Długość każdego rękawa wynosi do 21,5 m i jest równa długości reaktora. Szerokość każdego napełnionego rękawa wynosi 3,10 m.

Część biologiczna instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów składa się z następujących urządzeń:

- a) separator magnetyczny,
- b) 3 reaktory składające się z konstrukcji betonowych w których umieszczone są szczelne, napowietrzane rękawy polietylenowe (tunele), w których zachodzi proces biosuszenia,
- c) przesiewacz mobilny bębnowy (o średnicy oczek d=40 mm),
- d) 3 reaktory składające się z konstrukcji betonowych w których umieszczone są szczelne, napowietrzane rękawy polietylenowe (tunele), w których zachodzi proces biologicznej stabilizacji tlenowej,
- e) przesiewacz mobilny z separatorem magnetycznym (o średnicy oczek d=20 mm),
- f) urządzenie napełniające rękawy,
- g) system napowietrzania,
- h) system ujmowania i oczyszczania powietrza technologicznego (poprocesowego),
- i) system nawadniania odpadów w tunelach,
- j) system ujmowania wody odciekowej,
- k) mieszadło.

System napowietrzania odpadów w reaktorach składa się z:

- wentylatorów, po jednym na każdy rękaw foliowy (tunel), zlokalizowanych na ścianach czołowych reaktorów, tłoczących powietrze procesowe pobierane z hali kompostowni do przewodów napowietrzających ułożonych wewnątrz złoża odpadów przetwarzanych biologicznie w rękawach foliowych (tunelach), w dolnej części każdego tunelu.
- perforowanych przewodów napowietrzających.

System ujmowania powietrza technologicznego (poprocesowego) z części biologicznej składa się z:

- perforowanego przewodu odprowadzającego zanieczyszczone powietrze, zlokalizowanego w górnej części każdego rękawa foliowego (tunelu) – po jednym przewodzie na każdy tunel,
- zbiorczego kolektora,
- biofiltra kontenerowego z wypełnieniem naturalnym (trociny, karpina, kora drzewna) o objętości 70 m³. Wymiana wkładu filtra następuje co ok. 3-4 lata.

System nawadniania odpadów w tunelach składa się z:

- perforowanego, spłaszczonego przewodu umieszczonego wzdłuż każdego tunelu (w jego górnej części), połączonego w końcowym odcinku z przewodem pełnym a następnie z przewodem zbiorczym doprowadzającym pompą zanurzeniową wody opadowe ze zbiornika odparowywalnego.

Tunele napełniane są przy użyciu urządzenia napełniającego, składającego się z zasypu, systemu napełniającego z funkcją rozwijania zasobnika foliowego. W trakcie napełniania rękawa foliowego następuje jednoczesne rozłożenie przewodów napowietrzających, odpowietrzającego oraz nawadniającego.

System ujmowania odcieków składa się z:

- odwodnienia liniowego umieszczonego w posadzce każdego z reaktorów hali biologicznego przetwarzania,
- zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 m³ zbierającego ujmowane odcieki. Posadzka reaktorów zaprojektowana została ze spadkiem ku linii odwodnienia hali.

Część biologiczna wyposażona jest również w urządzenia służące do frakcjonowania granulometrycznych odpadów powstających po procesie stabilizacji tlenowej oraz wydzielania metali żelaznych zawartych w odpadach po stabilizacji tlenowej. W skład tego zestawu do kondycjonowania odpadów po stabilizacji wchodzi sito mobilne o wielkości oczek d=20 mm z magnesem. Na sicie dokonywany jest rozdział na stabilizat o uziarnieniu >20 mm, kompost nieodpowiadający wymaganiom o uziarnieniu 0-20 mm oraz poprzez zastosowanie separatora elektromagnetycznego wydzielane są metale żelazne.

4. Opis stosowanej technologii

Instalacja do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów może być eksploatowana w trzech wariantach opisanych w punktach 1)-3). Warianty stosowane mogą być zamiennie (w sposób odrębny), w zależności od zapotrzebowania, przy zachowaniu maksymalnych ilości wskazanych w ustępie 2. w części II. pozwolenia.

1) Wariant I – mechaniczno-biologiczne przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych

Proces mechaniczno-biologicznego przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych, oznaczonych kodem 20 03 01, prowadzony jest w pięciu etapach, zgodnie z poniższym opisem:

a) Mechaniczne przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych

Mechaniczne przetwarzanie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych prowadzone jest na jednej lub na dwóch liniach technologicznych jednocześnie, w hali sortowni odpadów.

Przeznaczone do przetwarzania niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne, po dostarczeniu na teren zakładu, zważeniu oraz przeprowadzeniu czynności ewidencyjnych i kontrolnych kierowane są do hali sortowni i rozładowywane w części magazynowej hali – w przeznaczony do tego celu strefie przyjęć.

Przed skierowaniem odpadów do części mechanicznej dokonywana jest kontrola wizualna i wstępna manualna segregacja strumienia odpadów mająca na celu wyeliminowanie odpadów nienadających się do przetworzenia i mogących uszkodzić linię technologiczną (np. odpadów wielkogabarytowych, budowlanych). Wyładowane odpady po wstępnej kontroli wizualnej i wydzieleniu frakcji mogących zakłócać proces przetwarzania, transportowane są przy użyciu ładowarki kołowej do jednej z dwóch linii do przetwarzania odpadów (linia I lub linia II).

Linia I – odpady za pomocą ładowarki kierowane są do rozdrabniacza wstępnego, posiadającego funkcje rozrywająco-zgniatającą (rozdrabniacz wstępny ma funkcję rozrywania worków). Po wstępnym przetworzeniu odpady są przekazywane za pomocą przenośników wznoszących do przesiewacza bębnowego z wymiennymi blachami sitowymi (trzyfrakcyjnego o sitach 60 i 80 mm, lub w przypadku zainstalowania blach sitowych 80 mm w całym przesiewaczu – dwufrakcyjnego), w sekcji I tego przesiewacza stosuje się wymienne blachy sitowe 60 lub 80 mm, stosowane w zależności od przetwarzanych odpadów, przy zastosowaniu w całym sicie blach 80 mm sito jest dwufrakcyjne. Proces przesiewania polega na rozdzieleniu strumienia frakcji nadsitowej ex 19 12 12 (>80 mm), podsitowej ex 19 12 12 (od 0 do 60 mm lub do 80 mm) oraz frakcji śródsitowej ex 19 12 12 (60-80 mm) kierowanej by-pasem przed separator magnetyczny frakcji nadsitowej, zlokalizowany za kabiną sortowniczą. W przypadku, w którym w sicie zastosowane są wyłącznie blachy sitowe 80 mm separacja magnetyczna frakcji podsitowej odbywa się wyłącznie na separatorze magnetycznym frakcji podsitowej.

Na przesiewaczu frakcja podsitowa ex 19 12 12 (od 0 do 60 mm lub do 80 mm) opada na taśmociąg zbiorczy, wyposażony w magnetyczny separator nadtaśmowy frakcji podsitowej, połączony z przenośnikami taśmowymi, których wylot skierowany jest do boksu w hali, w której prowadzony jest proces biologicznego przetwarzania odpadów. Frakcja nadsitowa ex 19 12 12 (>80 mm) przekazywana jest dalej przenośnikami wznoszącymi do 8-stanowiskowej kabiny sortowniczej, gdzie następuje ręczne wydzielenie surowców wtórnych, które następnie zrzucają się do pojemników. Po wypełnieniu, pojemniki są przewożone do miejsc magazynowania i wymieniane na puste. Część odpadów m.in. papier, tworzywa sztuczne może być poddawana dodatkowo belowaniu w belownicy, do której trafi za pomocą przenośnika kanałowego. Zbelowane odpady za pomocą przenośnika taśmowego trafiają do boks nr 5, usytuowanego w części

magazynowej hali biologicznego przetwarzania, skąd bezpośrednio zostają odebrane przez odbiorcę odpadów, bądź przetransportowane do kontenerów. Pozostały na taśmach sortowniczych odpad po połączeniu z frakcją śródsitową ex 19 12 12 (60-80 mm – w przypadku, w którym zastosowane w I segmencie sita będą zamontowane blachy sitowe 60 mm), kierowany jest na separator magnetyczny – nadtaśmowy (frakcji nadsitowej) zainstalowany za kabiną sortowniczą, który wydziela dodatkowo frakcje zawierające metale (19 12 02). Wytworzone na stole sortowniczym odpady o właściwościach surowcowych (15 01 01, 15 01 02, 15 01 03, 15 01 04, 15 01 05, 15 01 07, 15 01 09, 15 01 10*, 19 12 01, 19 12 03, 19 12 04, 19 12 05, 19 12 06*, 19 12 07, 19 12 08), a także odpady o kodzie 20 01 36 kierowane są do kontenerów znajdujących się na placu Zakładu. Odpady gromadzone będą w kontenerach lub w pojemnikach bądź w postaci zbelowanej (tworzywa sztuczne, papier) na posadzce hali.

Linia II – odpady za pomocą ładowarki kierowane są do rozrywarki worków. Po rozerwaniu worków odpady są następnie przekazywane za pomocą przenośników wznoszących do przesiewacza wibracyjnego. Proces przesiewania polega na rozdzielaniu strumienia frakcji nadsitowej ex 19 12 12 (>40 mm) i podsitowej ex 19 12 12 (od 0 do 40mm). Frakcja podsitowa ex 19 12 12 kierowana jest na separator magnetyczny frakcji podsitowej wychwytyjący frakcje zawierające metale (19 12 02) kierowane do kontenera na placu Zakładu. Odpady o kodzie ex 19 12 12 (od 0 do 40 mm) kierowane są do części biologicznej procesu. Frakcja nadsitowa ex 19 12 12 przekazywana jest przenośnikami wznoszącymi do 24-stanowiskowej kabiny sortowniczej, w której następuje ręczne wydzielenie surowców wtórnych, które następnie zrzucane są zsypani do pojemników. Po zapełnieniu pojemniki są wymieniane na puste. Część odpadów, m.in. papier, tworzywa sztuczne, poddawane są dodatkowo belowaniu w belownicy, do której trafiają za pomocą przenośnika taśmowego. Zbelowane odpady za pomocą przenośnika taśmowego trafiają do boksu usytuowanego w części magazynowej hali biologicznego przetwarzania, skąd bezpośrednio są odebrane przez odbiorcę odpadów, bądź przetransportowane do kontenerów na placu Zakładu. Wytworzone surowce 15 01 01, 15 01 02 skierowane zostaną do boks nr 5 w hali biologicznego przetwarzania lub z odpadami o kodach 15 01 03, 15 01 04, 15 01 05, 15 01 07, 15 01 09, 15 01 10*, 19 12 01, 19 12 03, 19 12 04, 19 12 05, 19 12 06*, 19 12 07, 19 12 08 a także odpady o kodzie 20 01 36 kierowane są do kontenerów na placu Zakładu. Po wydzieleniu wymienionych powyżej odpadów surowcowych w kabine sortowniczej, pozostały strumień odpadów ex 19 12 12 kierowany jest w rejon działania separatora magnetycznego frakcji nadsitowej, zainstalowanego za kabiną sortowniczą, wychwytyje frakcje zawierające metale (19 12 02) kierowane do kontenerów na placu Zakładu.

Część wspólna linii I oraz linii II – separator magnetyczny frakcji nadsitowej, do którego trafiają odpady pozostałe po sortowaniu na linii I oraz linii II stanowi pierwszy element części obu linii.

Po wydzieleniu metali żelaznych odpady zostają przekazane na separator powietrzny, który ma za zadanie rozdzielanie frakcji ciężkiej (mokrej) i lekkiej (suchej). Wprowadzany do separatora powietrznego materiał jest rozdzielany za pomocą działania strumienia powietrza o regulowanej ilości i kierunku nawiewu. W skład frakcji lekkiej wchodzi odpady o wyższej wartości kalorycznej, zawierającej w swym składzie np. tworzywa sztuczne, papier.

Frakcja wydzielonych odpadów lekkich, nadających się jako komponent paliwa RDF (tzw. frakcja lekka) może być dodatkowo poddana rozdrobieniu za pomocą rozdrabniacza końcowego odpadów, w wyniku czego powstaje odpad 19 12 10. Frakcja ciężka 19 12 12 przekazywana jest za pomocą przenośników taśmowych lub ładowarki do boksów usytuowanych w hali biologicznego przetwarzania odpadów, celem przekazania do dalszego zagospodarowania. Za rozdrabniaczem końcowym zlokalizowany jest separator magnetyczny wydzielający z rozdrobionych odpadów metale żelazne (o kodzie 19 12 02).

Wytworzone z frakcji lekkiej odpady o kodzie 19 12 10 za pomocą przenośników przekazywane są do boks nr 4 zlokalizowanego w hali biologicznego przetwarzania odpadów.

b) Biologiczne suszenie frakcji podsitowej

Biologiczne suszenie frakcji podsitowej pochodzącej ze zmieszanych odpadów komunalnych prowadzone jest jednoetapowo w części biologicznej instalacji. Proces technologiczny prowadzony jest w sześciu tunelach z folii polietylenowej umieszczonych w trzech reaktorach betonowych, zgodnie z poniższym opisem.

Frakcja podsitowa, wydzielona w procesie mechanicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych z części mechanicznej instalacji, transportowana jest systemem przenośników taśmowych do boks w hali biologicznego przetwarzania, a następnie, przy wykorzystaniu ładowarki chwytakowej, wprowadzana do urządzenia napełniającego tunele. Urządzenie to podczas wypełniania reaktorów umieszcza w masie odpadów przewody napowietrzające oraz przewód odprowadzający zanieczyszczone powietrze. Po całkowitym napełnieniu tunele są zamykane, a następnie podłączane do systemu napowietrzania i odbioru zanieczyszczonego powietrza.

W tunelach materiał wsadowy podlega intensywnemu suszeniu biologicznemu przez okres co najmniej 7 dni. W okresie tym odpady poddawane są procesom:

- intensywnego napowietrzania – proces napowietrzania odpadów prowadzony jest przy wykorzystaniu przewodów napowietrzających (dwa kanały w każdym tunelu) umieszczonych wzdłuż każdego tunelu (w jego dolnej części) oraz wentylatorów (jeden na każdy tunel), zlokalizowanych na ścianach czołowych reaktorów. Nawiew powietrza następuje od dołu w systemie tłoczącym. Zanieczyszczone powietrze procesowe odbierane jest przewodami (jeden na każdy tunel) umieszczonymi wzdłuż każdego tunelu (w jego górnej części) i kierowane do kolektora zbiorczego (wspólnego dla wszystkich tuneli), a następnie do biofiltra

kontenerowego z wypełnieniem naturalnym (trociny, karpny oraz kora drzewna) o pojemności 70 m³, zlokalizowanego obok hali biologicznego przetwarzania,

- ujmowania odcieków – proces ten prowadzony jest przy wykorzystaniu umieszczonego w posadzce każdego z reaktorów odwodnienia liniowego hali biologicznego przetwarzania. Ujmowane odcieki kierowane są systemem kanalizacji do szczelnego, żelbetowego zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 m³. W tym celu posadzka reaktorów zaprojektowana została ze spadkiem ku linii odwodnienia hali.

W celu zapewnienia optymalnych warunków przebiegu procesu technologicznego w trakcie jego trwania prowadzony jest systematyczny pomiar temperatury masy odpadów.

Efektom procesu biologicznego suszenia jest zmniejszenie masy odpadów o około 20 %. Wytworzony w wyniku procesu biologicznego suszenia odpad nie jest ustabilizowany biologicznie.

Po zakończeniu procesu technologicznego tunele są rozrywane. Wyładunek wytworzonego odpadu prowadzony jest przy wykorzystaniu ładowarki chwytakowej. Odpad o kodzie 19 05 01 kierowany jest następnie do miejsc magazynowania lub bezpośrednio do dalszej obróbki mechanicznej i biologicznej. Zużyte tunele, stanowiące odpad o kodzie ex 15 01 02, kierowane są do obróbki mechanicznej w wariantcie II.

- c) Mechaniczne przetwarzanie odpadów poddanych suszeniu biologicznemu, na sicie o wielkości oczek 40 mm

Wytworzony w procesie biologicznego suszenia odpad o kodzie 19 05 01 poddawany jest procesowi przetwarzania mechanicznego na mobilnym sicie bębnowym wielkości oczek 40 mm. W wyniku tego procesu następuje wydzielenie odpadów wysokoenergetycznych, metali żelaznych oraz frakcji drobnej, zawierającej największe ilości odpadów biodegradowalnych.

Frakcja nadsitowa, zawierająca znaczną ilość frakcji wysokoenergetycznej, przy wykorzystaniu ładowarki chwytakowej, kierowana jest do miejsc magazynowania. Odpad ten kwalifikowany jest i przekazywany do zagospodarowania jako paliwo alternatywne.

Frakcja podsitowa, o uziarnieniu 0-40 mm kierowana jest do miejsc magazynowania lub bezpośrednio transportowana, przy wykorzystaniu ładowarki chwytakowej, do tuneli foliowych w celu dalszej obróbki biologicznej (stabilizacji tlenowej).

- d) Biologiczne stabilizacja tlenowa frakcji o uziarnieniu 0-40 mm

Biologiczna stabilizacja frakcji o uziarnieniu 0-40 mm pochodzącej z odpadów poddawanych wcześniej biologicznemu suszeniu prowadzona jest jednoetapowo w części biologicznej instalacji. Proces technologiczny prowadzony jest w sześciu

tunelach z folii polietylenowej umieszczonych w trzech reaktorach betonowych, zgodnie z poniższym opisem.

Frakcja podsitowa, wydzielona w procesie mechanicznego przetwarzania odpadów oznaczonych kodem 19 05 01, przy wykorzystaniu ładowarki chwytakowej, wprowadzana jest do urządzenia napełniającego tunele. Urządzenie to podczas wypełniania reaktorów umieszcza w masie odpadów przewód służący do nawadniania odpadów w tunelach, przewody napowietrzające oraz przewód odprowadzający zanieczyszczone powietrze. Po całkowitym napełnieniu tunele są zamykane, a następnie podłączane do systemu napowietrzania i odbioru zanieczyszczonego powietrza oraz do systemu nawadniania.

W tunelach materiał wsadowy podlega intensywnej obróbce biologicznej przez okres około 4 tygodni, do czasu osiągnięcia parametru AT_4 poniżej $10 \text{ mgO}_2/\text{g}$ suchej masy (s.m.) lub spełnienia innych wymagań wskazanych w tabeli nr 8 części I. załącznika do pozwolenia. W okresie tym odpady poddawane są procesom:

- intensywnego napowietrzania – proces napowietrzania odpadów prowadzony jest przy wykorzystaniu przewodów napowietrzających (dwa kanały w każdym tunelu) umieszczonych wzdłuż każdego tunelu (w jego dolnej części) oraz wentylatorów (jeden na każdy tunel), zlokalizowanych na ścianach czołowych reaktorów. Nawiew powietrza następuje od dołu w systemie tłoczącym.

Zanieczyszczone powietrze procesowe odbierane jest przewodami (jeden na każdy tunel) umieszczonymi wzdłuż każdego tunelu (w jego górnej części) i kierowane do kolektora zbiorczego (wspólnego dla wszystkich tuneli), a następnie do biofiltra kontenerowego z wypełnieniem naturalnym (trociny, karpki oraz kora drzewna) o pojemności 70 m^3 , zlokalizowanego obok hali biologicznego przetwarzania,

- ujmowania odcieków – proces ten prowadzony jest przy wykorzystaniu umieszczonego w posadzce każdego z reaktorów odwodnienia liniowego hali biologicznego przetwarzania. Ujmowane odcieki kierowane są systemem kanalizacji do szczelnego, żelbetowego zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 m^3 . W tym celu posadzka reaktorów zaprojektowana została ze spadkiem ku linii odwodnienia hali,
- przerzucania – odpady przerzucane są z częstotliwością 1 raz w tygodniu, przy czym pierwsze przerzucanie przeprowadzone powinno być nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia rozpoczęcia danego cyklu stabilizacji i osiągnięciu parametru AT_4 poniżej $20 \text{ mgO}_2/\text{g}$ s.m. Przerzucanie odpadów prowadzone jest przy wykorzystaniu urządzenia do przerzucania odpadów. Podczas prowadzenia procesu wykorzystane również zostanie mieszadło przerzucające odpady w rękawie. Celem przerzucania odpadów jest likwidacja martwych pól frakcji

(nienapowietrzonych) w rękawach. Mieszadło wprowadzane będzie do każdego rękawa poprzez zamykane i otwierane szczelne otwory w ścianie hali biologicznego przetwarzania. Przerzucanie materiału w rękawach nastąpi poprzez wprowadzenie poszczególnych segmentów mieszadła w rękaw z odpadami. Przed rozpoczęciem procesu przerzucania zdejmowane jest zabezpieczenie przykrywające jeden z znajdujących się w ścianie hali biologicznego przetwarzania otworów, w celu zapoczątkowania procesu pierwszy fragment mieszadła (świder) wprowadzany jest do otworu. Przerzucanie odpadów następuje w miarę montowania kolejnych elementów mieszadła, które za pomocą silnika elektrycznego obracane są wokół własnej osi. Po zamontowaniu wszystkich części następuje ich demontaż i zakrycie otworu w ścianie hali. Otwór ten otwierany jest wyłącznie na czas pracy mieszadła. Pierwsze przerzucanie przeprowadzone powinno być po upływie 14 dni od dnia rozpoczęcia danego cyklu stabilizacji,

- nawadniania – odpady poddane biologicznemu suszeniu, w celu dalszej obróbki biologicznej wymagają ponownego nawodnienia. Odpady nawadnianie są bezpośrednio w tunelach, przy wykorzystaniu wód opadowych zgromadzonych w zbiorniku odparowalnym.

W celu zapewnienia optymalnych warunków przebiegu procesu biologicznego przetwarzania odpadów w toku procesu technologicznego prowadzony jest systematyczny pomiar temperatury i wilgotności masy odpadów. Dodatkowo w celu weryfikacji czy przetwarzane odpady osiągnęły parametry określone w tabeli nr 8 części I załącznika do pozwolenia w trakcie procesu technologicznego pobierane są próbki odpadów.

Po zakończeniu procesu technologicznego stabilizacji tlenowej odpadów, tunele są rozrywane. Wyładunek wytworzonego stabilizatu prowadzony jest przy wykorzystaniu ładowarki chwytakowej. Stabilizat, będący odpadem o kodzie 19 05 99 kierowany jest następnie do miejsc gromadzenia lub bezpośrednio do dalszej obróbki mechanicznej na sicie o wielkości oczek 20 mm. Zużyte tunele, stanowiące odpad o kodzie ex 15 01 02, kierowane są do obróbki mechanicznej w wariancie II.

e) Mechaniczne przetwarzanie stabilizatu na sicie o wielkości oczek 20 mm

Odpady po procesie stabilizacji tlenowej poddawane są przesiewaniu celem wydzielenia frakcji 0-20 mm. Do przesiewania odpadów po procesie suszenia i stabilizacji wykorzystywany jest mobilny przesiewacz bębnowy (o wielkości oczek sita $d=20$ mm). Przesiewacz wyposażony jest m.in. w szczotkę czyszczącą oraz przenośniki wyładowcze, a także w magnes wychytujący metale żelazne, kierowane do kontenerów na placu zakładu. W wyniku przetwarzania na mobilnym sicie bębnowym z separatorem elektromagnetycznym metali żelaznych wydzielana jest frakcja stabilizatu o uziarnieniu >20 mm, o kodzie 19 05 99, przekazywana kolejnym posiadaczom do unieszkodliwiania, kompost nieodpowiadający wymaganiom o uziarnieniu 0-20 mm, przekazywany kolejnym

posiadaczom do odzysku oraz metale żelazne, oznaczone kodem 19 12 02, przekazywane kolejnym posiadaczom do odzysku.

- 2) Wariant II – mechaniczne przetwarzanie odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki odpadów, oznaczonych kodami z podgrup: 15 01, 20 01, 20 02 oraz 20 03

Mechaniczne przetwarzanie odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki prowadzone jest jednoetapowo – wyłącznie w części mechanicznej instalacji, na jednej lub dwóch liniach technologicznych w hali sortowni, zgodnie z poniższym opisem.

Przeznaczone do przetwarzania odpady komunalne zbierane w sposób selektywny, po dostarczeniu na teren zakładu, zważeniu oraz przeprowadzeniu czynności ewidencyjnych i kontrolnych kierowane są do hali sortowni i rozładowywane w części magazynowej hali – w przeznaczony do tego celu strefie przyjęć.

Przed skierowaniem odpadów do części mechanicznej dokonywana jest kontrola wizualna i wstępna manualna segregacja strumienia odpadów mająca na celu wyeliminowanie odpadów nienadających się do przetworzenia i mogących uszkodzić linię technologiczną (np. odpadów wielkogabarytowych, budowlanych). Wyładowane odpady po wstępnej kontroli wizualnej i wydzieleniu frakcji mogących zakłócać proces przetwarzania, transportowane są przy użyciu ładowarki kołowej do jednej z dwóch linii do przetwarzania odpadów (linia I lub linia II).

Linia I – odpady za pomocą ładowarki kierowane są do rozdrabniacza wstępnego, posiadającego funkcje rozrywająco-zgniatającą (rozdrabniacz wstępny ma funkcję rozrywania worków). Po wstępnym przetworzeniu odpady są przekazywane za pomocą przenośników wznoszących do przesiewacza bębnowego z wymiennymi blachami sitowymi (trzyfrakcyjnego o sitach 60 i 80 mm, lub w przypadku zainstalowania blach sitowych 80 mm w całym przesiewaczu – dwufrakcyjnego), w sekcji I tego przesiewacza stosuje się wymienne blachy sitowe 60 lub 80 mm, stosowane w zależności od przetwarzanych odpadów, przy zastosowaniu w całym sicie blach 80 mm sito jest dwufrakcyjne. Proces przesiewania polega na rozdzieleniu strumienia frakcji nadsitowej ex 19 12 12 (>80 mm), podsitowej ex 19 12 12 (od 0 do 60 mm lub 80 mm) oraz frakcji śródsitowej ex 19 12 12 (60-80 mm) kierowanej by-pasem przed separator magnetyczny frakcji nadsitowej, zlokalizowany za kabiną sortowniczą. W przypadku, w którym w sicie zastosowane są wyłącznie blachy sitowe 80 mm separacja magnetyczna frakcji podsitowej odbywa się wyłącznie na separatorze magnetycznym frakcji podsitowej. Na przesiewaczu frakcja podsitowa ex 19 12 12 (od 0 do 60 mm lub 80 mm) opada na taśmociąg zbiorczy, wyposażony w magnetyczny separator nadtaśmowy frakcji podsitowej, połączony z przenośnikami taśmowymi, których wylot skierowany jest do boksu w hali, w której prowadzony jest proces biologicznego przetwarzania odpadów. Frakcja ta gromadzona jest w boksie, z którego przekazywana jest do dalszego zagospodarowania. Frakcja nadsitowa ex 19 12 12 (>80 mm) przekazywana jest dalej przenośnikami wznoszącymi do 8-stanowiskowej kabiny sortowniczej, gdzie następuje ręczne wydzielenie surowców wtórnych, które następnie zrzucane są do pojemników. Po zapelnieniu, pojemniki są przewożone do miejsc magazynowania i wymieniane na puste. Część odpadów m.in. papier, tworzywa sztuczne

może być poddawana dodatkowo belowaniu w belownicy, do której trafi za pomocą przenośnika kanałowego. Zbelowane odpady za pomocą przenośnika taśmowego trafiają do boks nr 5, usytuowanego w części magazynowej hali biologicznego przetwarzania, skąd bezpośrednio zostają odebrane przez odbiorcę odpadów, bądź przetransportowane do kontenerów. Pozostały na taśmach sortowniczych odpad po połączeniu z frakcją śródsitową ex 19 12 12 (60-80 mm – w przypadku, w którym zastosowane w I segmencie sita będą zamontowane blachy sitowe 60 mm) kierowany jest na separator magnetyczny – nadtaśmowy (frakcji nadsitowej) zainstalowany za kabiną sortowniczą, który wydziela dodatkowo frakcje zawierające metale (19 12 02). Wytworzone na stole sortowniczym odpady o właściwościach surowcowych (15 01 01, 15 01 02, 15 01 03, 15 01 04, 15 01 05, 15 01 07, 15 01 09, 15 01 10*, 19 12 01, 19 12 02, 19 12 03, 19 12 04, 19 12 05, 19 12 06*, 19 12 07, 19 12 08), a także odpady o kodzie 20 01 36 kierowane są do kontenerów znajdujących się na placu Zakładu. Odpady gromadzone będą w kontenerach lub w pojemnikach bądź w postaci zbelowanej (tworzywa sztuczne, papier) na posadzce hali.

Linia II – odpady za pomocą ładowarki kierowane są do rozrywarki worków.

Po rozerwaniu worków odpady są następnie przekazywane za pomocą przenośników wznoszących do przesiewacza wibracyjnego.

Proces przesiewania polega na rozdzieleniu strumienia frakcji nadsitowej ex 19 12 12 (>40 mm) i podsitowej ex 19 12 12 (0-40mm).

Frakcja podsitowa ex 19 12 12 kierowana jest na separator magnetyczny frakcji podsitowej wychwytyjący frakcje zawierające metale (19 12 02) kierowane do kontenera na placu Zakładu. Odpady o kodzie ex 19 12 12 (0-40 mm) kierowane są do boks magazynowego, z którego przekazywane są kolejnym posiadaczom do dalszego zagospodarowania.

Frakcja nadsitowa ex 19 12 12 przekazywana jest przenośnikami wznoszącymi do 24-stanowiskowej kabiny sortowniczej, w której następuje ręczne wydzielenie surowców wtórnych, które następnie zrzucane są zsypani do pojemników. Po wypełnieniu pojemniki są wymieniane na puste. Część odpadów m.in. papier, tworzywa sztuczne poddawane są dodatkowo belowaniu w belownicy do której trafiają za pomocą przenośnika taśmowego. Zbelowane odpady za pomocą przenośnika taśmowego trafiają do boks usytuowanego w części magazynowej hali biologicznego przetwarzania, skąd bezpośrednio są odebrane przez odbiorcę odpadów, bądź przetransportowane do kontenerów na placu Zakładu.

Wytworzone surowce 15 01 01, 15 01 02 kierowane są do boks nr 5 w hali biologicznego przetwarzania lub z odpadami o kodach 15 01 03, 15 01 04, 15 01 05, 15 01 07, 15 01 09, 15 01 10*, 19 12 01, 19 12 02, 19 12 03, 19 12 04, 19 12 05, 19 12 06*, 19 12 07, 19 12 08 a także odpady o kodzie 20 01 36 kierowane są do kontenerów na placu Zakładu.

Po wydzieleniu wymienionych powyżej odpadów surowcowych w kabinie sortowniczej, pozostały strumień odpadów ex 19 12 12 kierowany jest w rejon działania separatora magnetycznego frakcji nadsitowej, zainstalowanego za kabiną sortowniczą,

wychwytyjącego frakcje zawierające metale (19 12 02) kierowane następnie do kontenerów ustawionych na placu Zakładu.

Część wspólna linii I oraz linii II – pierwszy element części obu linii stanowi separator magnetyczny frakcji nadsitowej, do którego trafiają odpady pozostałe po sortowaniu na linii I oraz linii II. Po wydzieleniu metali żelaznych odpady zostają przekazane na separator powietrzny, który ma za zadanie rozdzielanie frakcji ciężkiej (mokrej) i lekkiej (suchej). Wprowadzany do separatora powietrznego materiał jest rozdzielany za pomocą działania strumienia powietrza o regulowanej ilości i kierunku nawiewu. W skład frakcji lekkiej wchodzi odpady o wyższej wartości kalorycznej, zawierającej w swym składzie np. tworzywa sztuczne, papier.

Frakcja wydzielonych odpadów lekkich, nadających się jako komponent paliwa RDF (tzw. frakcja lekka) może być dodatkowo poddana rozdrobnieniu za pomocą rozdrabniacza końcowego odpadów, w wyniku czego powstaje odpad 19 12 10.

Wytworzone z frakcji lekkiej odpady o kodzie 19 12 10 za pomocą przenośników przekazywane są do boks nr 4 zlokalizowanego w hali biologicznego przetwarzania odpadów.

Frakcja ciężka 19 12 12 przekazywana jest za pomocą przenośników taśmowych lub ładowarki do boksów usytuowanych w hali biologicznego przetwarzania odpadów, celem przekazania do dalszego zagospodarowania. Za rozdrabniaczem końcowym zlokalizowany jest separator magnetyczny wydzielający z rozdrobnionych odpadów metale żelazne (o kodzie 19 12 02).

3) Wariant III – mechaniczne przetwarzanie odpadów, oznaczonych kodami z grup 03; 04; 07; 15; 16; 17; 19 oraz 20 w celu wytwarzania paliwa alternatywnego

Do wytwarzania paliwa alternatywnego kierowane są odpady wydzielone w procesach mechanicznego przetwarzania odpadów w wariantach I oraz II – frakcja lekka po przejściu przez separator powietrzny i odpady przyjęte do przetwarzania w wariantcie III.

Przyjęte do procesu produkcji paliwa RDF odpady przed poddaniem do odzysku magazynowane są w kontenerach na placu kontenerowym Zakładu. Przyjęte odpady za pomocą ładowarki podawane są na instalację do produkcji paliwa RDF. Instalację do produkcji paliwa RDF tworzą powiązane ze sobą urządzenia techniczne typu:

- rozdrabniacz końcowy (część wspólna obu linii),
- separator magnetyczny (część wspólna obu linii).

Rozdrabniacz końcowy rozdrabnia odpady do wielkości uziarnienia wynoszącej od 30 do 50 mm w zależności od wymagań odbiorcy.

W wyniku przetwarzania wydzielane będzie paliwo alternatywne oznaczone kodem 19 12 10 oraz metale żelazne oznaczone kodem 19 12 02.

Frakcja lekka – paliwo alternatywne – kierowana jest systemem przenośników do boks magazynowego nr 4.

Odpady surowcowe, które przyjmowane będą do instalacji w celu wytworzenia paliwa alternatywnego stanowią frakcje nie przeznaczone do recyklingu ze względu na ich właściwości, które uniemożliwiają poddanie ich recyklingowi.

Odpady po procesie przetwarzania trafią do uprawnionych odbiorców do odzysku.

III. Sposoby osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości

1. Prowadzenie procesów przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki oraz odpadów przeznaczonych do produkcji paliwa alternatywnego w sposób odrębny, zapobiegający mieszaniu się ww. grup odpadów.
2. Wydzielanie ze zmieszanych odpadów komunalnych odpadów surowcowych, przeznaczonych do dalszego odzysku oraz frakcji palnej, przeznaczonej do obróbki termicznej.
3. Wydzielanie ze zmieszanych odpadów komunalnych frakcji zawierającej największą ilość materiałów biodegradowalnych i poddawanie ww. frakcji przetwarzaniu biologicznemu w części biologicznej instalacji.
4. Doczyszczanie i dalsza segregacja odpadów komunalnych pochodzących z selektywnej zbiórki (wydzielenie poszczególnych frakcji materiałowych).
5. Wytwarzanie paliwa alternatywnego z odpadów o odpowiednich właściwościach fizykochemicznych.
6. Przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych na bieżąco celem ograniczenia czasu magazynowania tych odpadów.
7. Kierowanie wytwarzanej frakcji podsitowej bezpośrednio do części biologicznej instalacji.
8. Prowadzenie procesu biologicznego przetwarzania frakcji podsitowej (biologicznego suszenia oraz stabilizacji tlenowej) w hali biologicznego przetwarzania w systemie zamkniętym w tunelach z folii polietylenowej umieszczonych w reaktorach betonowych i wyposażonych w infrastrukturę techniczną zapewniającą aktywne napowietrzanie, nawadnianie, ujmowanie odcieków, ochronę przed przedostawaniem się zanieczyszczeń do powietrza i do środowiska wodno-gruntowego, przerzucanie odpadów oraz skuteczne stabilizowanie materiału – przy czym w przypadku:
 - 1) biologicznego suszenia frakcji o wielkości 0-60 mm, 0-80 mm (tzw. frakcji podsitowej, oznaczonej kodem 19 12 12), wydzielonej ze zmieszanych odpadów komunalnych, odpady poddawane są procesom intensywnego napowietrzania oraz ujmowania odcieków,
 - 2) biologicznej tlenowej stabilizacji frakcji o wielkości 0-40 mm, oznaczonej kodem 19 12 12, wydzielonej mechanicznie z odpadów powstałych w wyniku biologicznego suszenia frakcji podsitowej, odpady poddawane są procesom intensywnego napowietrzania, ujmowania odcieków, przerzucania i nawadniania.
9. Zapobieganie powstawaniu stref beztlenowych w tunelach poprzez systematyczne napowietrzanie oraz przerzucanie odpadów.
10. Nawadnianie odpadów poddawanych stabilizacji tlenowej (frakcji o wielkości 0-40 mm) wodami opadowymi zgromadzonymi w zbiorniku bezodpływowym lub, w przypadku braku wystarczającej ilości wód opadowych, wodą wodociągową.
11. Wykorzystywanie szczelnie zamkniętych worków (wypełnionych np. piaskiem) w przypadku konieczności dodatkowego zabezpieczenia końca tunelu (po zakończeniu załadunku) przed wydostawaniem się odpadów na zewnątrz oraz emisją.

12. Selektywne magazynowanie odpadów przeznaczonych do przetwarzania oraz odpadów wytwarzanych w przygotowanych do tego celu miejscach w hali sortowni, hali biologicznego przetwarzania, w sposób zapobiegający przedostawaniu się zanieczyszczeń do powietrza, środowiska wodno-gruntowego oraz na tereny sąsiednie (przy czym szczegółowe warunki magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów określone zostały w załączniku do niniejszej decyzji).
13. Ograniczanie objętości wytwarzanych odpadów poprzez zgniatanie i belowanie odpadów papieru, tektury, tworzyw sztucznych oraz gumy.
14. Zapobieganie emisji z tuneli foliowych poprzez otwieranie umieszczonych w nich otworów rewizyjnych wyłącznie na czas poboru próbek odpadów w procesie biologicznej stabilizacji frakcji o wielkości 0-40 mm.
15. Oczyszczenia powietrza poprocesowego z biologicznego przetwarzania odpadów w biofiltrze.
16. Utrzymywanie urządzeń i obiektów we właściwym stanie technicznym oraz okresowa kontrola sprawności i kontrole techniczne wszystkich urządzeń wchodzących w skład instalacji.
17. Zastosowanie modułowego odpylacza filtracyjnego gwarantującego redukcję pyłu z odciągów powietrza z hali sortowni na poziomie minimum 90% i utrzymywanie jego sprawności na pożądanym poziomie.
18. Zastosowanie systemu biofiltracji gwarantującego oczyszczanie powietrza z procesów biologicznego przetwarzania na poziomie minimum 95% i utrzymywanie biofiltra w stanie gwarantującym pożądaną skuteczność redukcji.
19. Zastosowanie w hali sortowni i hali biologicznego przetwarzania – wymiennie w zależności od potrzeb - mobilnego urządzenia antyodorowego pracującego w trybie ciągłym.
20. Zastosowanie filtrów węglowych na każdym z wentylatorów dachowych hali biologicznego przetwarzania odpadów i utrzymywanie ich sprawności na pożądanym poziomie.
21. Prowadzenie procesu sortowania i przetwarzania przywożonych odpadów na bieżąco przy zamkniętych wrotach hali. Otwieranie bram hali wyłącznie na czas wjazdu/wyjazdu pojazdów i maszyn roboczych.
22. Optymalizacja dróg przejazdu pojazdów transportujących odpady. Utrzymywanie ograniczonej prędkości ruchu pojazdów na terenie zakładu do 10 km/h.
23. Przechowywanie, obróbka i przetwarzanie odpadów i materiałów, które mogą generować emisje rozproszone w zamkniętych budynkach i obudowanych urządzeniach
24. Optymalizacja procesów załadunku i rozładunku odpadów celem ograniczania emisji substancji do atmosfery.
25. Monitorowanie kluczowych parametrów procesu przetwarzania odpadów w procesie biologicznym.
26. Monitoring parametrów technicznych obejmujący techniczną kontrolę pracy poszczególnych instalacji i urządzeń, w tym systemu wentylacyjnego i urządzeń redukujących emisję zanieczyszczeń oraz rejestrację konserwacji i napraw obiektów i urządzeń.
27. Monitorowanie i utrzymywanie odpowiednich parametrów biofiltra i filtrów powietrza gwarantujące pożądaną redukcję emisji.
28. Kontrola stanu złoża biofiltra minimum raz w miesiącu.
29. Utrzymywanie dróg i placów manewrowych w czystości.

30. Regularne czyszczenie hal, miejsc magazynowych, taśm przenośnikowych, urządzeń i pojemników.
31. Regularne kontrole sprawności i szczelności bram hali.
32. Wdrożenie i regularne poddawanie przeglądowi planu zarządzania odorami opracowanego zgodnie z BAT12, stanowiącego załącznik nr 2 do niniejszej decyzji.
33. Wdrażanie nowych i kontynuacja podjętych działań w zakresie ograniczania emisji substancji złośliwych oraz ich systematyczny monitoring z uwzględnieniem postępu naukowo-technicznego w tej dziedzinie.

IV. Sposoby zapewnienia efektywnego wykorzystania energii

1. Zastosowanie maszyn i urządzeń charakteryzujących się niską energochłonnością.
2. Kontrola procesów, konserwacja, monitorowanie i pomiar zużycia energii (ciągła ocena kosztów i korzyści różnych opcji energetycznych pracy urządzeń).
3. Stosowanie technik mających na celu optymalizację efektywności energetycznej.
4. Wymiana oświetlenia wewnętrznego i zewnętrznego na energooszczędne.
5. Wprowadzenie systemu ścisłej kontroli procesowej eliminującego przypadki nieuzasadnionej konsumpcji energii.
6. Ustawienie czasu pracy wysokoenergetycznego sprzętu na okresy pozaszczytowe (jeśli jest to możliwe).
7. Przeglądy i konserwacje urządzeń w celu zapewniania prawidłowego ich funkcjonowania oraz eliminacji nieuzasadnionej, nadmiernej konsumpcji energii.

V. Rodzaj i ilość wykorzystywanych surowców, materiałów, paliw i energii

1. Zużycie wody na cele instalacji – 368 m³/rok, w tym:
 - 1) na cele porządkowe (okresowe mycie urządzeń i obiektów instalacji) – 48 m³/rok,
 - 2) wspomaganie procesu biologicznego przetwarzania odpadów (w przypadku braku wody opadowej w zbiorniku odparowalnym) – 320 m³/rok.
2. Zużycie energii elektrycznej – 1300 MWh/rok.
3. Zużycie oleju napędowego – 140 m³/rok.

VI. Warunki przetwarzania odpadów

1. Instalacja do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów
 - 1) Wariant I – proces mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych
 - a) Wykorzystanie mocy przerobowej instalacji w zakresie mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów:
 - część mechaniczna instalacji (odpad o kodzie 20 03 01) – 90 000,0 Mg/rok;
 - część biologiczna instalacji – 33 000,0 Mg/rok:
 - biologiczne suszenie (odpad o kodzie 19 12 12 – frakcja o wielkości < 80 mm) – 32 600,0 Mg/rok,
 - stabilizacja tlenowa (odpad o kodzie 19 12 12 – frakcja o wielkości 0-40 mm) – 13 125,0 Mg/rok;
 - sito o wielkości oczek 20 mm i 40 mm, wyposażone w taśmociągi wyładowcze oraz separator magnetyczny 39 525,0 Mg/rok, w tym:

- przetwarzanie odpadu powstałego w wyniku biologicznego suszenia frakcji podsitowej (odpad o kodzie 19 05 01) – 26 400,0 Mg/rok,
 - przetwarzanie stabilizatu (odpad o kodzie 19 05 99) – 13 125,0 Mg/rok.
- b) Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów powstających w wyniku procesów przetwarzania odpadów
 - Przetwarzanie odpadów w części mechanicznej instalacji

Wyszczególnienie odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów dopuszczonych do wytwarzania, powstających w wyniku procesu mechanicznego przetwarzania odpadów, oznaczonych kodem 20 03 01, stanowią odpowiednio tabele nr 1 i nr 2 w części I. załącznika do decyzji.
 - Przetwarzanie odpadów w części biologicznej instalacji – proces biologicznego suszenia

Wyszczególnienie odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów dopuszczonych do wytwarzania, powstających w wyniku procesu biologicznego suszenia odpadów, oznaczonych kodem 19 12 12, stanowią odpowiednio tabele nr 3 i nr 4 w części I. załącznika nr 1 do decyzji.
 - Przetwarzanie odpadów na sicie o wielkości oczek 40 mm

Wyszczególnienie odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów dopuszczonych do wytwarzania, powstających w wyniku procesu przesiewania na sicie o wielkości oczek 40 mm odpadów poddanych biologicznemu suszeniu, oznaczonych kodem 19 05 01, stanowią odpowiednio tabele nr 5 i nr 6 w części I. załącznika nr 1 do decyzji.
 - Przetwarzanie odpadów w części biologicznej instalacji – proces biologicznej stabilizacji tlenowej

Wyszczególnienie odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów dopuszczonych do wytwarzania, powstających w wyniku procesu biologicznej stabilizacji tlenowej odpadów, oznaczonych kodem 19 12 12, stanowią odpowiednio tabele nr 7 i nr 8 w części I. załącznika nr 1 do decyzji.
 - Przetwarzanie odpadów na sicie o wielkości oczek 20 mm

Wyszczególnienie odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów dopuszczonych do wytwarzania, powstających w wyniku procesu przesiewania na sicie o wielkości oczek 20 mm stabilizatu, oznaczonego kodem 19 05 99, stanowią odpowiednio tabele 9 i 10 w części I. załącznika nr 1 do decyzji.

c) Miejsce i dopuszczone metody przetwarzania odpadów

Działalność w zakresie przetwarzania odpadów prowadzona jest w instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, zlokalizowanej na działkach o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gm. Nadarzyn.

Przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych prowadzone jest pięcioetapowo, zgodnie z poniższym zestawieniem:

— Przetwarzanie odpadów w części mechanicznej instalacji

Mechaniczne przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych prowadzone jest na jednej (etap I) lub dwóch liniach technologicznych (etap II) w hali sortowni.

Odpady wymienione w tabeli nr 1 w części I. załącznika nr 1 do decyzji przetwarzane są metodą:

R12 – wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R11 załącznika do ustawy o odpadach.

Szczegółowy opis metody przetwarzania odpadów zawiera punkt 4.1) lit. a) w części II. pozwolenia.

— Przetwarzanie odpadów w części biologicznej instalacji – proces biologicznego suszenia

Biologiczne suszenie frakcji podsitowej pochodzącej ze zmieszanych odpadów komunalnych prowadzone jest jednoetapowo w części biologicznej instalacji. Proces technologiczny prowadzony jest w sześciu tunelach z folii polietylenowej umieszczonych w trzech reaktorach betonowych.

Odpady wymienione w tabeli nr 3 w części I. załącznika do decyzji przetwarzane są metodą:

D8 – Obróbka biologiczna, niewymieniona w innej pozycji niniejszego załącznika, w wyniku której powstają ostateczne związki lub mieszanki, które są unieszkodliwiane za pomocą któregokolwiek spośród procesów wymienionych w poz. D1-D12.

Szczegółowy opis metody przetwarzania odpadów zawiera punkt 4.1) lit. b) w części II. pozwolenia.

— Przetwarzanie odpadów na sicie o wielkości oczek 40 mm

Mechaniczne przetwarzanie odpadów poddanych biologicznemu suszeniu prowadzone jest w hali biologicznego przetwarzania na szczelnym, betonowym podłożu o grubości 35 cm z systemem ujmowania i odprowadzania odcieków do szczelnego, żelbetowego zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 m³ oraz system wentylacji mechanicznej.

Odpady wymienione w tabeli nr 5 w części I. załącznika do decyzji przetwarzane są metodą:

D13 – Sporządzanie mieszanki lub mieszanie przed poddaniem odpadów któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycjach D1-D12 załącznika do ustawy o odpadach.

Szczegółowy opis metody przetwarzania odpadów zawiera punkt 4.1) lit. c) w części II. pozwolenia.

— Przetwarzanie odpadów w części biologicznej instalacji – proces biologicznej stabilizacji tlenowej

Biologiczna stabilizacja frakcji o wielkości 0-40 mm pochodzącej z odpadów poddawanych wcześniej biologicznemu suszeniu prowadzona jest jednoetapowo w części biologicznej instalacji. Proces technologiczny prowadzony jest w sześciu tunelach z folii polietylenowej umieszczonych w trzech reaktorach betonowych.

Odpady wymienione w tabeli nr 7 w części I. załącznika nr 1 do decyzji przetwarzane są metodą:

D8 – obróbka biologiczna, niewymieniona w innej pozycji załącznika do ustawy o odpadach, w wyniku której powstają ostateczne związki lub mieszanki, które są unieszkodliwiane za pomocą któregośkolwiek spośród procesów wymienionych w poz. D1-D12 załącznika do ustawy o odpadach.

Szczegółowy opis metody przetwarzania odpadów zawiera punkt 4.1) lit. d) w części II. pozwolenia.

- Przetwarzanie odpadów na sicie o wielkości oczek 20 mm

Mechaniczne przetwarzanie stabilizatu prowadzone jest w hali biologicznego przetwarzania na szczelnym, betonowym podłożu o grubości 35 cm z systemem ujmowania i odprowadzania odcieków do szczelnego, żelbetowego zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 m³ oraz system wentylacji mechanicznej.

Odpady wymienione w tabeli nr 9 w części I. załącznika nr 1 do decyzji przetwarzane są metodą:

D13 – sporządzanie mieszanki lub mieszanie przed poddaniem odpadów któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycjach D1-D12 załącznika do ustawy o odpadach.

Szczegółowy opis metody przetwarzania odpadów zawiera punkt 4.1) lit. e) w części II. pozwolenia.

- d) Miejsce i sposób magazynowania odpadów dopuszczonych do przetwarzania

Odpady dopuszczone do przetwarzania w wariantcie I funkcjonowania instalacji, wymienione w tabelach nr 1, nr 3, nr 5, nr 7 i nr 9 w części I. załącznika do decyzji magazynowane powinny być na terenie zakładu, na którym zlokalizowana jest instalacja, na działkach o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gm. Nadarzyn.

Szczegółowe warunki magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów zawierają odpowiednio tabele nr 1, nr 3, nr 5, nr 7 i nr 9 w części I. załącznika nr 1 do decyzji.

- 2) Wariant II – proces mechanicznego przetwarzania odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki, oznaczonych kodami z podgrupy 15 01, 20 01, 20 02 i 20 03

- a) Wykorzystanie mocy przerobowej instalacji w zakresie mechanicznego przetwarzania odpadów

Część mechaniczna instalacji – 38 000,0 Mg/rok.

- b) Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów powstających w wyniku procesu przetwarzania odpadów

Wyszczególnienie odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów dopuszczonych do wytwarzania, powstających w wyniku procesu mechanicznego przetwarzania odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki, oznaczonych kodami z podgrupy 15 01, 20 01, 20 02 i 20 03, stanowią odpowiednio tabele nr 11 i nr 12 w części II. załącznika nr 1 do decyzji.

- c) Miejsce i dopuszczone metody przetwarzania odpadów

Działalność w zakresie przetwarzania odpadów prowadzona jest na jednej (etap I) lub dwóch liniach technologicznych (etap II) w hali sortowni w części mechanicznej instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, zlokalizowanej na działkach o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gmina Nadarzyn.

Odpady wymienione w tabeli nr 11 w części II. załącznika nr 1 do decyzji przetwarzane są metodą:

R12 – wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R11 załącznika do ustawy o odpadach.

Szczegółowy opis metody przetwarzania odpadów zawiera punkt 4.2) w części II pozwolenia.

- d) Miejsce i sposób magazynowania odpadów dopuszczonych do przetwarzania

Miejscem magazynowania odpadów dopuszczonych do przetwarzania w wariantcie II funkcjonowania instalacji, wymienione w tabeli nr 11, w części II załącznika nr 1 do decyzji, magazynowane są na terenie zakładu, na którym zlokalizowana jest instalacja, na działkach o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gm. Nadarzyn.

Szczegółowe warunki magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów zawiera tabela nr 11 w części II. załącznika do decyzji.

- 3) Wariant III – proces mechanicznego przetwarzania odpadów, oznaczonych kodami z grupy 03, 04, 07, 15, 16, 17, 19 i 20, w celu produkcji paliwa alternatywnego

- a) Wykorzystanie mocy przerobowej instalacji w zakresie mechanicznego przetwarzania odpadów

Część mechaniczna instalacji – 30 000,0 Mg/rok.

- b) Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów powstających w wyniku procesu przetwarzania odpadów

Wyszczególnienie odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów dopuszczonych do wytwarzania, powstających w wyniku procesu mechanicznego przetwarzania odpadów, oznaczonych kodami z grupy 03, 04, 07, 15, 16, 17, 19 i 20, w celu produkcji paliwa alternatywnego, stanowią odpowiednio tabele nr 13 i nr 14 w części III. załącznika nr 1 do decyzji.

c) Miejsce i dopuszczone metody przetwarzania odpadów

Działalność w zakresie przetwarzania odpadów prowadzona jest na jednej (etap I) lub dwóch liniach technologicznych (etap II) w hali sortowni w części mechanicznej instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, zlokalizowanej na działkach o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gmina Nadarzyn.

Odpady wymienione w tabeli nr 13 w części III. załącznika nr 1 do decyzji przetwarzane są metodą:

R12 – wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R11 załącznika do ustawy o odpadach.

Szczegółowy opis metody przetwarzania odpadów zawiera punkt 4.3) w części II. pozwolenia.

d) Miejsce i sposób magazynowania odpadów dopuszczonych do przetwarzania

Odpady dopuszczone do przetwarzania w wariancie III funkcjonowania instalacji, wymienione w tabeli nr 13 w części III. załącznika do decyzji magazynowane powinny być na terenie zakładu, na którym zlokalizowana jest instalacja, na działkach o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gmina Nadarzyn.

Szczegółowe warunki magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów zawiera tabela nr 13 w części III. załącznika nr 1 do decyzji.

2. Proces przetwarzania poza instalacją odpadów wielkogabarytowych

1) Moc przerobowa w zakresie manualnego przetwarzania odpadów

Stanowisko do demontażu odpadów wielkogabarytowych – 5 000,0 Mg/rok.

2) Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów powstających w wyniku procesu manualnego przetwarzania odpadów

Wyszczególnienia odpadów dopuszczonych do przetwarzania oraz odpadów powstających w wyniku procesu manualnego przetwarzania odpadów wielkogabarytowych, stanowią odpowiednio tabele nr 15 i nr 16 w części IV. załącznika nr 1 do decyzji.

3) Miejsce i dopuszczone metody przetwarzania odpadów

Odpady wielkogabarytowe przetwarzane są na specjalnie do tego celu przygotowanym stanowisku na terenie zakładu, położonego na działkach o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gmina Nadarzyn.

Stanowisko do demontażu odpadów wielkogabarytowych zlokalizowane jest w części magazynowej hali sortowni – w przeznaczony do tego celu strefie przyjęć. Obiekt posiada utwardzone, szczelne, betonowe podłoże o grubości 35 cm z systemem ujmowania i odprowadzania odcieków do szczelnego, żelbetowego zbiornika bezodpływowego o pojemności 10 m³ oraz system wentylacji mechanicznej. W hali zastosowano odciągi miejscowe systemu wentylacji wywiewnej o wydajności

40000 m³/h nad taśmociągami linii sortowniczej. Powietrze oczyszczane jest w modułowym odpylaczu filtracyjnym o klasie filtracji M5 i odprowadzane do atmosfery dwoma emitarami (wentylatory wywiewne o wydajności 20000 m³/h każdy) o wysokościach 11,5m, przekrojach kwadratowych o boku 1185 mm i wylotach zadaszonych. Obiekt ten wyposażony został także w przenośny system neutralizacji zapachów złoonych wykorzystywany również zamiennie (w zależności od potrzeb) w hali biologicznego przetwarzania.

Stanowisko demontażowe wyposażone jest w zestawy narzędzi ręcznych i elektrycznych oraz kontenery na wysortowane materiały surowcowe.

Odpady wymienione w tabeli nr 15 w części IV. załącznika do decyzji przetwarzane są metodą:

R12 – wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R11 załącznika do ustawy o odpadach.

Odpady przeznaczone do przetwarzania po dostarczeniu na teren zakładu, zważeniu oraz przeprowadzeniu czynności ewidencyjno-kontrolnych kierowane są do wydzielonego miejsca na terenie hali sortowni pełniącego jednocześnie funkcję stanowiska do demontażu odpadów wielkogabarytowych.

Na stanowisku prowadzony jest manualny demontaż odpadów wielkogabarytowych przy użyciu prostych narzędzi ręcznych (w tym narzędzi elektrycznych) na poszczególne frakcje materiałowe oraz podstawowa segregacja odpadów powstałych w wyniku procesu demontażu.

Odpady surowcowe umieszczane są w kontenerach, a następnie kierowane do miejsc magazynowania.

Pozostałość z sortowania (tzw. balast) nie jest magazynowana – bezpośrednio po wytworzeniu kierowana jest do części mechanicznej instalacji (wariant III) w celu dalszej obróbki.

4) Miejsce i sposób magazynowania odpadów dopuszczonych do przetwarzania

Odpady dopuszczone do przetwarzania oznaczone kodem 20 03 07, wymienione w tabeli nr 15 w części IV. załącznika do decyzji magazynowane są na terenie zakładu, na którym zlokalizowana jest instalacja do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, na działkach o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gmina Nadarzyn.

Szczegółowe warunki magazynowania odpadów przewidzianych do przetwarzania zawiera tabela nr 15 w części IV. załącznika nr 1 do decyzji.

5) Maksymalna masa poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku.

Maksymalną masę poszczególnych rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz maksymalną masę poszczególnych rodzajów odpadów, które

mogą być magazynowane w okresie roku stanowią odpowiednio tabele nr 1, 11, 13 i 15 załącznika nr 1 do decyzji.

- 6) Maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie wynosi – 450 Mg.
 - 7) Maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w okresie roku wynosi - 133 000 Mg.
3. Największa masa odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów, wynikająca z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów.

Określenie największej masy odpadów dla poszczególnych miejsc magazynowania odpadów stanowi tabela nr 1

łączna największa pojemność miejsc magazynowania odpadów wynosi – 674,50 Mg.

Tabela nr 1. Określenie największej masy odpadów dla poszczególnych miejsc magazynowania

Miejsce magazynowania	Największa masa odpadów [Mg]
Hala przetwarzania mechanicznego 1B - strefa przyjęć 1	363,00
Hala przetwarzania mechanicznego 1B - strefa przyjęć 2	122,50
Strefa odpadów innych niż niebezpieczne - plac kontenerowy	189,00

4. Całkowita pojemność (wyrażona w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów.

Całkowita pojemność miejsc magazynowania odpadów wynosi – 812,90 Mg.

Wyszczególnienie całkowitej pojemności poszczególnych miejsc magazynowania odpadów stanowi tabela nr 2.

Tabela nr 2. Wyszczególnienie całkowitej pojemności poszczególnych miejsc magazynowania odpadów

Miejsce magazynowania	Całkowita pojemność [Mg]
Hala przetwarzania mechanicznego 1B - strefa przyjęć 1	466,50
Hala przetwarzania mechanicznego 1B - strefa przyjęć 2	157,40
Strefa odpadów innych niż niebezpieczne - plac kontenerowy	189,00

VII. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii

1. Emisja hałasu do środowiska

Dopuszczalny, równoważny poziom dźwięku A hałasu, przenikającego do środowiska, w wyniku eksploatacji instalacji do kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów, wynosi na terenach zabudowy mieszkaniowo-usługowej (położone w odległości ok. 100-300 m w kierunku wschodnim, zachodnim i południowym oraz ok. 500 m w kierunku północnym od granicy zakładu):

- 1) $L_{Aeq,D} - 55$ dB (A) w porze dnia, w godz. 6.00 ÷ 22.00;

2) $L_{Aeq,N} - 45$ dB (A) w porze nocy, w godz. 22.00 ÷ 6.00.

Czas pracy głównych źródeł hałasu:

- a) hala sortowni, wentylacja hali sortowni i magazynu wraz z ładowarką i koparką chwytakową – 16 godzin w porze dnia,
- b) hala biologicznego przetwarzania odpadów wraz z wentylacją – cykl ciągły: 16 godzin w porze dnia i 8 godzin w porze nocy,
- c) hala biologicznego przetwarzania odpadów: maszyny do napełniania rękawów – 2 godziny; przesiewacz spalinowy – 1 godzina; ładowarka, koparka chwytakowa – 16 godzin, tylko w porze dnia.

2. Wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza

- 1) Charakterystyka źródeł powstawania i miejsc wprowadzania substancji do powietrza zgodnie z poniższą tabelą nr 3

Tabela nr 3. Charakterystyka źródeł powstawania i miejsc wprowadzania substancji do powietrza

Symbol i nazwa emitora	Źródło emisji	Wysokość emitora [m]	Przekrój/ Średnica wewnętrzna [m]	Czas emisji [h/rok]	Typ emitora	Urządzenia ograniczające emisję
EHM1 Wentylator hali sortowni nr 1	hala sortowni	11,5	1,035 x 1,035	4992	zadaszony	modułowy odpylacz filtracyjny o gwarantowanej skuteczności odpylania na poziomie minimum 90%
EHM2 Wentylator hali sortowni nr 2	hala sortowni	11,5	1,035 x 1,035	4992	zadaszony	modułowy odpylacz filtracyjny o gwarantowanej skuteczności odpylania na poziomie minimum 90%
EHB1 Wentylator hali biologicznego przetwarzania nr 1	hala biologicznego przetwarzania	11,5	1,035 x 1,035	4992	zadaszony	filtr węglowy
EHB2 Wentylator hali biologicznego przetwarzania nr 2	hala biologicznego przetwarzania	11,5	1,035 x 1,035	4992	zadaszony	filtr węglowy
EHB3 Wentylator hali biologicznego przetwarzania nr 3	hala biologicznego przetwarzania	11,5	1,035 x 1,035	4992	zadaszony	filtr węglowy
EHB4 Wentylator hali biologicznego przetwarzania nr 4	hala biologicznego przetwarzania	11,5	1,035 x 1,035	4992	zadaszony	filtr węglowy

Symbol i nazwa emitora	Źródło emisji	Wysokość emitora [m]	Przekrój/ Średnica wewnętrzna [m]	Czas emisji [h/rok]	Typ emitora	Urządzenia ograniczające emisję
EHB5 Wentylator hali biologicznego przetwarzania nr 5	hala biologicznego przetwarzania	11,5	1,035 x 1,035	4992	zadaszony	filtr węglowy
EHB6 Wentylator hali biologicznego przetwarzania nr 6	hala biologicznego przetwarzania	11,5	1,035 x 1,035	4992	zadaszony	filtr węglowy
BIOF Biofiltr	biofiltr	2,4	powierzchnia biofiltra 29m ²	8760	powierzchniowy	biofiltr o sprawności usuwania: 95% zanieczyszczeń i 75% odorów

- 2) Wielkości dopuszczalnej emisji oraz źródła powstawania i miejsca wprowadzania substancji do powietrza zgodnie z poniższymi tabelami od nr 4 do nr 9.

Tabela nr 4. Zestawienie wielkości dopuszczalnych emisji rocznych dla instalacji

Rodzaj substancji	Emisja dopuszczalna [Mg/rok]
pył ogółem	1,00500
w tym pył zawieszony PM _{2,5}	0,92900
w tym pył zawieszony PM ₁₀	0,96500
dwutlenek siarki	0,01345
tlenki azotu jako NO ₂	0,27430
tlenek węgla	0,31580
amoniak	0,35900
benzen	0,20000
siarkowodór	0,05090
aceton	0,06880
węglowodory aromatyczne	0,28910
odory	771,000 [Gou/rok]
merkaptany	0,00073
węglowodory alifatyczne	2,17700
całkowite LZO	2,86200

Tabela nr 5. Emisja dopuszczalna z hali biologicznego przetwarzania

Rodzaj substancji	Emisja dopuszczalna [kg/h]
pył ogółem	0,35710
w tym pył zawieszony PM _{2,5}	0,33030
w tym pył zawieszony PM ₁₀	0,34300
tlenek węgla	0,99540
dwutlenek siarki	0,04248
tlenki azotu jako NO ₂	0,20556

Rodzaj substancji	Emisja dopuszczalna [kg/h]
siarkowodór	0,18583
benzen	0,01062
aceton	0,25105
amoniak	0,39820
węglowodory alifatyczne	0,98280
węglowodory aromatyczne	1,05260
całkowite LZO	3,43900
merkaptany	0,002600
odory	213,35000 [Mou/h] ¹

Tabela nr 6. Emisja dopuszczalna z hali mechanicznego przetwarzania/sortowni

Rodzaj substancji	Emisja dopuszczalna [kg/h]
amoniak	0,00292
benzen	0,03948
węglowodory alifatyczne	0,23880
pył ogółem	0,14380
- w tym pył do 2,5 µm	0,13300
- w tym pył do 10 µm	0,13800
tlenek węgla	0,00274
tlenki azotu jako NO ₂	0,03370
dwutlenek siarki	0,00034
węglowodory aromatyczne	0,00012
odory	139,70000 [Mou/h] ²
całkowite LZO	0,24120

Tabela nr 7. Emisja dopuszczalna dla poszczególnych emitorów hali biologicznego przetwarzania

Rodzaj substancji / jednostka	EHB1	EHB2	EHB3	EHB4	EHB5	EHB6	EHB1
pył ogółem - emisja maksymalna [kg/h]	0,0566	0,0632	0,0822	0,0526	0,0397	0,0628	0,0566
- w tym pył zawieszony PM _{2,5} [kg/h]	0,0524	0,0584	0,0760	0,0486	0,0368	0,0581	0,0524
- w tym pył zawieszony PM ₁₀ [kg/h]	0,0544	0,0607	0,0789	0,0505	0,0382	0,0603	0,0544
tlenek węgla - emisja maksymalna [kg/h]	0,1476	0,1635	0,1924	0,1577	0,1490	0,1852	0,1476
dwutlenek siarki - emisja maksymalna [kg/h]	0,0063	0,0070	0,0082	0,0067	0,0064	0,0079	0,0063
tlenki azotu jako NO ₂ - emisja maksymalna [kg/h]	0,0351	0,0457	0,0461	0,0292	0,0251	0,0244	0,0351

¹ emisja maksymalna wyrażona w jednostkach zapachowych w jednostce czasu (mega ou/h)

² emisja maksymalna wyrażona w jednostkach zapachowych w jednostce czasu (mega ou/h)

Rodzaj substancji / jednostka	EHB1	EHB2	EHB3	EHB4	EHB5	EHB6	EHB1
siarkowodór - emisja maksymalna [kg/h]	0,0276	0,0305	0,0359	0,0294	0,0278	0,0346	0,0276
benzen - emisja maksymalna [kg/h]	0,0016	0,0017	0,0021	0,0017	0,0016	0,0020	0,0016
aceton - emisja maksymalna [kg/h]	0,0651	0,0433	0,0471	0,0281	0,0292	0,0382	0,0651
amoniak - emisja maksymalna [kg/h]	0,0590	0,0654	0,0770	0,0631	0,0596	0,0741	0,0590
węglowodory alifatyczne - emisja maksymalna [kg/h]	0,2054	0,2627	0,1662	0,1470	0,1071	0,0944	0,2054
węglowodory aromatyczne - emisja maksymalna [kg/h]	0,1539	0,2016	0,2392	0,1741	0,1322	0,1516	0,1539
całkowite LZO - emisja maksymalna [kg/h]	0,6630	0,7320	0,6420	0,4090	0,4900	0,5030	0,6630
merkaptany - emisja maksymalna [kg/h]	0,0004	0,0004	0,0005	0,0004	0,0004	0,0005	0,0004
odory [ou _e /h]	27,2000	49,1000	31,0500	34,0000	32,1000	39,9000	27,2000
emisja dopuszczalna [mg/Nm ³] ³ pyłu ogółem	2,200	2,200	2,200	2,200	2,200	2,200	2,200
emisja dopuszczalna [mg/Nm ³] ³ amoniaku	1,800	1,800	1,800	1,800	1,800	1,800	1,800
emisja dopuszczalna [mg/Nm ³] ³ całkowitego LZO	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000

Tabela nr 8. Emisja dopuszczalna dla emitorów hali mechanicznego przetwarzania

Rodzaj substancji / jednostka	EHM1	EHM2
amoniak - emisja maksymalna [kg/h]	0,00146	0,00146
benzen emisja maksymalna [kg/h]	0,01974	0,01974
węglowodory alifatyczne - emisja maksymalna [kg/h]	0,11940	0,11940
pył ogółem emisja maksymalna [kg/h]	0,07190	0,07190
- w tym pył zawieszony PM2,5 [kg/h]	0,06650	0,06650
- w tym pył zawieszony PM10 [kg/h]	0,06900	0,06900
tlenek węgla - emisja maksymalna [kg/h]	0,00137	0,00137
tlenki azotu jako NO ₂ - emisja maksymalna [kg/h]	0,01685	0,01685
dwutlenek siarki - emisja maksymalna [kg/h]	0,00017	0,00017
węglowodory aromatyczne - emisja maksymalna [kg/h]	0,00006	0,00006
odory [Mou/h] ⁴	71,20000	68,50000
całkowite LZO – emisja maksymalna [kg/h]	0,12060	0,12060

³ metry sześciennie gazów odlotowych odniesione do warunków umownych: w suchym gazie o temperaturze 273,15 K i pod ciśnieniem 101,3 kPa, bez korekty pod kątem zawartości tlenu.

⁴ emisja maksymalna wyrażona w jednostkach zapachowych w jednostce czasu (mega ou/h).

Rodzaj substancji / jednostka	EHM1	EHM2
emisja dopuszczalna [mg/Nm ³] ³ pyłu ogółem	3,96	3,96
emisja dopuszczalna [mg/Nm ³] ³ całkowitego LZO	9,0	9,0

Tabela nr 9. Emisja dopuszczalna z biofiltra

Rodzaj substancji	Emisja maksymalna [kg/h] (odory [Mou/h])	Emisja dopuszczalna [mg/Nm ³] ⁵
amoniak	0,02683	3,2
węglowodory alifatyczne	0,08170	-
całkowite LZO	0,08170	9,5
tlenki azotu jako NO ₂	0,00436	-
tlenek węgla	0,00327	-
odory	1,74600	-
pył ogółem	0,02160	2,6
- w tym pył zawieszony PM _{2,5}	0,01998	-
- w tym pył zawieszony PM ₁₀	0,02074	-

3. Wytwarzanie odpadów

- 1) Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do wytwarzania w instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów oraz sposoby gospodarowania, w tym magazynowania odpadów

Wyszczególnienie rodzajów i ilości odpadów dopuszczonych do wytwarzania w instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów w wariantcie:

- a) przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych (wariant I);
- b) przetwarzania odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki, oznaczonych kodami z podgrupy 15 01, 20 01, 20 02 i 20 03 (wariant II);
- c) przetwarzania odpadów, w celu produkcji paliwa alternatywnego (wariant III);
- d) z obsługi instalacji.

z uwzględnieniem sposobów gospodarowania, w tym magazynowania odpadów, stanowią odpowiednio tabele nr 2, nr 4, nr 6, nr 8 i nr 10 w części I., tabela nr 12 w części II., tabela nr 14 w części III. oraz tabela nr 17 załącznika nr 1 do decyzji.

- 2) Sposoby gospodarowania wytwarzanymi odpadami

Prowadzący instalację w zakresie gospodarki wytwarzanymi odpadami zobowiązany jest spełniać następujące warunki:

- a) prowadzić działania mające na celu zapobieganie powstawaniu odpadów;
- b) nie mieszać odpadów niebezpiecznych różnych rodzajów oraz odpadów niebezpiecznych z odpadami innymi niż niebezpieczne;
- c) dostarczać odpady z miejsc powstawania do miejsca magazynowania i przetwarzania w pojemnikach zapewniających bezpieczeństwo ludzi i środowiska;

⁵ metry sześcienne gazów odlotowych odniesione do warunków umownych: w suchym gazie o temperaturze 273,15 K i pod ciśnieniem 101,3 kPa, bez korekty pod kątem zawartości tlenu.

- d) zapewnić zagospodarowanie wytwarzanych odpadów zgodnie z hierarchią określoną w ustawie o odpadach;
 - e) przekazywać odpady wyłącznie uprawnionym podmiotom lub osobom fizycznym i jednostkom organizacyjnym niebędącym przedsiębiorcami, które wykorzystują odpady na potrzeby własne zgodnie z obowiązującymi przepisami;
 - f) prowadzić ilościową i jakościową ewidencję wytwarzanych odpadów z zastosowaniem karty ewidencji odpadów oraz karty przekazania odpadów;
 - g) zapewnić bezpieczne dla środowiska i zdrowia ludzi magazynowanie odpadów, z zachowaniem następujących zasad:
 - odpady mogą być magazynowane wyłącznie na terenie, do którego prowadzący instalację posiada tytuł prawny,
 - miejsca magazynowania odpadów winny być oznakowane i zabezpieczone przed dostępem osób postronnych i zwierząt,
 - sposób magazynowania odpadów powinien uwzględniać właściwości fizyczne i chemiczne odpadów,
 - odpady, z wyjątkiem odpadów przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeśli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych, nie dłużej jednak niż przez okres 3 lat (przy uwzględnieniu zapisów zawartych w załączniku nr 1 do niniejszej decyzji),
 - odpady przeznaczone do składowania mogą być magazynowane jedynie w celu zebrania odpowiedniej ilości tych odpadów do transportu na składowisko odpadów, nie dłużej jednak niż przez okres 1 roku (przy uwzględnieniu zapisów zawartych w załączniku nr 1 do niniejszej decyzji).
- 3) Sposoby zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko
- a) prowadzenie procesu segregacji odpadów w sposób zapewniający uzyskanie jak największej ilości surowców wtórnych;
 - b) prowadzenie procesu biologicznej stabilizacji tlenowej frakcji podsitowej o wielkości 0-40 mm w sposób zapewniający uzyskanie stabilizatu spełniającego parametry określone w tabeli nr 8 części I załącznika nr 1 do pozwolenia;
 - c) ograniczanie objętości wytwarzanych odpadów poprzez zginiatanie i belowanie odpadów papieru, tektury, tworzyw sztucznych oraz gumy;
 - d) dokonywanie systematycznych przeglądów i remontów urządzeń wchodzących w skład instalacji;
 - e) selektywne magazynowanie odpadów w przygotowanych do tego celu miejscach w hali sortowni, hali biologicznego przetwarzania i szczelnych kontenerach na placu magazynowym, w sposób zapobiegający przedostawaniu się zanieczyszczeń do powietrza, środowiska wodno-gruntowego oraz na tereny sąsiednie;
 - f) przekazywanie wytworzonych odpadów wyłącznie uprawnionym odbiorcom;
 - g) preferowanie odbiorców zapewniających recykling wytworzonych odpadów.

VIII. Ilość, stan i skład ścieków – niewprowadzanych do wód lub do ziemi

Instalacja jest źródłem ścieków przemysłowych w postaci ścieków z mycia urządzeń i nawierzchni obiektów instalacji oraz odcieków technologicznych z procesu przetwarzania biologicznego (załadunek/rozładunek odpadów do rękawów) zwane w dalszej części decyzji

„Strumień 1” oraz odcieków z miejsc magazynowania odpadów na placach, zwane w dalszej części decyzji „Strumień 2”.

Ścieki stanowiące Strumień 1 odprowadzane są do szczelnego, bezodpływowego zbiornika o pojemności 10 m³ skąd, w zależności od potrzeb (nie dopuszczając do przepełnienia się zbiornika), kierowane są do zewnętrznych urządzeń kanalizacyjnych tj. wywożone są za pomocą specjalistycznego sprzętu asenizacyjnego do oczyszczalni ścieków.

Ścieki stanowiące Strumień 2, wraz z wodami opadowymi i roztopowymi z dróg, placów i dachów hal, kierowane są do otwartego, szczelnego zbiornika odparowalnego o pojemności całkowitej 810 m³ (zbiornik do celów przeciwpożarowych) i wykorzystywane do procesu biologicznego przetwarzania.

Ilość ścieków wynosi:

Strumień 1 = 730 m³/rok (2 m³/d)

Strumień 2 = 67 m³/d

1. Stan i skład ścieków przemysłowych – obowiązuje do 17 sierpnia 2022 roku:

1) Strumień 1

temperatura ≤ 35 °C

odczyn (pH) – 6,5 ÷ 9,0

miedź ≤ 0,95 mgCu/l

ołów ≤ 0,95 mgPb/l

cynk ≤ 0,06 mgZn/l

nikiel ≤ 0,95 mgNi/l

chrom ogólny ≤ 0,95 mgCr/l

fosfor ogólny ≤ 25,0 mgP/l

azot amonowy ≤ 650 mg N/l

2) Strumień 2

węglowodory ropopochodne ≤ 15 mg/l

zawiesiny ogólne ≤ 100 mg/l

2. Poziomy emisji w odniesieniu do zrzutów pośrednich do odbiornika wodnego oraz stan ścieków⁶ – obowiązuje od 18 sierpnia 2022 roku:

1) ścieki kierowane do zewnętrznych urządzeń kanalizacyjnych:

odczyn (pH) = 6,5-9,0

temperatura ≤ 35°C

arsen (wyrażony jako As) ≤ 0,05 mg/l

kadm (wyrażony jako Cd) ≤ 0,05 mg/l

chrom (wyrażony jako Cr) ≤ 0,15 mg/l

miedź (wyrażona jako Cu) ≤ 0,5 mg/l

ołów (wyrażony jako Pb) ≤ 0,1 mg/l

⁶ okresy uśrednienia związane z poziomami emisji w przypadku zrzutu partiami – wartości średnie w trakcie uwalniania, pobierane jako zbiorcze próbki proporcjonalne do przepływu lub jako próbka chwilowa pobrana przed zrzutem, pod warunkiem, że ścieki są odpowiednio wymieszane i jednorodne.

nikiel (wyrażony jako Ni) $\leq 0,5$ mg/l
rtęć (wyrażona jako Hg) ≤ 5 μ g/l
cynk (wyrażony jako Zn) ≤ 1 mg/l

IX. Warunki i parametry charakteryzujące pracę instalacji w warunkach odbiegających od normalnych

1. Maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych – nie określa się.
2. Warunki lub parametry charakteryzujące pracę instalacji, określające moment zakończenia rozruchu – nie określa się.
3. Warunki lub parametry charakteryzujące pracę instalacji, określające moment rozpoczęcia wyłączenia instalacji – nie określa się.
4. Warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii:
 - 1) w trakcie rozruchu – nie określa się;
 - 2) w trakcie wyłączenia – nie określa się.

X. Wymagania zapewniające ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych, w tym środki mające na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych oraz sposobów ich systematycznego nadzorowania

1. Prowadzenie procesów mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów w sposób gwarantujący zabezpieczenie środowisko gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem, tj. w wyznaczonych miejscach o utwardzonym, szczelnym podłożu.
2. Gromadzenie wszystkich rodzajów powstających ścieków w szczelnych, bezodpływowych zbiornikach - nie dopuszczając do ich przepełnienia oraz wywożenie ich nadmiaru specjalistycznym sprzętem asenizacyjnym do oczyszczalni ścieków jedynie w przypadku braku możliwości zawracania ich do procesu biologicznego przetwarzania.
3. Utrzymywanie w pełnej sprawności technicznej i eksploatacyjnej wszystkich urządzeń będących na wyposażeniu instalacji.
4. Wykonywanie regularnych przeglądów wszystkich urządzeń będących na wyposażeniu instalacji włącznie z kontrolą szczelności utwardzonych nawierzchni oraz systemów zbierania i gromadzenia ścieków.

XI. Zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych oraz termin przekazywania informacji i danych organowi właściwemu do wydania pozwolenia i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska

1. Prowadzenie ewidencji ilości zużywanych, surowców, materiałów, paliw i energii oraz wody wykorzystanej do stabilizacji tlenowej przetwarzanych odpadów wymienionych w części V. pozwolenia.
2. Prowadzenie rejestru zawierającego daty rozpoczęcia i zakończenia procesu biologicznego przetwarzania (biologicznego suszenia i biologicznej stabilizacji tlenowej) danej partii odpadów w tunelach.
3. Przekazywanie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, ewidencji i rejestru, o których mowa w ust. 1-2 za poprzedni rok kalendarzowy, począwszy od danych za rok 2022.

XII. Zakres i sposób monitorowania emisji oraz termin przekazywania informacji i danych organowi właściwemu do wydania pozwolenia i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska

1. Monitorowanie emisji substancji do powietrza

- 1) Monitorowanie emisji zorganizowanych do powietrza co najmniej z podaną poniżej częstotliwością i zgodnie z Europejską Normą (EN). Jeżeli normy EN są niedostępne, w ramach BAT należy stosować normy ISO, normy krajowe lub inne międzynarodowe normy zapewniające uzyskanie danych o równoważnej jakości naukowej
 - a) prowadzenie okresowych pomiarów emisji pyłu z emitorów EHM1 i EHM2, EHB1 do EHB6 i biofiltra co najmniej raz na 6 miesięcy, zgodnie z normą EN-13284-1,
 - b) prowadzenie okresowych pomiarów emisji amoniaku i siarkowodoru z emitorów EHB1 do EHB6 i biofiltra co najmniej raz na 6 miesięcy,
 - c) prowadzenie okresowych pomiarów emisji całkowitego LZO z emitorów EHM1 i EHM2, EHB1 do EHB6 i biofiltra co najmniej raz na 6 miesięcy, zgodnie z normą EN-12619,
- 2) Monitoring stężenia odorów zgodnie z BAT10 jedną z technik wskazanych w rozdziale 2.3.3.5 „Monitorowanie odorów” Dokumentu referencyjnego dotyczącego najlepszych dostępnych technik (BAT) dla przetwarzania odpadów, z minimalną częstotliwością raz na pół roku.
- 3) Przekazywanie wyników pomiarów, o których mowa w ust. 1 i 2 w terminie 30 dni od zakończenia pomiaru.

2. Monitorowanie i ewidencjonowanie emisji ścieków

- 1) Monitorowanie i ewidencjonowanie emisji ścieków – obowiązuje od 18 sierpnia 2022 r.
 - a) Prowadzenie pomiarów stanu i składu ścieków przemysłowych w zakresie wskazanym w części VIII. ust. 2 pozwolenia, z częstotliwością co najmniej raz na miesiąc.
W przypadku zrzutu partiami, który ma miejsce rzadziej niż minimalna częstotliwość monitorowania, monitorowanie przeprowadza się raz dla każdej partii.
 - b) Jako punkt poboru próbek wyznacza się opróżniany zbiornik bezodpływowy na ścieki
 - c) Prowadzenie systematycznych pomiarów ilości ścieków przemysłowych – Strumień 2 – na podstawie rejestru ilości ścieków przekazywanych do oczyszczalni ścieków i ich ewidencjonowanie.
- 2) Przekazywanie, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy informacji, wyników badań i pomiarów, o których mowa w pkt. 1).

XIII. Usytuowanie stanowisk do pomiaru wielkości emisji w zakresie gazów i pyłów wprowadzanych do powietrza

Na emitorach EHM1 i EHM2, EHB1 do EHB6.

Zapewnienie możliwości prowadzenia pomiarów emisji z biofiltra.

XIV. Sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi substancjami powodującymi ryzyko oraz pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych, w tym pobierania próbek

1. Sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi substancjami powodującymi ryzyko

1) Pobieranie próbek do badań z 6 otworów (punktów) badawczych, o następujących współrzędnych geograficznych (wg systemu nawigacji satelitarnej GPS):

- a) Punkt badawczy nr 1 - 52°06'21,6" N; 20°48'34,1" E;
- b) Punkt badawczy nr 2 - 52°06'21,7" N; 20°48'36,3" E;
- c) Punkt badawczy nr 3 - 52°06'21,7" N; 20°48'36,3" E;
- d) Punkt badawczy nr 4 - 52°06'21,5" N; 20°48'36,8" E;
- e) Punkt badawczy nr 5 - 52°06'20,8" N; 20°48'37,0" E;
- f) Punkt badawczy nr 6 - 52°06'18,2" N; 20°48'37,6" E

z głębokości 1 – 2 m p.p.t. oraz uśrednienie pobranych próbek w ramach badanego otworu w celu otrzymania prób jednorodnych.

2) Przeprowadzanie pomiarów w celu określenia zawartości w próbkach jednorodnych niżej wymienionych substancji, stanu i elementów fizykochemicznych:

- a) Cd (kadm), Cu (miedź), Pb (ołów), Zn (cynk), Cr (chrom), Ni (nikiel), Mo (molibden), Hg (rtęć), As (arsen), benzyna suma (C6-C12), olej mineralny (C12-C35), wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne, cyjanki wolne, cyjanki – związki kompleksowe, benzen, toluen;
- b) odczyn (pH).

3) Gromadzenie informacji i dokumentów na temat:

- a) daty pobrania próbki,
- b) miejsca pobrania próbki, poprzez wskazanie współrzędnych geograficznych z wykorzystaniem systemu nawigacji satelitarnej (GPS),
- c) głębokości pobrania próbki,
- d) sposobu użytkowania gruntu w miejscu pobrania próbki,
- e) indywidualnego poboru, łączenia lub uśredniania próbki.

4) Porównywanie otrzymanych wyników pomiarów i badań z zawartościami dopuszczalnymi przepisami prawa.

5) Wykonywanie badań i pomiarów, o których mowa w pkt. 2, z częstotliwością co najmniej jeden raz na dziesięć lat, w równych odstępach czasu.

6) Przekazywanie opracowanych wyników pomiarów i badań, o których mowa w pkt 2 oraz informacji i dokumentów, o których mowa w pkt. 3 i 4, organowi właściwemu do wydania pozwolenia zintegrowanego, w terminie miesiąca od dnia ich wykonania.

2. Sposób i częstotliwość wykonywania pomiarów zawartości w wodach gruntowych substancji powodujących ryzyko

1) Pobieranie próbek do badań z dwóch otworów (punktów) badawczych, o następujących współrzędnych geograficznych (wg systemu nawigacji satelitarnej GPS):

- a) Punkt badawczy nr 1 - 52°06'21,5" N; 20°48'36,8" E;
- b) Punkt badawczy nr 2 - 52°06'20,8" N; 20°48'37,0" E.

- 2) Przeprowadzanie pomiarów w celu określenia zawartości w pobranych próbkach niżej wymienionych substancji, stanu i elementów fizykochemicznych:
 - a) Cd (kadm), Cu (miedź), Pb (ołów), Zn (cynk), Cr (chrom), Ni (nikiel), Mo (molibden), Hg (rtęć), As (arsen), Ba (bar), Se (selen), Tl (tal), suma wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA), cyjanki wolne,
 - b) odczyn (pH), ogólny węgiel organiczny (OWO), przewodność właściwa.
- 3) Gromadzenie informacji i dokumentów na temat:
 - a) daty pobrania próbki,
 - b) miejsca pobrania próbki, poprzez wskazanie współrzędnych geograficznych z wykorzystaniem systemu nawigacji satelitarnej (GPS),
 - c) głębokości pobrania próbki,
 - d) sposobu użytkowania gruntu w miejscu pobrania próbki,
 - e) indywidualnego poboru, łączenia lub uśredniania próbek.
- 4) Porównywanie otrzymanych wyników pomiarów i badań z wartościami dopuszczalnymi przepisami prawa.
- 5) Wykonywanie badań i pomiarów, o których mowa w pkt 2, z częstotliwością co najmniej raz na pięć lat, w równych odstępach czasu.
- 6) Przekazywanie opracowanych wyników pomiarów i badań, o których mowa w pkt 2 oraz informacji i dokumentów, o których mowa w pkt 3, organowi właściwemu do wydania pozwolenia zintegrowanego, w terminie miesiąca od dnia ich wykonania.

XV. Sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczanie skutków awarii

1. Prowadzenie regularnych przeglądów i konserwacji urządzeń znajdujących się na wyposażeniu instalacji.
2. Zachowanie warunków bezpieczeństwa przeciwpożarowego w trakcie eksploatacji instalacji.
3. Przeprowadzanie regularnych przeglądów sprzętu przeciwpożarowego.
4. Przestrzeganie wymogów w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.
5. Przestrzeganie procedur postępowania na wypadek wystąpienia awarii.
6. Egzekwowanie zakazu wstępu na teren zakładu przez osoby nieupoważnione.
7. Egzekwowanie zakazu poruszania się po terenie zakładu, osób trzecich bez nadzoru personelu.
8. Kontrolowanie przywiezionych odpadów, przed wjazdem na instalację, pod względem zagrożenia wybuchowego, pożarowego i epidemiologicznego.

XVI. Sposoby ograniczania oddziaływań transgranicznych na środowisko

Nie określa się.

XVII. Wymagania wynikające z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów

1. Przestrzeganie obowiązujących przepisów przeciwpożarowych.
2. Przestrzeganie warunków ochrony przeciwpożarowej zawartych w operacie przeciwpożarowym oraz postanowieniu organu PSP, uzgadniającym te warunki.
3. Zapewnienie aby instalacja, obiekty budowlane oraz ich części oraz miejsca przeznaczone do zbierania, magazynowania i przetwarzania odpadów były wyposażone, uruchamiane,

użytkowane i zarządzane w sposób ograniczający możliwość powstania pożaru, a w razie jego wystąpienia zapewniający:

- a) zachowanie nośności konstrukcji obiektów budowlanych przez określony czas,
- b) ograniczenie rozprzestrzeniania się ognia i dymu w ich obrębie,
- c) ograniczenie rozprzestrzeniania się pożaru na sąsiednie obiekty budowlane lub tereny przyległe,
- d) możliwość ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób,
- e) uwzględnienie bezpieczeństwa ekip ratowniczych oraz zapewnienie warunków podejmowania przez te ekipy działań gaśniczych.

XVIII. Postępowanie po zakończeniu działalności

W przypadku zakończenia eksploatacji instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, zgromadzone odpady zostaną przekazane podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia w zakresie gospodarki odpadami. Teren na którym prowadzona jest działalność zostanie uporządkowany a obiekty zostaną przekazane do innego użytkownika lub rozebrane zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa. Ścieki ze zbiorników bezodpływowych i zbiornika retencyjnego za pomocą specjalistycznego sprzętu asenizacyjnego zostaną wywiezione do oczyszczalni ścieków. W przypadku wystąpienia szkód w środowisku zostaną podjęte stosowne czynności zmierzające do ich naprawy.

XIX. Dodatkowe wymagania

1. Opracowanie szczegółowego planu zarządzania odorami stanowiącego część systemu zarządzania środowiskowego, obejmującego wszystkie poniższe elementy:
 - 1) protokół zawierający działania i harmonogram
 - 2) protokół monitorowania odorów
 - 3) protokół reagowania na stwierdzone przypadki wystąpienia odorów, np. skargi
 - 4) program zapobiegania występowaniu odorów i ich ograniczania, mający na celu określenie ich źródeł; określenie udziału poszczególnych źródeł oraz wdrożenie środków zapobiegawczych lub ograniczających
2. Wystąpienie o zmianę pozwolenia zintegrowanego w celu zaktualizowania załącznika obejmującego plan zarządzania odorami w terminie pół roku od dnia wydania niniejszej decyzji.
3. Przekazywanie organowi właściwemu do wydania pozwolenia informacji o zmianach w planie zarządzania odorami i aktualizowanie załącznika obejmującego plan zarządzania odorami.
4. W razie wystąpienia awarii przemysłowej należy natychmiast zawiadomić o tym fakcie właściwego powiatowego komendanta Państwowej Straży Pożarnej oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.
5. Podjęcie dodatkowych działań w celu ograniczenia emisji substancji złoonych oraz informowanie organu właściwego do wydania pozwolenia o podejmowanych działaniach w terminie do końca stycznia każdego roku.
6. Utrzymywanie ustanowionego zabezpieczenia roszczeń przez okres obowiązywania zezwolenia na przetwarzanie odpadów i po zakończeniu obowiązywania tego zezwolenia, do czasu uzyskania ostatecznej decyzji o zwrocie zabezpieczenia roszczeń, o której mowa w art. 48a ust. 18 ustawy o odpadach.

XX. Termin ważności pozwolenia

Udziela się pozwolenia zintegrowanego na czas nieoznaczony.

Uzasadnienie

Wnioskiem z 22 grudnia 2014 r., uzupełnionym w dniu 15 stycznia 2015 r., Przedsiębiorstwo Usługowe "HETMAN" sp. z o.o., Al. Krakowska 110/114, 00-971 Warszawa, reprezentowane przez pełnomocnika, wystąpiło do Marszałka Województwa Mazowieckiego o wydanie pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania, zlokalizowanej przy ul. Turystycznej 38 w miejscowości Nadarzyn, gmina Nadarzyn, powiat pruszkowski.

Przedmiotowa instalacja wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego, gdyż klasyfikuje się zgodnie z ust. 5 pkt 3 lit. b, załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U. poz. 1169) do instalacji w gospodarce odpadami dla odpadów innych niż niebezpieczne z wyłączeniem działań realizowanych podczas oczyszczania ścieków komunalnych: do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania.

Instalacja do mechaniczno-biologicznego przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych, kwalifikowana jest zgodnie z §2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839), jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Stosownie zatem do przepisów art. 378 ust. 2a pkt 2 i 3 ustawy Poś, organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego jest marszałek województwa.

19 marca 2015 r. chęć uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu zgłosiło Stowarzyszenie Przyjaciół Gminy Nadarzyn, Kajetany, ul. Czarny Las 59H, 05-830 Nadarzyn. Z uwagi na to, iż nie została spełniona ustawowa przesłanka, zawarta w art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, z późn. zm.), uczestniczenia organizacji ekologicznej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa tj. prowadzenia przez organizację ekologiczną działalności przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia przedmiotowego postępowania, postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2015 r., Marszałek Województwa Mazowieckiego odmówił dopuszczenia Stowarzyszenia Przyjaciół Gminy Nadarzyn do udziału w postępowaniu z wniosku Przedsiębiorstwa Usługowego "HETMAN" sp. z o. o.

Wnioskiem z 26 kwietnia 2015 r. (uzupełnionym w dniu 15 maja 2015 r. oraz 22 maja 2015 r.), chęć uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu zgłosiło Stowarzyszenie „Szpaler”, ul. Sochaczewska 84, Macierzysz, 05-850 Ożarów Mazowiecki. Po analizie wniosku stwierdzono, iż Stowarzyszenie „Szpaler”, spełnia przesłanki zawarte w art. 44 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz

o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z powyższym uczestniczy w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony.

Wnioskiem z 3 sierpnia 2015 r. chęć uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu zgłosiło Mazowieckie Towarzystwo Ochrony Ekosystemów. Po analizie wniosku stwierdzono, iż Mazowieckie Towarzystwo Ochrony Ekosystemów, spełnia przesłanki zawarte w art. 44 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z powyższym uczestniczy w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony.

Wnioskiem otrzymanym w dniu 21 sierpnia 2015 r. (uzupełnionym w dniu 4 listopada 2015 r.) chęć uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu zgłosiło Stowarzyszenie „Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej” Zarząd Regionu Mazowsze, reprezentowane przez pełnomocnika Panią Magdalenę Popławską. Po analizie wniosku stwierdzono, iż Stowarzyszenie „Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej” Zarząd Regionu Mazowsze, spełnia przesłanki zawarte w art. 44 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z powyższym uczestniczy w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony.

Wnioskiem z dnia 15 grudnia 2015 r. chęć uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu zgłosiło Stowarzyszenie „Projekt Raszyn”. Pismem z dnia 29 grudnia 2015 r. oraz 22 stycznia 2016 r. wezwano Stowarzyszenie „Projekt Raszyn” do jednoznacznego określenia terminu prowadzenia przez Stowarzyszenie działalności statutowej w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody oraz do przedłożenia dokumentów. Uzpełnienie na powyższe wpłynęło w dniu 11 stycznia 2016 r. oraz 15 lutego 2016 r. Po analizie wniosku stwierdzono, iż Stowarzyszenie „Projekt Raszyn”, spełnia przesłanki zawarte w art. 44 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z powyższym uczestniczy w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony.

Wnioskiem z 11 sierpnia 2016 r. chęć uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu zgłosiło Stowarzyszenie Przyjaciół Gminy Nadarzyn. Z uwagi na to, iż nie została spełniona ustawowa przesłanka, uczestniczenia organizacji ekologicznej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa tj. prowadzenia przez organizację ekologiczną działalności przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia przedmiotowego postępowania, postanowieniem z dnia 2 września 2016 r. Marszałek Województwa Mazowieckiego odmówił dopuszczenia ww. Stowarzyszenia do udziału w prowadzonym postępowaniu.

Wnioskiem z dnia 5 stycznia 2017 r. chęć uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu zgłosiło „GRAND AGRO Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego”. Z uwagi na to, iż nie została spełniona ustawowa przesłanka, uczestniczenia organizacji ekologicznej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa tj. prowadzenia przez organizację ekologiczną działalności przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia przedmiotowego postępowania, postanowieniem z dnia 24 stycznia 2017 r. Marszałek Województwa Mazowieckiego odmówił dopuszczenia ww. Stowarzyszenia do udziału w prowadzonym postępowaniu.

Decyzją Nr 78/17/PZ.Z z dnia 31 sierpnia 2017 r., znak: PZ-I.7222.27.2016.KS Marszałek Województwa Mazowieckiego udzielił pozwolenia zintegrowanego Przedsiębiorstwu Usługowemu „HETMAN” sp. z o.o. na prowadzenie instalacji do kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów

o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania, zlokalizowanej przy ul. Turystycznej 38 w miejscowości Nadarzyn.

Odwołanie od decyzji Marszałka Województwa Mazowieckiego Nr 78/17/PZ.Z z dnia 31 sierpnia 2017 r., znak: PZ-I.7222.27.2016.KS wniosły trzy Stowarzyszenia: Stowarzyszenie „Szpaler” z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim, Stowarzyszenie „Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej” Zarząd Regionu Mazowsze oraz „Mazowieckie Towarzystwo Ochrony Ekosystemów” z siedzibą w Karczewie, uczestniczące w postępowaniu na prawach strony. Odwołania, pismami z dnia 22 września 2017 r., 28 września 2017 r. oraz z dnia 12 października 2017 r. przekazano do Ministra Środowiska.

Decyzją z dnia 19 stycznia 2018 r., znak: DZŚ-III.281.139.2017/MT Minister Środowiska uchylił decyzję Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 31 sierpnia 2017 r., znak: PZ-I.7222.27.2016.KS i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Po ponownym rozpatrzeniu i przeanalizowaniu sprawy, decyzją Nr 53/18/PZ.Z z dnia 22 czerwca 2018 r., ponownie udzielono Przedsiębiorstwu Usługowemu "HETMAN" sp. z o.o., Al. Krakowska 110/114, 00-971 Warszawa, pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania, zlokalizowanej przy ul. Turystycznej 38 w miejscowości Nadarzyn.

Od powyższej decyzji odwołania wniosły ponownie: Stowarzyszenie „Szpaler” z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim, Stowarzyszenie „Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej” Zarząd Regionu Mazowsze oraz „Mazowieckie Towarzystwo Ochrony Ekosystemów” z siedzibą w Karczewie. Akta sprawy wraz z odwołaniem Stowarzyszenia „Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej” Zarząd Regionu Mazowsze przekazano do Ministra Środowiska pismem z dnia 13 lipca 2018 r. Ostatnie z odwołań wpłynęło do Ministra Środowiska w dniu 13 sierpnia 2018 r.

Decyzją z dnia 5 listopada 2018 r., znak: DOŚ-III.285.31.2018.AT.8 po raz kolejny Minister Środowiska, uchylił i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji nie poddając ocenie kwestionowanej decyzji pod względem zarzutów organizacji lecz z uwagi, jak wskazał, na wejście w życie w dniu 5 września 2018 r. ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1592) zgodnie z którą (art. 9 ust. 1) do postępowań w sprawach o wydanie pozwoleń zintegrowanych uwzględniających zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów wszczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, stosuje się przepisy nowe. Dodatkowo organ drugiej instancji wskazał na opublikowanie w dniu 17 września 2018 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2018/1147 z dnia 10 sierpnia 2018 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przetwarzania odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE.

W związku z powyższym, pismem z 16 listopada 2018 r. wezwano spółkę do uzupełnienia braków formalnych wniosku, w terminie trzech miesięcy od daty doręczenia wezwania.

Ponadto, z uwagi na wejście w życie z dniem 5 września 2018 r. ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw, stosownie do przepisu art. 9 ust. 2 ww. ustawy postanowieniem z 21 listopada 2018 r. znak: PZ-II.7222.96.2017.AS, utrzymanym w mocy postanowieniem Ministra Środowiska z 19 grudnia 2018 r. znak: DZŚ-III.285.54.2018.AT.1,

zawieszono postępowanie administracyjne prowadzone z wniosku Przedsiębiorstwa Usługowego HETMAN Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie o wydanie pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie przedmiotowej instalacji, do czasu uzupełnienia wniosku, jednak nie dłużej niż na okres 6 miesięcy.

Pismem z dnia 16 stycznia 2019 r. wnioskodawca zwrócił się z prośbą o wydłużenie terminu na uzupełnienie wniosku do 20 maja 2019 r. W odpowiedzi na ww. prośbę tut. organ wyraził zgodę na przedłużenie terminu, o czym poinformował wnioskodawcę pismem z dnia 22 stycznia 2019 r.

W okresie zawieszenia postępowania, pismem z 5 marca 2019 r. (data wpływu 20 marca 2019 r.) Stowarzyszenie Przyjaciół Gminy Nadarzyn oraz pismem z 27 marca 2019 r. (data wpływu- 29 marca 2019 r.) Stowarzyszenie „Szpaler”, powołując się na przepis art. 97 § 1 pkt 4 kpa, wystąpiły z wnioskiem o rozważenie zawieszenia powyższego postępowania administracyjnego do czasu rozstrzygnięcia przez Mazowiecki Urząd Wojewódzki sprawy prowadzonej przez Wydział Infrastruktury w przedmiocie braku uregulowania spraw z zakresu organizacji ruchu drogowego przez prowadzącego ww. instalację.

Pismem z 20 maja 2019 r. (data wpływu-23 maja 2019 r.) P.U. Hetman sp. z o.o. przedłożyło uzupełnienia do wniosku.

W związku z upływem dopuszczalnego czasu zawieszenia postępowania, wskazanym w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw, postanowieniem z 24 maja 2019 r., znak: PZ-PK-I.7222.58.2019.AS postępowanie zostało podjęte.

Postanowieniem z 3 czerwca 2019 r., po rozpatrzeniu wniosków Stowarzyszenia Przyjaciół Gminy Nadarzyn oraz Stowarzyszenia „Szpaler” odmówiono zawieszenia postępowania na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 kpa. Tutejszy organ doszedł do przekonania, że w sprawie brak jest przesłanek do zawieszenia postępowania, o którym mowa w art. 97 kpa, a tym samym brak istnienia podstaw do zawieszenia postępowania administracyjnego zmierzającego do wydania pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji. Tocząca się przed Wojewodą Mazowieckim sprawa na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2018 r. poz. 1990, z późn. zm.) w związku z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzeniem (Dz.U. z 2017 r. poz. 784) nie stanowi zagadnienia wstępnego warunkującego zawieszenie postępowania prowadzonego w przedmiocie udzielenia pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania.

W nawiązaniu do złożonych uzupełnień wniosku w dniu 20 maja 2019 r., Wnioskodawca 7 czerwca 2019 r. dodatkowo uzupełnił wniosek o jeden egzemplarz operatu przeciwpożarowego wraz z postanowieniem Komendanta Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Pruszkowie.

W związku ze zmianą zakresu wniosku przez prowadzącego instalację, co oznacza że organ zobowiązany był ocenić nowy wniosek również pod kątem braków formalnych, pismem z 23 lipca 2019 r. ponownie wezwano spółkę do uzupełnienia braków formalnych wniosku, w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania.

Uzupełnienia wniosku wpłynęły do tut. organu 12 sierpnia 2019 r., przy czym 26 sierpnia 2019 r. wnioskodawca wycofał część dokumentacji (tj. złożony w toku postępowania operat

przeciwpożarowy, stanowiący wymagany prawem dokument będący załącznikiem do wniosku o wydanie przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego) zastępując ją jak określono, egzemplarzem „właściwym”, który wedle prowadzącego instalację został przedstawiony w Komendzie PPSP w Pruszkowie.

Po analizie przedłożonego materiału, pismem z 17 września 2019 r. wezwano spółkę do złożenia wyjaśnień niezbędnych do rozpatrzenia wniosku, w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania.

Jednocześnie, mając na względzie ustawowy obowiązek przeprowadzenia kontroli instalacji oraz miejsc przeznaczonych do magazynowania przed wydaniem przedmiotowego pozwolenia, pismami z 25 września 2019 r. tut. organ zwrócił się do Komendanta Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Pruszkowie oraz Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z prośbą o przeprowadzenie kontroli instalacji. W myśl zapisów zawartych w art. 45 ust. 5a ustawy o odpadach, przepisy dotyczące wymagań dla wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów, stosuje się odpowiednio do wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego określającego wymagania dla zbierania lub przetwarzania odpadów.

Ponadto, tut. organ pismem z 25 września 2019 r., uwzględniając przepisy art. 41 ust. 6a w związku z art. 45 ust. 5, 8 i 9 ustawy o odpadach, wystąpił do Wójta Gminy Nadarzyn o zaopiniowanie ww. przedsięwzięcia.

Pismem z 1 października 2019 r. wnioskodawca zwrócił się z prośbą o wydłużenie terminu na uzupełnienie wniosku do 30 października 2019 r. W odpowiedzi na ww. prośbę tut. organ wyraził zgodę na przedłużenie terminu, o czym poinformował wnioskodawcę pismem z 3 października 2019 r.

9 października 2019 r. do tut. organu wpłynęła negatywna opinia Wójta Gminy Nadarzyn. Zdaniem Wójta Gminy Nadarzyn uzyskanie pozwolenia zintegrowanego przez PU „Hetman” sp. z o.o., wobec zniesienia rejonizacji gospodarki odpadami, może spowodować niekontrolowany napływ odpadów do Nadarzyna.

29 października 2019 r. wnioskodawca ponownie zwrócił się z prośbą o wydłużenie terminu na uzupełnienie wniosku do dnia 12 listopada 2019 r. W odpowiedzi na ww. prośbę tut. organ wyraził zgodę na przedłużenie terminu, o czym poinformował wnioskodawcę pismem z dnia 31 października 2019 r.

4 listopada 2019 r. do tut. Organu wpłynęło pismo Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Pruszkowie informujące o złożeniu przez Przedsiębiorstwo Usługowe „HETMAN” sp. z o.o. wniosku o uzgodnienie nowo opracowanego operatu przeciwpożarowego dla ww. obiektu i uznanie dotychczasowego operatu przeciwpożarowego uzgodnionego postanowieniem Komendanta Powiatowego PSP w Pruszkowie z 30 maja 2019 r. za nieobowiązujący.

Z uwagi na fakt, że operat przeciwpożarowy jest jednym z załączników do wniosku wymagany ustawowo zaistniała konieczność wstrzymania kontroli Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Pruszkowie. W związku z powyższym - pismem z 5 listopada 2019 r. - poinformowano Komendanta, że wobec złożenia przez Przedsiębiorstwo Usługowe „HETMAN” sp. z o.o. wniosku o uzgodnienie nowo opracowanego operatu przeciwpożarowego dla przedmiotowej instalacji i uznanie poprzedniego operatu przeciwpożarowego za nieobowiązujący,

wniosek tut. organu (z 25 września 2019 r.) o przeprowadzenie kontroli ww. instalacji w tym miejsc magazynowania odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej dotychczasowego operatu przeciwpożarowego należy uznać za nieaktualny. O powyższej sytuacji, pismem z 5 listopada 2019 r., poinformowano również Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska Delegatura w Radomiu (dalej MWIOŚ Delegatura w Radomiu).

14 listopada 2019 r. wpłynęły do tut. organu uzupełnienia wniosku (w związku z wezwaniem z 17 września 2019 r.) wraz z informacją, iż ostateczne wyniki pomiarów emisji zostaną przedłożone w późniejszym terminie oraz zmodyfikowany operat przeciwpożarowy (obejmujący likwidację w hali biologicznego przetwarzania boks nr 6).

W związku z kolejną zmianą zakresu wniosku dotyczącą ww. operatu przeciwpożarowego, tut. organ pismem z 20 listopada 2019 r. ponownie wezwał spółkę do uzupełnienia braków formalnych wniosku, w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania.

Uzupełnienie wniosku, tj. ostateczne wyniki pomiarów emisji, w związku z ww. wezwaniem z 17 września 2019 r. oraz operat przeciwpożarowy wraz z uzgodnieniem wpłynęły do tut. organu 9 grudnia 2019 r. Jednocześnie pełnomocnik ww. przedsiębiorstwa poinformował, że mimo uwzględnienia w przedmiotowym operacie przeciwpożarowym boks nr 6 (strefa pożarowa nr 8 w operacie) wnioskodawca rezygnuje z jego budowy oraz z uwzględnienia go w pozwoleniu zintegrowanym. Z uwagi na powyższe Marszałek Województwa Mazowieckiego pismem z 13 grudnia 2019 r. zwrócił się z prośbą do Komendanta Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Pruszkowie o zajęcie stanowiska, czy w tych okolicznościach sprawy uzgodnienie przeciwpożarowe pozostaje aktualne.

11 grudnia 2019 r. Wnioskodawca złożył korektę uzupełnienia wniosku (w kwestii zabezpieczenia roszczeń). W związku z przedłożonym uzupełnieniem i stwierdzonymi licznymi wątpliwościami, pismem z 20 grudnia 2019 r. tut. organ wezwał pełnomocnika wnioskodawcy do osobistego stawiennictwa przed organem w celu złożenia wyjaśnień, niezbędnych do rozpatrzenia wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego.

W odpowiedzi na pismo tut. organu z 13 grudnia 2019 r. Komendant Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Pruszkowie pismem z 31 grudnia 2019 r. poinformował, że uznanie i potwierdzenie aktualności uzgodnień może zostać ostatecznie potwierdzone jedynie podczas przyszłej kontroli z uwzględnieniem całości rozwiązań proponowanych w operacie jako integralnej części postanowienia wydanego przez organ.

16 stycznia 2020 r. wpłynęły od PU „Hetman” sp. z o.o. dodatkowe wyjaśnienia w sprawie.

Postanowieniem z 15 stycznia 2020 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska pozytywnie zaopiniował przedmiotowe przedsięwzięcie.

Po analizie materiału wraz z protokołem przesłuchań i jego korektą, pismem z 31 stycznia 2020 r. Marszałek Województwa Mazowieckiego wezwał spółkę do złożenia wyjaśnień niezbędnych do rozpatrzenia wniosku, w terminie 21 dni od daty otrzymania wezwania. Uzupełnienia w przedmiocie sprawy wpłynęły do tut. organu 26 lutego 2020 r.

Pismem z 15 kwietnia 2020 r. Marszałek Województwa Mazowieckiego po raz kolejny wezwał spółkę do złożenia wyjaśnień niezbędnych do rozpatrzenia wniosku, w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania. Uzpełnienia w przedmiocie sprawy wpłynęły do tut. organu 4 maja 2020 r.

Pismem z 10 czerwca 2020 r. zwrócono się ponownie do Komendanta Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Pruszkowie z prośbą o przeprowadzenie kontroli instalacji.

19 czerwca 2020 r. wnioskodawca przedłożył ujednoliconą wersję wniosku o udzielenie pozwolenia zintegrowanego, jednocześnie wnosząc, o uwzględnienie wszystkich załączników takich jak badania, oświadczenia, wyliczenia i pozostałe dokumenty złożone w postaci załączników w trakcie dotychczasowego postępowania i wykorzystanie ich łącznie ze złożoną wersją ujednoliconą wniosku. Powyższy dokument tut. organ przesłał do wykorzystania służbowego Komendantowi Powiatowemu Państwowej Straży Pożarnej w Pruszkowie.

Po analizie ww. ujednoliconej wersji wniosku stwierdzono, iż jego treść w ogromnej mierze oparta jest na ujednoliconej wersji wniosku złożonej w dniu 3 października 2016 r. i w obecnej formie nie koresponduje z przedłożonymi materiałem dowodowym stanowiącym wyjaśnienia i uzupełnienia złożone przez Wnioskodawcę po tej dacie. Z uwagi na powyższe, pismem z 6 lipca 2020 r. Marszałek Województwa Mazowieckiego wezwał spółkę do wskazania, które ze złożonych w trakcie dotychczasowego postępowania badań, wyliczeń i pozostałych dokumentów złożonych w postaci załączników, w intencji prowadzącego instalację, tut. organ winien uznać za materiał, który łącznie z ww. ujednoliconym wnioskiem stanowi komplet odzwierciedlający zakres wniosku oraz stanu faktycznego.

Pismem z 9 lipca 2020 r. P.U. Hetman Sp. z o.o. przedłożyła dodatkowo, celem uzupełnienia wniosku z 19 czerwca 2020 r., wyniki badań oraz obliczenia w zakresie emisji do powietrza, po czym 17 lipca 2020 r., w nawiązując do wezwania z 6 lipca 2020 r., kolejną jednolitą wersję wniosku wraz z załącznikami, którą tut. organ przesłał do wykorzystania służbowego Komendantowi Powiatowemu Państwowej Straży Pożarnej w Pruszkowie.

W związku przedłożeniem jednolitego tekstu wniosku, co wpłynęło też na kolejną zmianę zakresu żądania oraz koniecznością jego ponownej analizy, pismem z 9 września 2020 r. wezwano spółkę do uzupełnienia braków formalnych wniosku.

Pismem z dnia 7 października 2020 r. wnioskodawca zwrócił się z prośbą o wydłużenie terminu na uzupełnienie wniosku do dnia 21 października 2020 r. W odpowiedzi na ww. prośbę tut. organ wyraził zgodę na przedłużenie terminu, o czym poinformował wnioskodawcę pismem z 12 października 2020 r.

Uzpełnienia w przedmiocie sprawy wpłynęły do tut. organu 23 października 2020 r., jednakże wniosek nadal nie spełniał wymogów określonych w przepisach prawa. W związku z faktem, że wnioskodawca nie uzupełnił wniosku o wymagane prawem elementy, pismem z 9 grudnia 2020 r., znak: PZ-OP-II.7222.6.2019.AS, na skutek nieuzupełnienia wniosku zgodnie z wezwaniem z 9 września 2020 r., wniosek pozostawiono bez rozpoznania.

W związku z powyższym, pismem z 4 stycznia 2021 r. (data wpływu: 7 stycznia 2021 r.) Wnioskodawca złożył ponaglenie w sprawie, które wraz z aktami sprawy pismem z 12 stycznia 2021 r. tut. organ przesłał celem rozpatrzenia do Ministra Klimatu i Środowiska. Ponaglenie zostało

rozpatrzone postanowieniem Minister Klimatu i Środowiska znak: DIŚ-III.415.3.2021.AT, z 19 stycznia 2021 r.

W związku z ww. postanowieniem Ministra Klimatu i Środowiska znak: DIŚ-III.415.3.2021.AT, zawiadomieniem z 2 lutego 2021 r., na podstawie art. 10 § 1 kpa poinformowano o przysługującym stronie prawie zapoznania się z aktami sprawy, możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w przedmiotowym postępowaniu a także, zgodnie z art. 79a § 1, poinformowano o tym, że tut. Organ nie przychylił się do wniosku o udzielenie przedmiotowego pozwolenia z uwagi na występujące w dalszym ciągu, braki we wniosku.

Uzupełnienia w przedmiocie sprawy wpłynęły do tut. organu 24 lutego 2021 r. i 3 marca 2021 r.

Na podstawie art. 50 § 1 kpa, wezwaniem z dnia 8 marca 2021 r. wezwano prowadzącego instalację do złożenia wyjaśnień niezbędnych do rozpatrzenia wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego. Wyjaśnienia w sprawie wpłynęły 1 kwietnia 2021 r. oraz 7 kwietnia 2021 r.

Jednocześnie, mając na względzie ustawowy obowiązek przeprowadzenia kontroli instalacji oraz miejsc przeznaczonych do magazynowania przed wydaniem przedmiotowego pozwolenia, ponownie, pismami z 12 kwietnia 2021 r. tut. organ zwrócił się do Komendanta Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Pruszkowie oraz Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z prośbą o przeprowadzenie kontroli instalacji.

Stanowisko w przedmiotowej sprawie, przedstawiając kolejno na przestrzeni i miesiący szereg pism, przedstawiło Stowarzyszenie „Szpaler”, Mazowieckie Towarzystwo Ochrony Ekosystemów, Stowarzyszenie „Projekt Raszyn” a także nie posiadające przymiotu strony w przedmiotowym postępowaniu - Stowarzyszenie Przyjaciół Gminy Nadarzyn.

Nawiązując do pisma Stowarzyszenia „Szpaler” z 6 lipca 2021 r., pismem z 13 lipca 2021 r. i 12 sierpnia 2021 r. wezwano prowadzącego instalację do złożenia dodatkowych wyjaśnień w sprawie. Wyjaśnienia w sprawie wpłynęły do tut. organu 4 sierpnia 2021 r. i 27 sierpnia 2021 r.

Postanowieniem z 9 lipca 2021 r., znak: RA-IN.7023.1.103.2021.AR Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska ponownie pozytywnie zaopiniował przedmiotowe przedsięwzięcie pod względem spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska.

Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2022 r., znak: PZ.5560.34.1.2020, Komendant Powiatowy Państwowej Straży Pożarnej w Pruszkowie stwierdził spełnienie wymagań określonych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej oraz zgodność z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym uzgodnionym przez Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Pruszkowie postanowieniem z dnia 10 lutego 2021 r., znak: MZ.5560.34.2020.

Ponadto, biorąc pod uwagę pismo Stowarzyszenia „Szpaler” z 11 stycznia 2022 r., pismem z 20 stycznia 2022 r. wezwano Wnioskodawcę do złożenia dodatkowych wyjaśnień w sprawie oraz w trybie art. 7b kpa wystąpiono do Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora ochrony Środowiska o ustosunkowanie się do podniesionych w ww. wystąpieniu zagadnień. Prowadzący instalację przedłożył wyjaśnienia w sprawie w dniu 3 lutego 2022 r., natomiast wyjaśnienia od Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska wpłynęły w dniu 14 lutego 2022 r.

Zgodnie z przepisami ustawy o odpadach (art. 48a ust. 1 ustawy) posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie

odpadów, z wyłączeniem zarządzającego składowiskiem odpadów, jest obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia roszczeń w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów wykonania zastępczego: 1) decyzji nakazującej posiadaczowi odpadów usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania, o której mowa w art. 26 ust. 2 ustawy o odpadach, 2) obowiązku wynikającego z art. 47 ust. 5 ustawy o odpadach – w tym usunięcia odpadów i ich zagospodarowania łącznie z odpadami stanowiącymi pozostałości z akcji gaśniczej lub usunięcia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2020 r., poz. 2187) w ramach prowadzonej działalności polegającej na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów.

W związku z powyższym, Strona przedkładając wniosek zaproponowała zarówno formę jak i wysokość zabezpieczenia roszczeń. Postanowieniem z dnia 16 lutego 2022 r., Marszałek Województwa Mazowieckiego określił wysokość i wskazał formę zabezpieczenia roszczeń w postaci depozytu. Na ww. postanowienie pismem z 1 marca 2021r. zażalenie wniosła Pani Magdalena Popławska reprezentująca Stowarzyszenia „Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej” Zarząd Regionu Mazowsze. Rozpoznając powyższe, Minister Klimatu i Środowiska postanowieniem z 17 marca 2022 r., znak: DIŚ-III.411.50.2022.AT stwierdził niedopuszczalność zażalenia.

Przy piśmie z dnia 7 kwietnia 2022 r. prowadzący instalację przedłożył potwierdzenie dokonania opłaty depozytu.

Zawiadomieniem z 17 lutego 2022 r., Marszałek Województwa Mazowieckiego podał, że w publicznie dostępnym wykazie zamieszczono dane o wniosku, a także poinformował o możliwości wnoszenia uwag i wniosków w terminie 30 dni od ukazania się zawiadomienia. Przedmiotowe zawiadomienie od dnia 21 lutego 2022 r. do dnia 24 marca 2022 r. umieszczono na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Mazowieckiego w Warszawie oraz na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Nadarzyn. Ponadto, zawiadomienie umieszczono na stronie internetowej Urzędu Marszałkowskiego. Zawiadomienie wywieszono również na terenie przedmiotowej instalacji w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia 28 marca 2022 r.

Wnioskiem z 28 marca 2022 r. Pani Magdalena Popławska, reprezentująca Stowarzyszenie „Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej” Zarząd Regionu Mazowsze, wystąpiła o udostępnienie drogą elektroniczną (przesłanie na podany adres e-mail) skanu zebranego w aktach sprawy materiału dowodowego dotyczącej wydania przedmiotowego pozwolenia. Na podstawie art. 74 § 2 kpa postanowieniem z 7 kwietnia 2022 r. odmówiono Stowarzyszeniu, przesłania skanów dokumentów informując jednocześnie stronę o przysługującym jej prawie, zgodnie z art. 73 §1 i §1a kpa, wglądu do akt sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów w każdym stadium postępowania. Na powyższe postanowienie zażalenie nie wpłynęło.

Zgodnie z art. 10 §1 kpa, pismem z 19 kwietnia 2022 r. poinformowano strony o przysługującym prawie zapoznania się z aktami sprawy, możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w toczącym się postępowaniu. W odpowiedzi na powyższe, pismem z 29 kwietnia 2022 r. Stowarzyszenie „Szpaler” zgłosiło uwagi do postępowania.

Ponadto, w trybie art. 7b kpa, pismem z 4 maja 2022 r. ten organ wystąpił do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w celu wyjaśnienia dodatkowych okoliczności sprawy, tj. zakończenia procedury odwoławcza od decyzji Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w sprawie

nałożenia kar administracyjnych na PU „Hetman” sp. z o.o. Powyższe informacje niezbędne są w celu rozpoznania spełniania przesłanek odmowy wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów - wymienione w art. 46 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Odpowiedzi na powyższe Główny Inspektor Ochrony Środowiska udzielił pismem z dnia 9 maja 2022 r., znak DI-KPO.071.66.2022.aa, w którym poinformował, że procedura odwoławcza od decyzji Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w sprawie nałożenia kar administracyjnych na PU „Hetman” sp. z o.o. nie zakończyła się.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy, odnosząc się do oceny merytorycznej wniosku, należy wskazać, że:

We wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego wykazano, że przedmiotowa instalacja do przetwarzania odpadów zlokalizowana w Nadarzynie prowadzona przez Przedsiębiorstwo Usługowe „HETMAN” sp. z o.o., Al. Krakowska 110/114, 00-971 Warszawa spełnia wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik wynikające z art. 143 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2018/1147 z dnia 10 sierpnia 2018 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przetwarzania odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (Dz. Urz. UE L z 17.08.2018 nr 208 str. 38) (notyfikowana jako dokument nr C (2018) 5070), sprostowana (Dz. Urz. UE L z 01.04.2019, nr 92 str. 12). Mając na względzie powyższe, tut. organ analizując spełnienie ww. wymagań wziął pod uwagę w szczególności rodzaj zastosowanej technologii i metod prowadzenia danej działalności oraz jej wpływ na środowisko, w tym:

1. wyposażenie instalacji w powiązane ze sobą technologicznie urządzenia i obiekty do mechanicznego i biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów (zlokalizowane na terenie jednego zakładu);
2. zapewnienie przez część mechaniczną i biologiczną instalacji możliwości przetwarzania całego strumienia przyjmowanych odpadów;
3. zastosowanie środków technicznych (w szczególności urządzeń technologicznych) zapewniających wydzielenie z masy zmieszanych odpadów komunalnych możliwie najwyższych poziomów wysegregowania surowców wtórnych oraz zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a także frakcji zawierającej największą ilość odpadów ulegających biodegradacji;
4. wytwarzanie ze zmieszanych odpadów komunalnych, poddanych mechanicznemu przetworzeniu w instalacji, odpadów oznaczonych kodami z podgrupy 19 12 (z wyjątkiem 19 12 09), w tym odpadów 19 12 12 (frakcji podsitowej) oraz 19 12 12 (frakcji nadsitowej – pozostałości z sortowania lub odpadu przeznaczonego do produkcji paliwa alternatywnego), a także odpadów z podgrupy 15 01, 16 02, 16 06 i 20 01 (w przypadku odpadów z podgrupy 20 01 z wyłączeniem odpadów surowcowych uwzględnionych w podgrupie 19 12);
5. zapewnienie zagospodarowania wytwarzanych odpadów zgodnego z określoną w ustawie o odpadach hierarchią sposobów postępowania z odpadami;
6. zlokalizowanie części mechanicznej w obiekcie budowlanym posiadającym zadaszenie i ściany boczne;

7. prowadzenie procesu biologicznego tlenowego przetwarzania odpadów z udziałem mikroorganizmów w sposób skutkujący zmianą właściwości fizycznych, chemicznych lub biologicznych odpadów w zamkniętych reaktorach lub w hali, z aktywnym napowietrzaniem, zabezpieczeniem uniemożliwiającym przedostawanie się nieoczyszczonego powietrza do atmosfery, nawadnianiem, przerzucaniem odpadów, ujmowaniem odcieków oraz zabezpieczeniem podłoża uniemożliwiającym przedostawanie się zanieczyszczeń do środowiska wodno-gruntowego do czasu spełnienia przez powstający stabilizat następujących wymagań:
 - 1) straty prażenia stabilizatu są mniejsze niż 35% suchej masy, a zawartość węgla organicznego jest mniejsza niż 20% suchej masy lub
 - 2) ubytek masy organicznej w stabilizacie w stosunku do masy organicznej w odpadach mierzony stratą prażenia lub zawartością węgla organicznego jest większy niż 40%, lub
 - 3) wartość AT_4 jest mniejsza niż 10 mg O_2/g suchej masy;
8. stosowanie rozwiązań technicznych i organizacyjnych, ograniczających do minimum możliwość przedostawania się zanieczyszczeń do powietrza i środowiska wodno-gruntowego, emisję hałasu oraz emisję odorów.

Zgodnie z pismem z dnia 13 lipca 2015 r., znak: ROŚ.6220.10.2015.KP Wójta Gminy Nadarzyn lokalizacja instalacji zgodna jest z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przyjętego uchwałą nr XXVIII/585/2004 Rady Gminy Nadarzyn z dnia 4 października 2004 r. W myśl zapisów planu działki o nr ewid. 460, 465/2, 465/3, obręb 1 w miejscowości Nadarzyn przy ul. Turystycznej 38, gm. Nadarzyn znajdują się na terenie:

1. komunikacji – część drogi dojazdowej 31KUD (ul. Turystyczna) o planowanej szerokości 16 m w liniach rozgraniczających;
2. komunikacji – droga eksploatacyjna 3KD_E dla obsługi rzeki Zimnej Wody;
3. zabudowy usługowo-produkcyjnej o wielofunkcyjnym przeznaczeniu pod symbolem UP z terenami zieleni Z/UP;
4. Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu – w pasie 50 m wzdłuż rzeki;
5. o złożonych warunkach gruntowych – częściowo.

Przeważająca część wskazanego wyżej obszaru oznaczona została symbolami UP, Z/UP, przeznaczonymi pod lokalizację zabudowy usługowo-produkcyjnej o wielofunkcyjnym przeznaczeniu z zielenią urządzoną na części terenu oznaczonej na rysunku planu symbolem Z/UP.

Zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy o odpadach magazynowanie odpadów odbywa się na terenie, do którego posiadacz odpadów ma tytuł prawny. Ponadto, stosownie do art. 41b ust. 1 ww. ustawy gospodarowanie odpadami, polegające na przetwarzaniu odpadów komunalnych lub odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, wymagające uzyskania pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego przetwarzanie odpadów, odbywa się wyłącznie na nieruchomości, której właścicielem, użytkownikiem wieczystym, użytkownikiem albo dzierżawcą jest posiadacz odpadów gospodarujący odpadami. W toku postępowania wnioskodawca wykazał, że posiada tytuł prawny do terenu zakładu.

Instalacja eksploatowana jest w sposób wariantowy, w zależności od rodzaju dostarczanych do zakładu odpadów. Pierwszy, podstawowy wariant przewiduje przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych w części mechanicznej i biologicznej instalacji oraz na sicie o wielkości oczek

20 mm i 40 mm, wariant drugi przetwarzanie odpadów surowcowych pochodzących z selektywnej zbiórki w części mechanicznej instalacji, natomiast wariant trzeci przetwarzanie odpadów przeznaczonych do produkcji paliwa alternatywnego w części mechanicznej instalacji. Przetwarzanie odpadów zmieszanych, odpadów surowcowych oraz odpadów przeznaczonych do produkcji paliwa alternatywnego powinno być prowadzone w sposób zamienny (odrębny), eliminujący możliwość mieszania się ww. grup odpadów.

Analiza danych zawartych we wniosku wykazała, że całkowita, techniczna moc przerobowa instalacji jest wystarczająca do przetworzenia maksymalnych ilości odpadów wskazanych w pozwoleniu dla poszczególnych wariantów jej funkcjonowania. Część mechaniczna instalacji (w przypadku jednej linii) przy założeniu dwuzmianowego systemu pracy w dni robocze oraz jednozmianowego systemu pracy w soboty, posiada całkowitą moc przerobową zapewniającą przetworzenie 158 000,0 Mg/rok odpadów, w tym 90 000,0 Mg/rok zmieszanych odpadów komunalnych, 38 000,0 Mg/rok odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki oraz 30 000,0 Mg/rok odpadów przeznaczonych do produkcji paliwa alternatywnego, a część biologiczna – moc przerobową umożliwiającą przetworzenie do 33 000,0 Mg/rok odpadów.

Moc przerobowa części mechanicznej instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów wynika ze zdolności przerobowej poszczególnych urządzeń wchodzących w skład linii technologicznej i określona została przez wnioskodawcę na podstawie załączonych do wniosku oświadczeń producentów potwierdzających moce przerobowe urządzeń. Moc przerobowa części biologicznej wynika z liczby i pojemności tuneli do biologicznego suszenia frakcji podsitowej o wielkości do 80 mm i stabilizacji tlenowej frakcji o wielkości do 40 mm oraz z liczby cykli technologicznych. Dokonane obliczenia uwzględniające ww. parametry potwierdzają przedstawioną we wniosku moc przerobową części biologicznej instalacji.

Proces technologiczny mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych prowadzony jest pięcioetapowo (mechaniczne przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych, biologiczne suszenie frakcji podsitowej, mechaniczne przetwarzanie odpadów poddanych biologicznemu suszeniu na sicie o wielkości oczek 40 mm, biologiczna stabilizacja frakcji o wielkości 0-40 mm, mechaniczne przetwarzanie stabilizatu na sicie o wielkości oczek 20 mm), w sposób zgodny z przepisami z zakresu gospodarki odpadami, w tym z wymogami hierarchii sposobów postępowania z odpadami, wskazanej w art. 17 i art. 18 ustawy o odpadach. Zastosowanie w części mechanicznej instalacji systemu separatorów i kabiny sortowniczej zapewnia wydzielenie z masy odpadów frakcji dających się wykorzystać materiałowo oraz zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, odpadów kalorycznych (paliwa alternatywnego) oraz frakcji drobnej, o wielkości 0- 80 mm, ulegającej biodegradacji.

Frakcja drobna poddawana jest procesom biologicznego suszenia w sześciu tunelach z folii polietylenowej umieszczonych w trzech reaktorach betonowych przez okres co najmniej 7 dni. W okresie tym odpady poddawane są procesom napowietrzania i ujmowania zanieczyszczonego powietrza oraz ujmowania odcieków. Wytworzone odpady kierowane są na sito o wielkości oczek 40 mm, wyposażone w taśmociągi wyładownicze oraz separator magnetyczny, celem poddania mechanicznej obróbce. Efektem jest wydzielenie paliwa alternatywnego, materiałów surowcowych (metali żelaznych) oraz frakcji drobnej, przeznaczonej do dalszej obróbki biologicznej. Frakcja o wielkości 0-40 mm poddawana jest następnie stabilizacji biologicznej w warunkach tlenowych przez okres około 4 tygodni. Proces prowadzony jest jednoetapowo w sześciu tunelach

z folii polietylenowej umieszczonych w trzech reaktorach betonowych. Podczas stabilizacji odpady poddawane są procesom napowietrzania i ujmowania zanieczyszczonego powietrza, ujmowania odcieków oraz nawadniania. W trakcie procesu prowadzone jest również przerzucanie odpadów z częstotliwością co najmniej jeden raz w tygodniu, przy czym pierwsze przerzucanie przeprowadzone powinno być nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia rozpoczęcia danego cyklu stabilizacji i osiągnięciu parametru AT_4 poniżej 20 mg O_2/g s.m. Stabilizat uzyskany w wyniku przedmiotowego procesu powinien spełniać wymagania określone w załączniku do niniejszej decyzji. Odpad o kodzie 19 05 99 kierowany jest do dalszej obróbki mechanicznej na sicie o wielkości oczek 20 mm.

Mechaniczne przetwarzanie odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki, oznaczonych kodami z podgrupy 15 01, 20 01, 20 02 i 20 03 ma na celu doczyszczanie odpadów oraz ich podział na poszczególne frakcje materiałowe. Proces prowadzony jest na linii technologicznej (w drugim etapie na dwóch liniach technologicznych) w części mechanicznej instalacji i obejmuje przede wszystkim ręczną segregację odpadów w kabinie sortowniczej oraz mechaniczną segregację odpadów na przesiewaczu kaskadowo-dyskowym, w separatorze metali żelaznych oraz w separatorze powietrznym.

Mechaniczne przetwarzanie odpadów, oznaczonych kodami z grupy 03, 04, 07, 15, 16, 17, 19 i 20, w celu produkcji paliwa alternatywnego polega na poddaniu odpadów o znacznej wartości opałowej obróbce mechanicznej obejmującej przetwarzanie odpadów w separatorze metali żelaznych, separatorze powietrznym oraz rozdrabniaczu końcowym. Wytworzony odpad o kodzie 19 12 10 powinien spełniać wymagania odbiorców, którym zostanie bezpośrednio (bez konieczności dalszej obróbki) przekazany celem termicznego przekształcenia w procesie odzysku R1.

Na terenie zakładu w hali sortowni (w przeznaczony do tego celu strefie przyjęć), poza urządzeniami wchodzącymi w skład instalacji objętej pozwoleniem, prowadzone jest przetwarzanie odpadów wielkogabarytowych, w sposób manualny przy użyciu narzędzi ręcznych i elektrycznych. Proces demontażu zgodny jest z przepisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku poza instalacjami i urządzeniami (Dz.U. poz. 796).

Biorąc pod uwagę, że działalność w zakresie przetwarzania odpadów prowadzona przez Przedsiębiorstwo Usługowe "HETMAN" sp. z o.o. zgodna jest z obowiązującymi przepisami prawa, miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego oraz wymogami najlepszej dostępnej techniki określonymi w Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2018/1147 z dnia 10 sierpnia 2018 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przetwarzania odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (Dz. Urz. UE L z 17.08.2018 nr 208 str. 38) (notyfikowana jako dokument nr C (2018) 5070), sprostowana (Dz. Urz. UE L z 01.04.2019, nr 92 str. 12) oraz fakt, że prowadzący instalację posiada warunki techniczne i organizacyjne pozwalające na prowadzenie działalności w sposób nie stwarzający zagrożenia dla środowiska oraz zdrowia i życia ludzi, tutejszy organ przychylił się do wniosku Strony, wydając pozwolenie zgodnie z jej żądaniem.

Mając na względzie powyższe, zgodnie z art. 188 ust. 2b ustawy Prawo ochrony środowiska, w sentencji niniejszej decyzji wyszczególniono NIP i REGON posiadacza odpadów, rodzaje oraz ilości odpadów wytwarzanych w związku z eksploatacją instalacji do przetwarzania (odzysku i unieszkodliwiania) odpadów wraz z określeniem ich podstawowego składu chemicznego i właściwości, miejsca magazynowania odpadów wytwarzanych oraz sposoby gospodarowania nimi.

Na podstawie art. 45 ust. 6 ustawy o odpadach, wydając niniejszą decyzję uwzględniono wymagania przewidziane dla zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przetwarzania (odzysku oraz unieszkodliwiania) odpadów, w szczególności określono rodzaje i ilości odpadów przewidzianych do przetwarzania, dopuszczone maksymalne masy poszczególnych rodzajów odpadów przewidzianych do przetwarzania, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku oraz maksymalną łączną masę wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie i w okresie roku, jak również największą masę odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie, wynikającą z wymiarów miejsc magazynowania oraz całkowitą pojemność miejsc magazynowania w Mg.

W celu systematycznej oceny spełniania przez instalację wymogów najlepszej dostępnej techniki oraz warunków określonych w pozwoleniu tutejszy organ udzielając pozwolenia zintegrowanego zobowiązał prowadzącego instalację do corocznego przekazywania informacji dotyczących daty rozpoczęcia i zakończenia procesu biologicznego przetwarzania (biologicznego suszenia i biologicznej stabilizacji tlenowej) danej partii odpadów w poszczególnych tunelach.

W związku z wejściem w życie w dniu 1 stycznia 2021 r. rozporządzenia Ministra Klimatu z 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz. U. poz. 1742) tutejszy organ dokonał analizy miejsc magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów w oparciu o zapisy wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego oraz przepisy przedmiotowego aktu prawnego. Ponieważ instalacja jest traktowana jako instalacja nowa, nie została objęta przepisami przejściowymi. Wnioskodawca wykazał spełnienie ww. przepisów.

Zgodnie z art. 188 ust. 2b pkt 8 ustawy Poś, w pozwoleniu określono również wymagania wynikające z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów zgodnie z postanowieniem Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Pruszkowie.

W pozwoleniu określono, w stosunku do odpadów przewidzianych do przetwarzania, maksymalną masę poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalną łączną masę wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie oraz które mogą być magazynowane w okresie roku, największą masę odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów, wynikającą z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów oraz całkowitą pojemność (wyrażoną w Mg) instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów.

W pozwoleniu określono także dodatkowe wymagania w związku z ustanowionym zabezpieczeniem roszczeń, o którym mowa w art. 48a ustawy o odpadach. Zgodnie z interpretacją Ministerstwa Klimatu i Środowiska wyrażoną w postanowieniu znak: DIŚ-III.435.8.2020.AT, iż instytucja zabezpieczenia roszczeń dotyczy działalności polegającej na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów i nie ma zastosowania do magazynowania wstępnego, przy ustalaniu wartości zabezpieczenia roszczeń uwzględniono wyłącznie największe masy odpadów magazynowanych w ramach prowadzenia działalności w zakresie przetwarzania odpadów. Instalacja będąca przedmiotem wniosku została wpisana na listę instalacji komunalnych prowadzoną przez Marszałka Województwa Mazowieckiego, o której mowa w art. 38 b ustawy o odpadach co

uprawnia ją do przetwarzania niesegregowanych zmieszanych odpadów komunalnych lub pozostałości z przetwarzania tych odpadów.

Z załączonych do wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego obliczeń rozprzestrzeniania się hałasu powodowanego działalnością instalacji do kombinacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania, wynika, że na granicy terenów chronionych nie wystąpią przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określonych w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112). Najbliższe, w odniesieniu do instalacji, tereny podlegające ochronie akustycznej stanowią tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.

Ze względu na usytuowanie instalacji oraz skalę jej oddziaływania na środowisko w pozwoleniu nie określono sposobów ograniczania oddziaływań transgranicznych.

Wyjaśnić należy iż, w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 stycznia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości (Dz.U. poz. 122). Rozporządzenie to określa szczegółowe wymagania dla podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, natomiast przedmiotowe postępowanie dotyczy udzielenia pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania nie zaś kwestii odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Transport odpadów do miejsc odzysku/unieszkodliwienia za pomocą przystosowanych do tego pojazdów realizowany jest przez przedsiębiorców posiadających stosowne uprawnienia zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach i znajduje się poza uregulowaniami pozwolenia zintegrowanego. Należy ponadto mieć na uwadze, że przepisy ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2021 r., poz. 1376 z późn. zm.), gwarantują powszechność dostępu do dróg publicznych dla wszystkich kategorii uczestników ruchu. Zgodnie z art. 1 tej ustawy drogą publiczną jest droga zaliczona do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem i z wyjątkami określonymi w tej ustawie lub w innych przepisach szczególnych.

Drogi publiczne należące formalnie do jednostek samorządu terytorialnego nie są budowane i utrzymywane w interesie tych jednostek, czy nawet w interesie mieszkańców tych gmin, czy powiatu, województwa ale w interesie wszystkich użytkowników dróg. Nie można uznawać, że budowa i utrzymanie drogi gminnej, powiatowej, wojewódzkiej służy jedynie interesom danej gminy czy miasta (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 16 czerwca 2011 r. sygn. akt II SA/Ke 247/11). Wprowadzenie ograniczenia w dostępie do danej drogi publicznej dla pojazdów o określonych parametrach, jest co do zasady dopuszczalne i nie narusza art. 1 oraz art. 41 ustawy o drogach publicznych. Prawo do korzystania z drogi publicznej przez każdego, zgodnie z jej przeznaczeniem - jak stanowi art. 1 tej ustawy - nie zostaje w żaden sposób ograniczone przez wprowadzenie zakazu, o jakim mowa wyżej, gdyż zakaz ten dotyczy korzystania z konkretnych pojazdów, a nie użytkowników drogi publicznej (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 marca 2011 r., sygn. akt I OSK 736/10).

Wskazać należy, że zasady ruchu na drogach publicznych, w strefie zamieszkania oraz w strefach ruchu, zasady i warunki dopuszczenia pojazdów do tego ruchu, wymagania w stosunku do innych uczestników ruchu niż kierujący pojazdami, a także zasady i warunki kontroli ruchu drogowego reguluje ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1260, z późn. zm.).

Szczegółowe warunki zarządzania ruchem na drogach publicznych określa rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem (Dz. U. z 2017 r. poz. 784). Na mocy § 3 ww. rozporządzenia zarządzający ruchem m.in.: rozpatruje projekty organizacji ruchu oraz wnioski dotyczące zmian organizacji ruchu, opracowuje lub zleca do opracowania projekty organizacji ruchu uwzględniające wnioski wynikające z przeprowadzonych analiz organizacji i bezpieczeństwa ruchu, zatwierdza organizację ruchu na podstawie złożonych projektów organizacji ruchu i współpracuje w zakresie organizacji ruchu i jego bezpieczeństwa z innymi organami zarządzającymi ruchem, podmiotami zarządzającymi drogami wewnętrznymi, zarządami dróg i zarządcami infrastruktury kolejowej, Policją oraz innymi jednostkami.

Podstawą do wprowadzenia organizacji ruchu na nowo wybudowanej drodze lub jej zmiany na drodze istniejącej jest zatwierdzenie organizacji ruchu przez organ zarządzający ruchem. § 6 ust. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia stanowi, że organizację ruchu zatwierdza, na podstawie złożonego projektu organizacji ruchu, organ zarządzający ruchem właściwy dla danej drogi. Jest to zatem zagadnienie odrębne, nie będące przedmiotem prowadzonego postępowania.

Poddając analizie aspekt celowości rozpatrywania warunków pozwolenia pod kątem użytkowania i obsługi taboru samochodowego wraz z pojemnikami należy również pamiętać, że zgodnie z art. 3 pkt 6 ustawy Poś, przez pojęcie instalacji rozumie się: stacjonarne urządzenie techniczne; zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie jednego zakładu; budowle niebędące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami - których eksploatacja może spowodować emisję. Przepis ten wskazuje na przesłanki konieczne dla uznania danego urządzenia za instalację w rozumieniu przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska, zatem podkreślić należy, że tabor samochodowy nie wchodzi w skład instalacji do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej i obróbki wstępnej odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania.

Jak wskazał prowadzący instalację, co jest zgodne z wcześniejszymi ustaleniami, profesjonalne mycie pojazdów wraz z ich dezynfekcją nie jest prowadzone na terenie zakładu. Mycie własnego taboru samochodowego prowadzone jest w myjniach zewnętrznych, na których usługi prowadzący instalację posiada umowę zawartą na czas nieokreślony. Użycie myjki wykorzystywane jest sporadycznie, jedynie do celów ewentualnego oczyszczenia pojazdów z nagromadzonego błota.

Posiadanie natomiast, na terenie zakładu, parkingu bazy transportowej z miejscem do mycia i dezynfekcji pojazdów jest jednym z fakultatywnych wymogów przytoczonego powyżej rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 stycznia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości (Dz.U. poz. 122) i nie wyczerpuje przesłanek by zaliczyć go do elementów przedmiotowej instalacji. W świetle powyższych ustaleń tutaj organ nie uwzględnił myjni do mycia pojazdów/kontenerów znajdującej się na terenie

zakładu jako elementu powiązanego technologicznie z instalacją wymagającą uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Jest to stanowisko spójne z prezentowanym przez Ministra Środowiska wyrażonym w uzasadnieniu decyzji z dnia 19 stycznia 2018 r. znak: DZŚ-III.281.139.2017/MT tj.: „(...)

W odniesieniu do zmieszanych odpadów komunalnych instalację stanowi zintegrowany ciąg technologiczny złożony z części mechanicznej z wydzieleniem poszczególnych frakcji na jednej lub dwóch liniach technologicznych oraz frakcji biologicznej. (...).

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą organ administracji związany jest żądaniem określonym we wniosku wszczynającym postępowanie i jest zobowiązany do dokładnego określenia treści żądania strony, które to żądanie wyznacza rodzaj sprawy będącej przedmiotem postępowania. Organ nie może z urzędu dokonać zmiany kwalifikacji żądania. Nie jest natomiast związany podaną przez stronę podstawą prawną żądania albowiem to treść żądania wyznacza stosowną normę prawa materialnego, która będzie miała zastosowanie w konkretnej sprawie i która ma znaczenie dla ustalenia zakresu postępowania dowodowego (Wyrok WSA w Białymstoku z dnia 20 lutego 2007 r., sygnatura (sygn.) akt II SA/Bk 542/06).

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe aspekty prawne, jak i merytoryczne, organ pierwszej instancji nie uwzględnił zużycia wody przez myjnię na potrzeby mycia pojazdów samochodowych/pojemników jako zużycie wody przez instalację wymagającą uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Zgodnie z art. 211 ust. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska pozwolenie zintegrowane określa ilość wykorzystywanej wody, w odniesieniu do instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego.

Instalacja nie korzysta bezpośrednio z ujęcia wód podziemnych ani powierzchniowych. Nie ma obowiązujących ścisłych wytycznych, czy wskaźników szacunkowych ilości wody zużywanej na poszczególne cele dla przemysłu przetwarzania odpadów. Użyte w decyzji sformułowanie o zużyciu wody na mycie urządzeń i obiektów instalacji dotyczy wymienionych w decyzji w części II „Elementów wchodzących w skład instalacji” z zachowaniem dbałości o spójność zapisów decyzji. Na potrzeby technologiczne instalacji, tj. m.in. do celów porządkowych - mycia urządzeń i obiektów instalacji zaopatrzenie w wodę realizowane jest z miejskiej sieci wodociągowej. W celu ograniczenia zużycia wody miejskiej, w miarę możliwości, do procesów biologicznego przetwarzania, wykorzystywana będzie woda pobierana ze szczelnego zbiornika odparowalnego (pełniącego funkcje przeciwpożarowe) o pojemności 810 m³, znajdującego się na terenie Zakładu.

Zużycie wody jest związane z właściwym zarządzaniem instalacją i należy ograniczyć je do minimum w ramach kryteriów BAT w zakresie zapobiegania lub redukcji emisji, jak również powinno być ono współmierne do rozsądnego wykorzystania wody jako zasobu naturalnego. W ramach najlepszej dostępnej techniki należy dążyć do redukcji zużycia i zanieczyszczenia wody poprzez maksymalizowanie ponownego wykorzystania oczyszczonych ścieków i wykorzystanie wody opadowej w instalacji. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że prawidłowy przebieg stabilizacji tlenowej przetwarzanych odpadów nie może być uzależniony od warunków atmosferycznych, tj. występowania opadów, w sytuacji niedoborów, czy braku wód opadowych istnieje także techniczna możliwość ewentualnego wspomaganie procesu biologicznego przetwarzania odpadów wodą z miejskiej sieci wodociągowej. Pobór wody jest opomiarowany.

Mając na względzie powyższe w pozwoleniu określono, zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 8 ustawy Prawo ochrony środowiska, ilość wody zużywanej na potrzeby instalacji. Prowadzącego instalację

zobowiązano do przekazywania bilansu zużycia wody wykorzystanej do wspomaganie procesu biologicznego przetwarzania odpadów, do tut. organu, do 31 stycznia, za poprzedni rok kalendarzowy.

Instalacja jest źródłem ścieków przemysłowych w postaci ścieków z mycia urządzeń i nawierzchni obiektów instalacji oraz odcieków technologicznych z procesu przetwarzania biologicznego (załadunek/rozładunek odpadów do rękawów) zwane w dalszej części decyzji „Strumień 1” oraz odcieków z miejsc magazynowania odpadów na placach, zwane w dalszej części decyzji „Strumień 2”. Ścieki stanowiące Strumień 1 odprowadzane są do szczelnego, bezodpływowego zbiornika o pojemności 10 m³ skąd, w zależności od potrzeb (nie dopuszczając do przepełnienia się zbiornika), kierowane są do zewnętrznych urządzeń kanalizacyjnych tj. wywożone są za pomocą specjalistycznego sprzętu asenizacyjnego do oczyszczalni ścieków. Ścieki stanowiące Strumień 2, wraz z wodami opadowymi i roztopowymi z dróg, placów i dachów hal, kierowane są do otwartego, szczelnego zbiornika odparowalnego o pojemności całkowitej 810 m³ (zbiornik do celów przeciwpożarowych) i wykorzystywane do nawilżania procesu biologicznego przetwarzania. Ze względu na trudny do oszacowania wpływ warunków atmosferycznych na ilość powstających odcieków z miejsc magazynowania odpadów na placach w niniejszej decyzji przyjęto wartość progową, maksymalną ilość wód z terenów utwardzonych.

Zgodnie z technikami wskazanymi w konkluzjach BAT ścieki zbierane są selektywnie w zależności od źródła pochodzenia i stopnia zanieczyszczeń

Wody opadowe i roztopowe z dróg, placów i dachów hal zbierane są z wykorzystaniem wewnętrznej sieci kanalizacyjnej odprowadzającej je po podczyszczeniu w separatorach substancji ropopochodnych do dwóch otwartych, szczelnych zbiorników odparowalnych, w tym do wspomnianego powyżej zbiornika pełniącego funkcje przeciwpożarowe. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że w świetle art. 211 ust. 6 pkt 7 ustawy Prawo ochrony środowiska pozwolenie zintegrowane nie dotyczy ścieków – wód opadowych i roztopowych – nawet w sytuacji ich wprowadzania do wód lub do ziemi i nie ustala się w nim warunków emisji tych ścieków do środowiska.

Wobec wątpliwości dotyczących ilości ścieków przemysłowych powstających w związku z funkcjonowaniem instalacji ze szczególnym uwzględnieniem ilości ścieków z procesu biologicznego przetwarzania odpadów oraz ujęcia w bilansie ilości ścieków z myjni pojazdów/kontenerów tut. organ ponownie wyjaśnił powyższe kwestie. Prowadzący instalację zweryfikował ilość ścieków z procesów biologicznego przetwarzania. Podtrzymując natomiast stanowisko w kwestii nie zakwalifikowania myjni do mycia pojazdów/kontenerów znajdującej się na terenie zakładu jako elementu instalacji wymagającej uzyskania pozwolenia zintegrowanego, tut. organ w bilansie ścieków przemysłowych powstających w wyniku pracy instalacji nie ujął ilości ścieków z myjni.

W pozwoleniu określono, zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 7 ustawy Prawo ochrony środowiska, ilość, stan i skład ścieków z instalacji oraz zakres i sposób monitorowania ich parametrów. Wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych, będących własnością innych podmiotów ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, zgodnie z przepisami ustawy Prawo wodne uregulowane zostało odrębnym pozwoleniem wodnoprawnym.

W niniejszej decyzji określono poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AELs) w odniesieniu do zrzutów pośrednich do odbiornika wodnego – zgodnie z BAT 20 Tabela 6.2 określonych w Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2018/1147 z dnia 10 sierpnia 2018 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przetwarzania odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE.

Dostosowano procedury monitorowania emisji do wody zgodnie z wnioskiem oraz z zapisami konkluzji BAT 7. W ramach BAT emisje do wody z mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów należy monitorować zgodnie z normami EN. Jeżeli normy EN nie są dostępne, w ramach BAT należy stosować normy ISO, normy krajowe lub inne międzynarodowe normy zapewniające uzyskanie danych o równorzędnej jakości naukowej.

Zgodnie z art. 208 ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo ochrony środowiska, w przypadku, gdy eksploatacja instalacji obejmuje wykorzystanie, produkcję lub uwalnianie substancji stwarzającej ryzyko oraz istnieje możliwość zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych na terenie zakładu, prowadzący instalację winien sporządzić raport początkowy o stanie zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych tymi substancjami. Eksploatacja przedmiotowej instalacji powoduje uwalnianie substancji powodujących ryzyko, należących do co najmniej jednej z klas zagrożenia wymienionych w częściach 2-5 załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywę 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.). Prowadzący instalację dołączył do wniosku raport początkowy, w którym zidentyfikował uwalniane substancje stwarzające ryzyko, przedstawił wyniki badań gleby, ziemi i wód gruntowych, jak również przedstawił propozycje dotyczące sposobu i częstotliwości wykonywania badań zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych. Ponadto wnioskodawca wykazał, że środki techniczne i organizacyjne zastosowane na terenie i w trakcie pracy instalacji, pozwolą ograniczyć do minimum możliwość zanieczyszczenia nimi gleby, ziemi i środowiska wodno-gruntowego. Dla określenia aktualnego stanu środowiska gruntowo-wodnego pod kątem zawartości wybranych wskaźników zanieczyszczeń na analizowanym terenie, wykonano szczegółowe analizy chemiczne próbek gruntu oraz wody gruntowej. Dla badanych próbek gruntu nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych wartości zawartości oznaczanych wskaźników zanieczyszczeń w ziemi, tj. substancji powodujących ryzyko szczególnie istotnych dla ochrony powierzchni ziemi określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi (Dz. U. poz. 1395). Dla próbek wody gruntowej uzyskane wartości stężeń oznaczanych wskaźników porównano z wartościami granicznymi dla III klasy jakości wód podziemnych (wody zadowolającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych lub słabego wpływu działalności człowieka) wg klasyfikacji zawartej w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz.U. 2019 poz. 2148). Jak wynika z powyższych badań, stan chemiczny wody jest dobry, spełnia on kryteria klas I-III (wartości graniczne dla III klasy jakości są wartościami progowymi dla dobrego stanu chemicznego).

Tutejszy organ po analizie przedłożonej dokumentacji ustalił miejsca poboru prób gleby i ziemi kierując się zasadą zachowania porównywalności wyników. Zgodnie z art. 217a ustawy Prawo

ochrony środowiska, badania lub pomiary, o których mowa powyżej winny być wykonywane przez akredytowane laboratoria oraz w sposób umożliwiający ich ilościowe porównanie z wynikami badań i pomiarów zawartymi w raporcie początkowym.

Mając na względzie powyższe, w pozwoleniu określono, zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 4 ustawy Prawo ochrony środowiska, zakres, sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi substancjami powodującymi ryzyko oraz wykonywania pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych.

Prowadzący instalację wykazał we wniosku, że instalacja zgodnie z art. 204 ustawy ust 1 ustawy Poś nie powoduje przekroczenia granicznych wielkości emisyjnych. Zgodnie z ustawą Poś przez graniczne wielkości emisyjne rozumie się najwyższe z określonych w konkluzjach BAT wielkości emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami, uzyskiwane w normalnych warunkach eksploatacji z wykorzystaniem najlepszej dostępnej techniki lub kombinacji najlepszych dostępnych technik. Wnioskodawca zaproponował ustalenie w pozwoleniu wielkości dopuszczalnych emisji na poziomie poniżej granicznych wielkości emisyjnych w odniesieniu do zorganizowanych emisji do powietrza z procesów mechanicznego i biologicznego przetwarzania odpadów.

We wniosku określono wielkości emisji na podstawie przeprowadzonych w instalacji pomiarów, jak i udokumentowanych wskaźników literaturowych, w oparciu o które przeprowadzono obliczenia rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu przy uwzględnieniu emisji źródeł emisji zorganizowanej wchodzących w skład instalacji objętej przedmiotowym wnioskiem o wydanie pozwolenia, jak i pojazdów przemieszczających się po terenie Zakładu, wykorzystując jednocześnie aktualne dla miejsca lokalizacji instalacji tło substancji w powietrzu uwzględniające źródła emisji funkcjonujące w miejscu lokalizacji Zakładu.

Ocenę wpływu instalacji na stan jakości powietrza dokonano zgodnie z obowiązującą referencyjną metodyką modelowania poziomów substancji w powietrzu określoną w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16, poz. 87), wykazując dotrzymywanie wartości odniesienia dla pyłu zawieszonego PM10, amoniaku, siarkowodoru, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, benzenu, acetonu, merkaptanów, węglowodorów alifatycznych i aromatycznych oraz standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny (wymóg art. 144 ust. 2 ustawy Poś).

W związku z powyższym, zgodnie z art. 188 ust. 2 pkt 2, art. 204 ust. 1, art. 211 ust. 3 i art. 222 ust. 1a ustawy Poś, w decyzji określono wielkości dopuszczalnej emisji na poziomie gwarantującym dotrzymywanie wartości odniesienia substancji w powietrzu i dotrzymywanie granicznych wielkości emisyjnych, dla takich samych okresów i tych samych warunków odniesienia, co graniczne wielkości emisyjne. W myśl art. 202 ust. 2 ustawy Poś, w decyzji uwzględniono substancje wymienione w konkluzjach BAT i zidentyfikowane w strumieniu gazów odlotowych, zgodnie z BAT3.

Zgodnie z wymogiem art. 224 ust. 2 ustawy Poś ustalono w pozwoleniu rodzaje i ilość gazów i pyłów dopuszczonych do wprowadzania do powietrza, wyrażone w kg/h dla źródeł i miejsc wprowadzania substancji do powietrza i w Mg/rok dla całej instalacji.

Zgodnie z wymogiem art. 224 ust. 1 ustawy Poś w decyzji określono charakterystykę miejsc wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza i usytuowanie stanowisk do pomiaru wielkości emisji w zakresie gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza.

Zgodnie z wymogiem art. 188 ust. 3 pkt 3 ustawy Poś w decyzji określono wymagane działania, w tym wyszczególnienie środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji. W decyzji określono także szereg rozwiązań technicznych wynikających z najlepszych dostępnych technik gwarantujących osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości. Ponadto, warunki magazynowania odpadów regulowane są rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów.

Zgodnie z art. 211 ust. 5 ustawy Poś w decyzji określono zakres i sposób monitorowania wielkości emisji zgodny z wymaganiami dotyczącymi monitorowania określonymi w konkluzjach BAT.

Z uwagi na charakter instalacji i zgłaszane tut. organowi liczne przypadki odczuwania dokuczliwości odorowych w obiektach wrażliwych, tj. obszarach mieszkalnych i obszarach miejsc pracy czy prowadzenia działalności, Zakład zobligowano do wdrożenia i regularnego poddawania przeglądowi planu zarządzania odorami opracowanego zgodnie z BAT12, stanowiącego załącznik nr 2 do niniejszej decyzji oraz aktualizacji tego załącznika we wskazanym terminie, jak i w razie konieczności przy dokonywanych zmianach. Zobowiązano także Zakład do niezwłocznego informowania organu właściwego do wydania pozwolenia jak i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska informacji o każdej awarii bram wjazdowych hali.

Z uwagi na liczne skargi na uciążliwość zapachową Zakładu, w myśl art. 151 i 188 ust. 3 pkt 5 i 7 ustawy Poś w decyzji określono zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych, w tym pomiaru i ewidencjonowania wielkości emisji w zakresie wykraczającym poza wymagania, o których mowa w art. 147 i 148 ust. 1 ustawy Poś, określając jednocześnie sposób i częstotliwość przekazywania informacji i danych organowi właściwemu do wydania pozwolenia. Wnioskodawca został zobowiązany do okresowego monitorowania emisji odorów (przy jednoczesnym monitorowaniu emisji amoniaku i siarkowodoru z instalacji).

Ponadto, ze względu na dużą ilość uwag i wniosków pozyskanych w trakcie postępowania dotyczących emisji substancji złoonych z przedmiotowej instalacji, z uwagi na ważny interes społeczny, tut. organ zobowiązał prowadzącego instalację do podjęcia dodatkowych działań w celu ograniczenia emisji tych substancji, jak również do przedkładania informacji o sposobie wykonania ww. obowiązku w określonym terminie.

W pozwoleniu nie określono warunków i parametrów charakteryzujących pracę instalacji w warunkach odbiegających od normalnych, tj. maksymalnego dopuszczalnego czasu utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych, warunków i parametrów charakteryzujących pracę instalacji, określających moment zakończenia rozruchu oraz moment rozpoczęcia wyłączenia instalacji, jak również warunków wprowadzania do środowiska substancji w trakcie rozruchu i w trakcie wyłączenia, ponieważ z wniosku wynika, że ze względu na specyfikę instalacji nie pracuje ona w uzasadnionych technologicznie warunkach eksploatacyjnych odbiegających od normalnych.

W decyzji niniejszej określono ilości zużywanych surowców, paliw i energii istotnych z punktu widzenia wymagań ochrony środowiska, jak również zawarto obowiązek monitorowania procesów technologicznych poprzez prowadzenie ewidencji ilości zużywanych surowców, paliw i energii i przekazywania ww. ewidencji organowi właściwemu do wydania pozwolenia zintegrowanego oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

W związku z tym, iż zakład nie zalicza się do zakładów o dużym ryzyku wystąpienia awarii, w decyzji określono obowiązki, co do postępowania w przypadku wystąpienia awarii. Zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 9 ustawy Prawo ochrony środowiska, w decyzji niniejszej określono sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii.

Zgodnie z art. 204 ust. 1 ustawy Poś instalacje wymagające pozwolenia zintegrowanego spełniają wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik, a w szczególności nie mogą powodować przekroczenia granicznych wielkości emisyjnych. Stosownie do art. 207 ustawy Poś najlepsze dostępne techniki powinny spełniać wymagania, przy których określaniu uwzględnia się jednocześnie (ust. 1): rachunek kosztów i korzyści, czas niezbędny do wdrożenia najlepszych dostępnych technik dla danego rodzaju instalacji, zapobieganie zagrożeniom dla środowiska powodowanym przez emisje lub ich ograniczanie do minimum, podjęcie środków zapobiegających poważnym awariom przemysłowym lub zmniejszających do minimum powodowane przez nie zagrożenia dla środowiska, termin oddania instalacji do eksploatacji, dokumenty referencyjne BAT oraz konkluzje BAT, o ile zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

W dniu 17 sierpnia 2018 r. opublikowano Decyzję Wykonawczą Komisji (UE) 2018/1147 z dnia 10 sierpnia 2018 r. ustanawiającą konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przetwarzania odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, notyfikowaną jako dokument nr C(2018) 5070, tekst mający znaczenie dla EOG (Dz. U. UE. L. z 2018 r. poz. 208 str. 38). Ponadto przy określaniu najlepszych dostępnych technik bierze się pod uwagę wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy Poś, także w przypadku gdy instalacja nie jest nowo uruchamiana lub zmieniana w sposób istotny (art. 207 ust. 1a ustawy Poś).

W toku postępowania wnioskodawca wykazał spełnienie ww. wymagań w zakresie najlepszych dostępnych technik.

W toku postępowania o wydanie pozwolenia zintegrowanego do tutejszego organu wpłynęły uwagi w zakresie realizacji, funkcjonowania oraz oddziaływania na środowisko przedmiotowej instalacji, a także uwagi odnoszące się do zakresu i treści wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego oraz sposobu prowadzenia postępowania administracyjnego o wydanie przedmiotowej decyzji. Uwagi złożone przez uczestniczące w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony organizacje ekologiczne dotyczyły kwestii związanych z posiadaniem przez prowadzącą instalację decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nieprawidłowościami w toku postępowania środowiskowego, zatajeniem przez Wnioskodawcę informacji o istnieniu wentylatorów bez filtrów, występowaniem uciążliwości akustycznej i odorowej (w tym wykorzystywaniem, celem niwelowania uciążliwości zapachowej, preparatu nie posiadającego atestu PZH), prowadzeniem procesów technologicznych na zewnątrz hal oraz przy otwartych drzwiach wjazdowych do hal, lokalizacją instalacji w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej oraz częściowo na terenie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, zagrożeniem dla życia i zdrowia mieszkańców oraz dla środowiska, wzmożonym ruchem samochodowym (nieprzystosowane drogi, korki), zagrożeniami związanymi z zanieczyszczeniem gleby, wód gruntowych i powierzchniowych (nieszczelnym zbiornikiem, brakiem uszczelnionych placów), spełnieniem przez instalację wymogów prawnych (w tym przepisów przeciwpożarowych i Prawa budowlanego) i wynikających z najlepszej dostępnej techniki, usytuowaniem części zakładu w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, różnicami w mocy przerobowej instalacji określonej we wniosku w stosunku do operatu

przeciwpożarowego, mocą przerobową instalacji, magazynowaniem kontenerów na nieuszczelnionym terenie na działce sąsiadującej z obszarem zakładu, magazynowaniem odpadów w części na terenie nieuszczelnionym, nieuszczelnnością hal, niezgodnością lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, podwyższeniem terenu działki stanowiącym wzrost zagrożenia powodziowego dla terenów sąsiednich, transportem transgranicznym odpadów, niezadaszeniem miejsc magazynowania i przetwarzania odpadów, nielegalnym odprowadzaniem ścieków przemysłowych, wpływem zakładu na warunki życia i działalność gospodarczą mieszkańców, kumulacją oddziaływań przedsięwzięć zlokalizowanych w sąsiedztwie zakładu, niewłaściwym przeprowadzaniem kontroli przez organy kontrolujące (kontrole WIOŚ i Państwowej Straży Pożarnej) co skutkowało wydaniem pozytywnych postanowień, usytuowaniem części zakładu w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią (w tym brakiem decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej dopuszczającej prowadzenie działalności na przedmiotowym terenie), faktem trzykrotnego skazania udziałowca i prezesa PU Hetman sp. z o.o. wyrokami Sądu Odwoławczego – Sygn. akt X Ka 462/18, Sygn. akt IX Ka 221/19 i Sygn. akt X Ka 769/21, brakiem właściwego zabezpieczenia przeciwpożarowego (w tym niezgodność w wymogami technicznymi, niewystarczająca ilość wody do gaszenia pożaru, zastawianie drogi pożarowej), niespełnieniem BAT 19, 36.

W okresie 30-dniowym wyznaczonym na składanie uwag i wniosków w ramach konsultacji społecznych do tutejszego organu nie wpłynęły pisma złożone przez osoby fizyczne oraz organizacje ekologiczne.

Po wystosowaniu przez tutejszy organ pisma z dnia 19 kwietnia 2022 r. informującego strony, zgodnie z art. 10 kpa, o przysługującym prawie zapoznania się z aktami sprawy, możliwością wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w toczącym się postępowaniu do tutejszego organu wpłynęło pismo Stowarzyszenia „SZPALER”, w którym ponowiono szereg z ww. zarzutów w zakresie:

- różnic w mocy przerobowej instalacji określonej we wniosku w stosunku do operatu przeciwpożarowego oraz zakładanej wysokości magazynowania odpadów,
- postępowania WIOŚ w sprawie wstrzymania działalności zakładu,
- nieprawidłowości w toku postępowania środowiskowego, zakwestionowania braku potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko oraz posiadania przez prowadzącego instalację decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- trzykrotnego skazania udziałowca i prezesa PU Hetman sp. z o.o. wyrokami: Wyrok prawomocny Sądu Odwoławczego – Sygn. akt X Ka 462/18, Wyrok prawomocny Sądu Odwoławczego – Sygn. akt IX Ka 221/19, Wyrok prawomocny Sądu Odwoławczego – Sygn. akt X Ka 769/21,
- trzykrotnego nałożenia kar administracyjnych decyzjami Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska,
- nieprawidłowości w wydanej przez WIOŚ opinii dotyczącej posiadania przez PU Hetman Sp. z o.o. odpowiedniej infrastruktury i urządzeń technicznych bez odniesienia się do informacji dotyczących przestrzegania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska, które określa MPZP i Prawo wodne,
- niezgodności przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,

- usytuowania części zakładu w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią (w tym brakiem decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej dopuszczającej prowadzenie działalności na przedmiotowym terenie),
- niewłaściwego przeprowadzeniem kontroli przez organy kontrolujące (przeprowadzanie kontroli przez WIOŚ i Państwową Straż Pożarną),
- nieprawidłowości w zakresie posiadania pozwoleń wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych, zapisów ww. pozwoleń wodnoprawnych oraz posiadanych przez zakład zgód na wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych oczyszczalni ścieków,
- braku kontroli systemu odprowadzania ścieków z hali sortowni oraz hali biologicznego przetwarzania oraz nielegalne odprowadzanie ścieków przemysłowych (zarzut zainstalowania niebieskich osłon peszlowych osłaniających przewody kanalizacyjne) w nieznanym miejscu, bez pozwolenia wodnoprawnego, a także niedomiarowania kanalizacji w hali mechanicznej,
- braku zgody przedsiębiorstwa odbierającego ścieki przemysłowe z terenu instalacji oraz aktualnego pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych,
- dowozu do instalacji dodatkowych ilości odpadów spoza granic kraju (transport transgraniczny), nie wykazanych w treści wniosku,
- braku wymaganej zgody Wójta Gminy Nadarzyn, posiadanie w aktach sprawy jedynie postanowienia Wójta, w którym wyraża on sprzeciw wobec wydania pozwolenia zintegrowanego i wnioskuje o jego niewydanie,
- nieprawidłowości w załączonym operacie przeciwpożarowym, kwestionowanie systemu zabezpieczenia przeciwpożarowego, w tym przeznaczenie pomieszczeń warsztatu (wykonywane czynności np. spawanie),
- wykorzystywania, celem niwelowania uciążliwości zapachowej, preparatu nie posiadającego atestu PZH,
- magazynowanie odpadów na terenie nieuszczelnionym, wbrew podanym we wniosku informacjom oraz projekcie i pozwoleniu na budowę nr 169/N/2012 z dnia 28 maja 2012 r.,
- zagrożeń związanych z zanieczyszczeniem gleby, wód gruntowych i powierzchniowych (nieuszczelnionym zbiornikiem, brakiem uszczelnionych placów),
- wentylacją w hali sortowniczej za pomocą dwóch wentylatorów z filtrem i dwudziestu wentylatorów bez filtra,
- spełnienia przez instalację wymogów prawnych (w tym przepisów przeciwpożarowych i Prawa budowlanego) i wynikających z najlepszej dostępnej techniki,
- wzmożonego ruchu samochodowego (nieprzystosowane drogi, korki),
- lokalizacją instalacji w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej, zagrożenia pożarowe dla życia i zdrowia mieszkańców,
- nieuwzględnienia w operacie przeciwpożarowym sąsiadującej z PU Hetman sp. z o.o. Garbarni.

Wszystkie powyższe uwagi zostały przeanalizowane i wzięte pod uwagę w toku prowadzonego postępowania, mając jednocześnie na względzie obowiązujące przepisy prawa i całość pozyskanych informacji. Wszystkie uwagi, które wpłynęły w toku postępowania usystematyzowano w jednorodnej grupie oraz odniesiono się do poszczególnych ich kategorii.

Odnosząc się zatem ponownie do uwag dotyczących:

- różnic w mocy przerobowej instalacji określonej we wniosku w stosunku do operatu przeciwpożarowego oraz zakładanej wysokości magazynowania odpadów – informuję, że w pozwoleniu wskazano moce przerobowe poszczególnych części instalacji oraz maksymalne ilości odpadów, jakie mogą być w nich przetwarzane. Moc przerobowa części mechanicznej instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów wynika ze zdolności przerobowej poszczególnych urządzeń wchodzących w skład linii technologicznej i określona została przez wnioskodawcę na podstawie załączonych do wniosku oświadczeń producentów potwierdzających moce przerobowe urządzeń. Moc przerobowa części biologicznej wynika z liczby i pojemności tuneli do biologicznego suszenia frakcji podsitowej o wielkości do 80 mm i stabilizacji tlenowej frakcji o wielkości do 40 mm oraz z liczby cykli technologicznych. Dokonane obliczenia uwzględniające ww. parametry potwierdzają przedstawioną we wniosku moc przerobową części biologicznej instalacji. Moc przerobowa wszystkich części instalacji wykazana została we wniosku stosownymi obliczeniami;
- nieprawidłowości w toku postępowania środowiskowego, zakwestionowania braku potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko oraz posiadania przez prowadzącego instalację decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – informuję, że do powyższego zagadnienia ustosunkował się Minister Środowiska w uzasadnieniu decyzji z dnia 19 stycznia 2018 r., znak: DZŚ-III.281.139.2017/MT wydanej w ramach procedury odwoławczej od decyzji tut. organu udzielającej PU „Hetman” sp. z o.o. pozwolenia zintegrowanego. Tym niemniej, ponownie wyjaśniam, że zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373, z późn. zm.), organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest Wójt Gminy Nadarzyn. Stosownie natomiast do przepisów art. 76 ust. 1 ww. ustawy organem właściwym w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, w zakresie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w przedmiotowej sprawie jest Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.
W związku z wejściem w życie w dniu 1 stycznia 2017 r. ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1936, z późn. zm.) w chwili obecnej nie ma konieczności dołączania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego. W związku z powyższym żądanie organu w tym zakresie byłoby nieuprawnione. Ponadto, zgodnie z treścią decyzji Ministra Środowiska z dnia 8 grudnia 2016 r., znak: DOŚ-III.285.15.2016.DS „(...) w postępowaniu w przedmiocie pozwolenia zintegrowanego nie ma znaczenia, czy prawidłowe są decyzje uzyskane w procesie inwestycyjnym, w tym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Wydanie pozwolenia na podstawie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje w odrębnych postępowaniach i służy różnym celom. [...] Stanowisko przedstawione w decyzji środowiskowej jest uwzględnianie przez organy podejmujące decyzje o realizacji inwestycji, a pozwolenie zintegrowane do takich decyzji nie należy.” Dodatkowo w decyzji Ministra Środowiska z dnia 20 marca 2017 r., znak: DZŚ-III.285.24.2017.DS stwierdzono, że: „w postępowaniu w przedmiocie pozwolenia zintegrowanego Marszałek Województwa Małopolskiego nie rozstrzyga wiążąco co do wymagalności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.” [...] „Trzeba podkreślić, że wydanie pozwolenia

zintegrowanego, które jest jednym z pozwoleń na wprowadzanie substancji lub energii do środowiska, wymaganych po zrealizowaniu przedsięwzięcia oraz wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje w odrębnych postępowaniach i służy różnym celom. Stanowisko przedstawione w decyzji środowiskowej jest uwzględnianie przez organy podejmujące decyzje o realizacji inwestycji, a pozwolenie zintegrowane do takich decyzji nie należy. Organ ochrony środowiska, działając w granicach przyznanych mu kompetencji, w pozwoleniu zintegrowanym nie rozstrzyga o lokalizacji przedsięwzięcia ani o budowie (rozbudowie) instalacji, ale określa prowadzącemu instalację warunki korzystania ze środowiska oraz obowiązki związane z eksploatacją instalacji np. dopuszczalną emisję, sposób postępowania z odpadami.” Analogiczne stanowisko zostało przedstawione również w innych rozstrzygnięciach organu drugiej instancji – m.in. w decyzjach Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2018 r., znak: DZŚ-III.285.5.2018.DS oraz z dnia 21 grudnia 2018 r., znak: DZŚ-III.285.48.2018.DS. Tym samym przedstawiony w niniejszym punkcie zarzut uznać należy za bezpodstawny;

- trzykrotnego skazania udziałowca i prezesa PU Hetman sp. z o.o. wyrokami: Wyrok prawomocny Sądu Odwoławczego – Sygn. akt X Ka 462/18, Wyrok prawomocny Sądu Odwoławczego – Sygn. akt IX Ka 221/19, Wyrok prawomocny Sądu Odwoławczego – Sygn. akt X Ka 769/21 – informuję, że zgodnie z art. 46 ustawy o odpadach przesłanką do odmowy udzielenia zezwolenia jest co najmniej trzykrotne skazanie, będącego osobą fizyczną wspólnika, prokurenta, członka rady nadzorczej lub członka zarządu tego przedsiębiorcy, prawomocnym wyrokiem sądu za wykroczenia, o których mowa w art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 lub art. 191 ustawy Zgodnie z art. 46 ust. 1e ustawy o odpadach właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów przedsiębiorcy, który został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za wykroczenia, o których mowa w art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 lub art. 191, co w przedmiotowym przypadku nie miało miejsca;
- trzykrotnego nałożenia kar administracyjnych decyzjami Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska – informuję, że zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r. poz. 1579) do postępowań w sprawach o wydanie zezwoleń na zbieranie odpadów, zezwoleń na przetwarzanie odpadów, pozwoleń na wytwarzanie odpadów uwzględniających zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów oraz pozwoleń zintegrowanych uwzględniających zbieranie odpadów lub przetwarzanie odpadów, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 5 i art. 6 (tj. ustawy o odpadach i ustawy Prawo ochrony środowiska), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Zgodnie z art. 20 ust. 3 przywołanej ustawy przy ocenie spełnienia przesłanek odmowy wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, o których mowa w art. 46 ust. 1e ustawy zmienianej w art. 6 (ustawy o odpadach), uwzględnia się administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 194 ustawy zmienianej w art. 6 (o odpadach), nałożone decyzją ostateczną wydaną po dniu 4 września 2018 r. Jak wynika z pisma Głównego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 9 maja 2022 r., znak DI-KPO.071.66.2022.aa procedura odwoławcza od decyzji Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w sprawie nałożenia kar administracyjnych na PU „Hetman” sp. z o.o. nie zakończyła się, zatem nie są spełnione przesłanki odmowy wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów - wymienione w art. 46 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;

- niewłaściwego przeprowadzania kontroli przez organy kontrolujące (WIOŚ i Państwowa Straż Pożarna), nieprawidłowości w wydanej przez WIOŚ opinii dotyczącej posiadania przez PU Hetman Sp. z o.o. odpowiedniej infrastruktury i urządzeń technicznych bez odniesienia się do informacji dotyczących przestrzegania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska, które określa MPZP i Prawo wodne, postępowania WIOŚ w sprawie wstrzymania działalności zakładu - informuję, że art. 19 kpa stanowi, że organy administracji publicznej zobowiązane są do przestrzegania z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej. Powyższe wynika również z zasady praworządności (art. 6), w myśl której za niedopuszczalną należy uznać sytuację jednoczesnej właściwości dwóch organów administracji publicznej w tej samej sprawie. Zasada ta jest nie tylko zasadą ogólną postępowania administracyjnego, lecz również zasadą konstytucyjną, wynikającą z art. 7 Konstytucji, który stanowi, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa oraz z art. 2 Konstytucji, zgodnie z którym Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Z treści powyższej zasady państwa prawnego wynika prawo do rzetelnej i sprawiedliwej procedury, gdyż tylko taka procedura zapewnia realizację praw i wolności obywatelskich. W demokratycznym państwie prawa administracja ma prawo do podejmowania tylko takich działań, do których została wyraźnie upoważniona przepisami prawa, przy czym działania te mogą być podejmowane wyłącznie w formie i trybie przewidzianym prawem.
- niezgodności przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – informuję, że stosownie do art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy do zadań własnych gminy. Gmina poprzez swoje organy, w zakresie swojej właściwości, podejmuje zatem czynności prowadzące do uchwalenia planów miejscowych. Tym samym decyzje dotyczące możliwości lokalizacji instalacji na danym terenie podejmowane są przez organy samorządu gminnego, które regulują kwestie zagospodarowania przestrzennego w gminie. Tym niemniej, pismem z dnia 25 czerwca 2015 r., znak: PŚ-V.7222.45.2014.UR, tutejszy organ zwrócił się do Wójta Gminy Nadarzyn o przedstawienie jednoznacznych informacji czy lokalizacja ww. instalacji zgodna jest z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania terenu. Z dołączonego do wniosku wycisku i wypisu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (pisma z dnia 12 stycznia 2012 r., znak: UA.6727.10.2012) wynika bowiem, że teren na którym zlokalizowana jest instalacja oznaczony jest m.in. symbolami UP, ZU/P – teren zabudowy usługowo-produkcyjnej o wielofunkcyjnym przeznaczeniu z terenami zieleni Z/UP, dla którego ustalono przeznaczenie podstawowe: „zabudowa usługowo-produkcyjna o wielofunkcyjnym przeznaczeniu z zielenią urządzoną na części terenu oznaczonej na rysunku planu symbolem Z/UP”. W odpowiedzi, pismem z dnia 13 lipca 2015 r., znak: ROŚ.6220.10.2015.KP Wójt Gminy Nadarzyn stwierdził, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia jest zgodna z ustaleniami Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego wsi Nadarzyn. Postanowienia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego wsi Nadarzyn dla terenu, na którym zlokalizowana jest przedmiotowa instalacja, nie uległy zmianie.
- magazynowania kontenerów na nieutwardzonym terenie na działce sąsiadującej z obszarem zakładu wyjaśnia się, że wskazany teren nie został objęty zakresem wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego a tym samym kwestia ta nie była przedmiotem postępowania w sprawie o wydanie pozwolenia zintegrowanego;

- brakiem decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej dopuszczającej prowadzenie działalności na przedmiotowym terenie - informuje się, że zarzut ten nie jest zasadny. Do powyższego zagadnienia ustosunkował się Minister Środowiska w uzasadnieniu decyzji z dnia 19 stycznia 2018 r., znak: DZŚ-III.281.139.2017/MT wydanej w ramach procedury odwoławczej od decyzji tut. organu udzielającej PU „Hetman” sp. z o.o. pozwolenia zintegrowanego. Podsumowując, żaden przepis ustawy Prawo ochrony środowiska nie uzależnia wydania pozwolenia zintegrowanego od uprzedniego uzyskania innego pozwolenia, nawet jeżeli jego posiadanie jest wymagane stosownymi przepisami, a ponadto ustawa ta wprost określa zawartość wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego oraz jego załączniki.
- nieprawidłowości w zakresie posiadania pozwoleń wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych, zapisów ww. pozwoleń wodnoprawnych oraz posiadanych przez zakład zgód na wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych oczyszczalni ścieków – informuje się, że zarzut ten nie jest zasadny. Do powyższego zagadnienia ustosunkował się Minister Środowiska w uzasadnieniu decyzji z dnia 19 stycznia 2018 r., znak: DZŚ-III.281.139.2017/MT wydanej w ramach procedury odwoławczej od decyzji tut. organu udzielającej PU „Hetman” sp. z o.o. pozwolenia zintegrowanego.
- warunki odprowadzania wód deszczowych i roztopowych z terenu punktu odbioru odpadów wysegregowanych oraz ich dotrzymywanie przez prowadzącego instalację nie są przedmiotem prowadzonego postępowania o wydanie pozwolenia zintegrowanego,
- brak kontroli systemu odprowadzania ścieków z hali sortowni oraz hali biologicznego przetwarzania oraz niekontrolowane odprowadzanie ścieków (zarzut zainstalowania niebieskich osłon peszlowych osłaniających przewody kanalizacyjne) w nieznanym miejscu, bez pozwolenia wodnoprawnego, a także niedomiarowania kanalizacji w hali mechanicznej – informuję, że zasady działania organów administracji publicznej w dziedzinie obejmującej sprawę projektowania, budowy, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych reguluje ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane i nie stanowią one przedmiotu prowadzonego postępowania o wydanie pozwolenia zintegrowanego. Zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo budowlane do obowiązków inwestora należy zorganizowanie procesu budowy, a w szczególności zapewnienie m.in. wykonania i odbioru robót budowlanych przez osoby o odpowiednich kwalifikacjach zawodowych. Odbiór końcowy stanowi faktyczne przekazanie przez wykonawcę gotowego obiektu budowlanego inwestorowi. Na tym etapie nieodzwonne jest dokonanie prób związanych z wszystkimi urządzeniami zainstalowanymi w obiekcie budowlanym oraz przekazanie inwestorowi całej niezbędnej dokumentacji (wykonawczej, powykonawczej, wszelkich decyzji administracyjnych, uzgodnień, gwarancji dla zastosowanych w obiekcie urządzeń i maszyn). Z treści art. 3 pkt 13 prawa budowlanego wywieść można, że odbiory (zarówno częściowe, jak i końcowe) dokonywane są w formie protokołów, które stanowią, obok pozwolenia na budowę, dziennika budowy, rysunków etc., element dokumentacji budowy. W treści protokołu odbioru końcowego powinna znaleźć się również wzmianka o przekazaniu przez wykonawcę inwestorowi wszystkich istotnych z punktu widzenia prowadzonej budowy dokumentów tj. oryginału dziennika budowy, oświadczenia kierownika budowy o zgodności wykonanych robót budowlanych z zatwierdzoną dokumentacją projektową, pozwoleniami oraz wymaganiami wynikającymi z przepisów prawa, uzgodnioną z inwestorem dokumentację powykonawczą wraz z wszelkimi protokołami badań i sprawdzeń, wszystkie wymagane

stanowiska organów, o których mowa w art. 56 pr. bud. oraz innych, które powinny być protokolarnie przekazane zgodnie z treścią zawartej pomiędzy stronami umowy. Zgodnie z art. 62 ust. 3 organ nadzoru budowlanego – w razie stwierdzenia nieodpowiedniego stanu technicznego obiektu budowlanego lub jego części, mogącego spowodować zagrożenie: życia lub zdrowia ludzi, bezpieczeństwa mienia bądź środowiska nakazuje przeprowadzenie kontroli obiektu budowlanego lub zażądać ekspertyzy stanu technicznego obiektu lub jego części,

- dowozu do instalacji dodatkowych ilości odpadów spoza granic kraju (transport transgraniczny), nie wykazanych w treści wniosku. Zgodnie z obowiązującymi przepisami pozwolenie zintegrowane wydawane jest dla instalacji do przetwarzania odpadów i nie obejmuje transgranicznego przemieszczania odpadów oraz Marszałek nie jest organem władnym do wydania decyzji w omawianym zakresie;
- brak wymaganej zgody Wójta Gminy Nadarzyn, posiadanie w aktach sprawy jedynie postanowienia Wójta, w którym wyraża on sprzeciw wobec wydania pozwolenia zintegrowanego i wnioskuje o jego niewydanie – informuje się, że brak pozytywnej opinii wójta nie stanowi przesłanek do odmowy wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów w świetle przepisów art. 41a ustawy o odpadach oraz 186 ustawy Prawo ochrony środowiska. Tut. organ po analizie informacji przedstawionych w ww. piśmie/opinii, nie podzielił stanowiska Wójta Gminy Nadarzyn uznając, że nie mają one uzasadnienia merytorycznego w przedmiocie wydania pozwolenia zintegrowanego;
- niebezpieczeństwo pożarowe, nieprawidłowości w załączonym operacie przeciwpożarowym – informuję, że dokumentem szczegółowo analizującym przedmiotową kwestię jest operat przeciwpożarowy. Zgodnie z obowiązującymi przepisami wnioskodawca dołączył do wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego operat przeciwpożarowy, zawierający warunki ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów, uzgodniony z Komendantem Powiatowym Państwowej Straży Pożarnej i wykonany przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, o którym mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej. Po przeprowadzeniu kontroli przedmiotowej instalacji, w tym miejsc magazynowania odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, postanowieniem z dnia 12 stycznia 2022 r., znak: PZ.5560.34.1.2020, Komendant Powiatowy Państwowej Straży Pożarnej w Pruszkowie stwierdził spełnienie wymagań określonych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej oraz zgodność z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym uzgodnionym przez Komendanta Powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Pruszkowie postanowieniem z dnia 10 lutego 2021 r., znak: MZ.5560.34.2020. Marszałek województwa nie jest organem władnym do kwestionowania ustaleń innych organów dotyczących ochrony przeciwpożarowej;
- wykorzystywanie, celem niwelowania uciążliwości zapachowej, preparatu nie posiadającego atestu PZH – informuję, że Marszałek Województwa nie jest właściwy do oceny konieczności posiadania atestu przez deklarowane do stosowania przez Zakład produkty;

- magazynowanie odpadów na terenie nieuszczelnionym, wbrew podanym we wniosku informacjom oraz projekcie i pozwoleniu na budowę nr 169/N/2012 z dnia 28 maja 2012 r. – informuję, że szczegółowe warunki magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów określono w załączniku do niniejszej decyzji. Zgodnie z jego treścią odpady przeznaczone do przetwarzania oraz odpady wytwarzane magazynowane będą selektywnie, na utwardzonym, szczelnym podłożu w specjalnie do tego celu wyznaczonych miejscach na terenie zakładu, w sposób zabezpieczający przed przedostawaniem się zanieczyszczeń do powietrza, gleby, wód podziemnych oraz na tereny sąsiednie;
- zagrożeniami związanymi z zanieczyszczeniem gleby, wód gruntowych i powierzchniowych (nieuszczelnionym zbiornikiem, brakiem uszczelnionych placów, obecności na terenie zakładu nieuszczelnionego zbiornika) – informuje się, że raport początkowy będący załącznikiem do wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego nie wykazał występowania zanieczyszczenia gruntu i wód gruntowych. Szczegółowe warunki magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów określono w załączniku do niniejszej decyzji. Zgodnie z jego treścią odpady przeznaczone do przetwarzania oraz odpady wytwarzane magazynowane będą selektywnie, na utwardzonym, szczelnym podłożu w specjalnie do tego celu wyznaczonych miejscach na terenie zakładu, w sposób zabezpieczający przed przedostawaniem się zanieczyszczeń do powietrza, gleby, wód podziemnych oraz na tereny sąsiednie. Zgodnie z posiadanym w aktach sprawy pismem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 26.11.2015 r., w którym przekazano kopię protokołu Nr OS 234/2015 z kontroli interwencyjnej przeprowadzonej od dnia 5.10.2015 r. do dnia 19.11.2015 r. w P.U. „Hetman” sp. z o.o. zapisy w dokumentacji: Dziennik Budowy – Rozbiórki nr 176/N/2012 wydanego dla budowy parkingu bazy transportowej z miejscem do mycia i dezynfekcji ul. Turystyczna 38, 05-830 Nadarzyn, realizowanej na podstawie pozwolenia na budowę nr 169/N/2012 z dnia Starosty Pruszkowskiego wskazują, że m.in. warstwy parkingu wykonano zgodnie z projektem, ułożono geowłókninę i folię PCV, wykonano nawierzchnię betonową, zbiornik retencyjno-odparowalny uszczelniono folią. Kopia Dziennika Budowy – Rozbiórki nr 176/N/2012, wyciąg z „Projektu budowlanego: zjazdów, parkingu bazy transportowej, miejsca do mycia i dezynfekcji, odwodnienia” oraz dane nt. zastosowanej folii i geowłókniny znajdują się w aktach WIOŚ;
- uwagi dotyczące wentylacji w hali sortowniczej za pomocą dwóch wentylatorów z filtrem i dwudziestu wentylatorów bez filtra - Wnioskodawca wskazał, że wentylacja hali sortowni odbywa się za pośrednictwem 2 wentylatorów wyposażonych w odpylacze filtracyjne i dla takich założeń przeprowadzone zostały analizy oddziaływania instalacji na stan jakości powietrza i klimat akustyczny. W niniejszej decyzji, na podstawie tych założeń określone zostały źródła emisji substancji do powietrza, jak i wielkości dopuszczalnej emisji. W przypadku, gdyby odprowadzanie zanieczyszczeń do atmosfery odbywało się niezgodnie z ww. założeniami, stanowiłoby to naruszenie warunków decyzji.
Odnosząc się natomiast do informacji zgłaszanych przez Organizację dotyczących warunków pracy panujących wewnątrz hal w okresie upałów zaznacza się, iż Marszałek Województwa jako organ ochrony środowiska w myśl art. 379 ustawy POŚ sprawuje kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska w zakresie objętym swoją właściwością. Na etapie rozpatrywania wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego Marszałek Województwa na podstawie kompletnego wniosku, którego zakres określają art. 184, art. 208 i art. 221 ustawy POŚ, analizuje m.in. oddziaływania instalacji na stan jakości środowiska, a nie bezpieczeństwo

i higienę pracy. Warunki, jakie powinny spełniać pomieszczenia pracy określone zostały m.in. w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy i analiza ich dotrzymania nie należy do właściwości tut. organu;

- wzmożonym ruchem samochodowym (nieprzystosowane drogi, korki) – informuję, że organem właściwym do uregulowania stanu formalno-prawnego w zakresie transportu odpadów jest właściwy starosta. Mimo wszelkich ograniczeń nakładanych przez przepisy na swobodę przemieszczania odpadów i ustawowego obowiązku zagospodarowania ich przede wszystkim w miejscu powstania względy społeczne, techniczne i ekologiczne powodują, że transport odpadów jest w większości wypadków nieuchronny. Uzasadnia go konieczność dostarczenia odpadów z miejsca powstania do miejsc, gdzie mogą być przetworzone w sposób bezpieczny dla ludzi i środowiska. Stosowanie przepisów o odpadach i ich transporcie pozwala do minimum ograniczyć negatywne skutki zagrożeń, jakie odpady stwarzają dla ludzi i środowiska, tj. wynikających również realizacji procesu transportowego: od miejsca powstania odpadu – przez załadunek – transport – odbiór w miejscu przetwarzania;
- lokalizacją instalacji w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej, instytucji publicznych, zagrożenie pożarowe dla życia i zdrowia mieszkańców - informuję, że kwestia ta nie była przedmiotem postępowania w sprawie o wydanie pozwolenia zintegrowanego. Decyzje dotyczące możliwości lokalizacji instalacji na danym terenie podejmowane są przez organy samorządu gminnego, które regulują kwestie zagospodarowania przestrzennego w gminie (uchwalają miejscowy plan zagospodarowania lub w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określają sposoby zagospodarowania i warunki zabudowy terenu w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu). W toku prowadzonego postępowania tutejszy organ dokonał analizy zgodności lokalizacji instalacji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Powyższa analiza nie wykazała niezgodności w ww. zakresie.
- niespełnienie warunków wynikających z najlepszej dostępnej techniki (w tym BAT 19, 36) - informuje się, że w ocenie tutejszego organu przedstawiona we wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego instalacja spełnia przedmiotowe wymagania;
- niezadaszenie miejsc magazynowania odpadów – informuję, że odpady mogące powodować uciążliwości odorowe są magazynowane w zamkniętej hali, natomiast magazynowanie pozostałych rodzajów odpadów w szczelnych kontenerach na utwardzonym placu magazynowym jest zgodne z aktualnie obowiązującymi przepisami;
- uciążliwości akustycznych - informuję, że występujące na terenie instalacji incydenty akustyczne w postaci niezamkniętych wrót hali, sygnałów dźwiękowych cofania samochodów bądź stuku kontenera o posadzkę są trudne do zdefiniowania, udokumentowania i uwzględnienia w obliczeniach. Jest to element pracy zakładu, na który organ nie ma wpływu. Zdarzenia tego typu, mimo negatywnego odbioru, nie mają wpływu na wartość równoważnego poziomu dźwięku hałasu emitowanego do środowiska. W przypadku niespełnienia określonych parametrów podjęte zostaną przewidziane prawem sankcje;
- niewłaściwego przeprowadzania kontroli przez organy kontrolujące (przeprowadzanie kontroli przez WIOŚ) oraz bezprawnego wydania przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska postanowienia z dnia 18 sierpnia 2015 r., znak: OS-IN.7060.5.2015.WP

w przedmiocie zawieszenia z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wstrzymania w drodze decyzji użytkowania instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych zlokalizowanej przy ul. Turystycznej 38, 05-830 Nadarzyn, nadmieniam, że art. 19 kpa ustanawia ogólny obowiązek organu administracji publicznej do przestrzegania swojej właściwości z urzędu. W istocie treść tego obowiązku oznacza powinność organu administracji publicznej przestrzegania przepisów określających właściwość rzeczową i miejscową organu, co wynika z zasady praworządności (art. 6). Stosownie z kolei do art. 8 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska w rozumieniu kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Ochrony Środowiska organem właściwym jest, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, wojewódzki inspektor ochrony środowiska i jako organ wyższego stopnia – Główny Inspektor Ochrony Środowiska;

- usytuowania części zakładu w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią – informuję, że w myśl ustawy Prawo wodne, pod pojęciem obszary szczególnego zagrożenia powodzią rozumie się m.in: obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (1%), obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (10%) - wskazane na mapach zagrożenia powodziowego. Konieczność przygotowania map zagrożenia powodziowego (MZP) i map ryzyka powodziowego (MRP) wynika z Dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dyrektywa Powodziowa). Podlegają one przeglądowi oraz w razie potrzeby aktualizacji w cyklach 6-letnich. Podanie zaktualizowanych oraz nowych MZP i MRP do publicznej wiadomości przez ich umieszczenie na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska i Klimatu nastąpiło w dniu 22 października 2020 r. Mapy w wersji kartograficznej w formacie pdf dostępne są pod adresem: <http://mapy.isok.gov.pl>. Oprócz obowiązujących wersji kartograficznych MZP i MRP w ww. portalu mapowym dostępne są także archiwalne MZP i MRP (w formacie pdf), czyli mapy, które obowiązywały w przeszłości i zostały zaktualizowane. Mapy zagrożenia powodziowego w wersji numerycznej (wektorowej) dostępne są pod adresem: https://wody.isok.gov.pl/imap_kzgw/?gmap=gpMZP. Mapy ryzyka powodziowego w wersji numerycznej (wektorowej) dostępne są pod adresem: https://wody.isok.gov.pl/imap_kzgw/?gmap=gpMRP. Korzystając z powyższych map, tut. organ potwierdził, że rozpatrywany obszar obejmujący teren działek o nr ewidencyjnym 465/2, 465/3 i 460 obręb Nadarzyn, gm. Nadarzyn nie jest zlokalizowany na obszarze narażonym na niebezpieczeństwo powodzi;
- bezprawnego podwyższenia terenu działki o nr ewid. 460 – informuję, że zmiana przez właściciela nieruchomości stosunków wodnych powodujących szkodę na gruntach sąsiednich jest podstawą do nałożenia przez wójta sankcji w postaci nakazu przywrócenia stanu poprzedniego lub zbudowania urządzeń zapobiegających szkodom. Jednakże wydanie decyzji o nałożeniu sankcji określonej w art. 234 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne wymaga przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, którego celem jest ustalenie, czy właściciel nieruchomości w istocie dokonał zmiany stosunków wodnych na swoim gruncie i czy zmiany te spowodowały szkodę dla sąsiadujących gruntów. Zgodnie z przepisami ustawy Prawo wodne właściwym w sprawie ewentualnego prowadzenia postępowania administracyjnego dotyczącego zmiany stanu wody na gruncie w przedmiotowym przypadku jest Wójt Gminy Nadarzyn;

- lokalizacji instalacji częściowo na terenie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu – część nieruchomości od strony wschodniej znajduje się w strefie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu utworzonego rozporządzeniem nr 3 Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 lutego 2007 r. w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 42 poz. 870, z późn. zm.). Zgodnie z § 2 przywołanego rozporządzenia na terenie Obszaru, mając na uwadze zróżnicowanie jego walorów przyrodniczych i krajobrazowych, wyróżnia się następujące strefy: strefę szczególnej ochrony ekologicznej obejmującą tereny, które decydują o potencjale biotycznym obszarów oraz o istotnym znaczeniu dla migracji zwierząt, roślin i grzybów; strefę ochrony urbanistycznej obejmującą wybrane tereny miast i wsi oraz grunty o wzmożonym naporze urbanizacyjnym, posiadające szczególne wartości przyrodnicze i strefę "zwykłą" obejmującą pozostałe tereny. Opis przebiegu granicy Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu dla gminy Nadarzyn określa załącznik nr 16 do rozporządzenia, zgodnie z którym na terenie Nadarzyna, w obszarze rzeki Zimnej Wody w pasie po 50 m od koryta rzeki w kierunku wschodnim i zachodnim od północnej strony wsi do północnej granicy ul. Warszawskiej, w pasie po 20 m od koryta rzeki od południowej granicy ul. Warszawskiej, wzdłuż Trasy Katowickiej do końca rzeki w obszarze wsi – występuje strefa ochrony urbanistycznej. Zgodnie z § 5. 1. pkt 8 powyższego rozporządzenia w strefie ochrony urbanistycznej Obszaru zakazuje się m.in. lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 20 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą ustaleń wynikających z obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie prowadzenia postępowania w niniejszej sprawie, na terenie instalacji, w strefie ochrony urbanistycznej Obszaru nie zlokalizowano obiektów budowlanych. W rozumieniu przepisów ustawy Prawo budowlane urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki traktowane są jako urządzenia budowlane.

Szereg powyżej zgłoszonych przez organizacje ekologiczne wątpliwości dotyczy ponownie tych samych zagadnień, które były już przedmiotem szczegółowych wyjaśnień tut. organu na etapie wydania zaskarżonej decyzji Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 31 sierpnia 2017 r., Nr 78/17/PZ.Z oraz decyzji Nr 53/18/PZ.Z z dnia 22 czerwca 2018 r. Z uwagi na powyższe nie można przypisać im waloru nowego dowodu w sprawie.

Zasadność powyższych wniosków i zarzutów, jak również prawidłowość ustaleń organu pierwszej instancji była również przedmiotem analizy organu odwoławczego tj. Ministra Środowiska na etapie procedowania postępowania odwoławczego. Należy podkreślić, że organy administracji mają obowiązek podejmować czynności niezbędne do wyjaśnienia sprawy, czyli wszystkich istotnych do rozstrzygnięcia sprawy okoliczności, nie zaś wszystkie czynności, których przeprowadzenie postuluje strona postępowania. To, czy dany dowód zostanie przeprowadzony, zależy od przydatności tego dowodu dla wyjaśnienia okoliczności sprawy, które są istotne do rozstrzygnięcia sprawy i co do których organ miał wątpliwości (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 października 2017 r., II OSK 279/16). Szeroki zakres środków dowodowych

możliwych do przeprowadzenia w sprawie na podstawie art. 75 kpa nie powoduje konieczności ich przeprowadzenia, jeśli dana okoliczność została już wyjaśniona w oparciu o inny dowód i nie został on podważony (wyr. NSA z dnia 29 marca 2017 r., II OSK 1936/15). Jakkolwiek w polskim prawie administracyjnym obowiązuje zasada oficjalności, obligująca organ do zebrania materiału dowodowego, nie może to jednak prowadzić do nakładania na organ nieograniczonego obowiązku poszukiwania faktów, które podnosi strona. Zarzuty nie mogą opierać się na hipotetycznych stanach (wyr. NSA z dnia 18 października 2017 r., II OSK 2611/16).

Standardy postępowania wynikające z art. 7 i 77 § 1 k.p.a. wymagają od organów administracji, aby w sposób wyczerpujący zebrały i rozpatrzyły materiał dowodowy. Jednocześnie w sytuacji, gdy wnioskodawca uważa określoną okoliczność za istotną, powinien współdziałać z organem w celu wyjaśnienia tej okoliczności. Jeśli zaś organ ustala daną okoliczność faktyczną istotną dla sprawy, na podstawie dowodu, na który się powołuje, podważenie tego ustalenia wymaga inicjatywy strony. Samo zaprzeczenie przez stronę prawdziwości tak dokonanych ustaleń i powołanie się na obowiązek działania organu z urzędu w trakcie postępowania wyjaśniającego, nie oznacza skutecznego zakwestionowania ustalenia organu (wyr. WSA z dnia 22 marca 2018 r., sygn. akt II SA/Po 1220/17). Uchybienie przez organy normom zawartym w przepisach art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. ma miejsce jedynie wówczas, gdy wbrew obowiązkowi należytego wyjaśnienia sprawy nie ustalają one faktów czy zdarzeń, które mają znaczenie dla załatwienia sprawy, czyli mają znaczenie dla zastosowania określonej normy prawa materialnego - przynajmniej stronie konkretne uprawnienie lub przewidującej jej obowiązek publicznoprawny (wyr. NSA z dnia 6 marca 2018 r., sygn. akt II OSK 1174/16).

W tym miejscu należy wskazać i podkreślić, iż organy winny działać w ramach swoich kompetencji i uprawnień, kierując się przepisami właściwymi w danej sprawie.

Należy również podkreślić, iż organ ochrony środowiska prowadzący postępowanie w sprawie nie jest właściwy w sprawach wibracji, przepisów przeciwpożarowych, sanitarnych, budowlanych, zasad ruchu na drogach publicznych, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz spraw majątkowych i wyceny nieruchomości.

Organ ochrony środowiska może odmówić wydania pozwolenia w sytuacjach ściśle określonych w art. 186 ustawy Prawo ochrony środowiska. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że brak jest przesłanek do odmowy wydania przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego.

Pozwolenie zintegrowane jest pozwoleniem na wprowadzanie do środowiska substancji lub energii, w którym ustala się warunki emisji na zasadach określonych dla poszczególnych rodzajów pozwoleń sektorowych.

Biorąc pod uwagę, że działalność w zakresie przetwarzania odpadów prowadzona przez PU „Hetman” sp. z o.o. zgodna jest z obowiązującymi przepisami, wojewódzkim planem gospodarki odpadami, miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego oraz wymogami najlepszej dostępnej techniki dla tego typu instalacji a także fakt, że prowadzący instalację posiada warunki techniczne i organizacyjne pozwalające na prowadzenie działalności w sposób nie stwarzający zagrożenia dla środowiska oraz zdrowia i życia ludzi, tutejszy organ przychylił się do wniosku, wydając pozwolenie zgodnie z żądaniem strony.

Organ ochrony środowiska może odmówić wydania pozwolenia w sytuacjach ściśle określonych w art. 186 ustawy Prawo ochrony środowiska i art. 46 ustawy o odpadach. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że brak jest przesłanek do odmowy wydania przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego.

W art. 195 ust.1 ustawy Prawo ochrony środowiska, określono przesłanki, których zaistnienie może spowodować cofnięcie lub ograniczenie pozwolenia bez odszkodowania.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od decyzji niniejszej służy stronie prawo odwołania do Ministra Klimatu i Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Mazowieckiego. Z dniem doręczenia Marszałkowi Województwa Mazowieckiego oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja niniejsza staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, że decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania po jego wpływie do organu.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej (Dz. U. Nr 187, poz. 1330), potwierdza się uiszczenie opłaty skarbowej w wysokości 506,00 zł (słownie: pięćset sześć złotych), w dniu 25 listopada 2014 r. na rachunek bankowy Urzędu m. st. Warszawy, Dzielnicy Praga Północ w Warszawie przy ul. Ks. I. Kłopotowskiego 15; nr konta: 96 1030 1508 0000 0005 5002 6074.

Otrzymują:

1. Pani Marcin Chełkowski – reprezentujący
Przedsiębiorstwo Usługowe "HETMAN" sp. z o. o.
2. Pan Michał Krupiński – reprezentujący Stowarzyszenie „Szpaler”
3. Mazowieckie Towarzystwo Ochrony Ekosystemów
4. Pani Magdalena Popławska – reprezentująca
Stowarzyszenie „Zieloni Rzeczypospolitej Polskiej” Zarząd Regionu Mazowsze
5. Stowarzyszenie „Projekt Raszyn”